

საქართველო

ფასი | დარი

გვერდითი

info@geworld.net

6 **რა გედი ელით ჩვეოლუხიის სოფიან ქაღაბს?**

6 **ბანეთიქილაბის თაფუი, ვერსხლის კოვზი და ოქროს თაფუი**

7 **ჩინურ სანარმოუი ქართულაბს ქატორულ პირობაბუი აბუბაბაბან**

12 **გიორგი შენგელაია: სააკაშვილი კლოუნია!**

18 **პოპულისტაბის, დემაბობაბისა და მარიონეტაბის ასპარაზი**

ქართველი ხალხი ბრდამლსა და უროს შორის არის მოყოლილი და უროს ყოველი დარტყმით, ქართულის ნაცვლად, „ამერიკული ოცნება“ იჭიდება.

გაგოვჭადოთ ამერიკული ოცნება?! ²

3 **შალვა შაგვულიძე: «გუვიდობის ფონდის» ბარაბაბ ყველაბ ვიხით, რობ საქართველო არაბეგბარჩი სანაღბნიფოა**

10 **გიორგი თეგზაძე: ხინაბუი პატინარჩი ირაკლი მდინარაბე ბარდაიხვალა, მას ბულბეკარდისა და კისრის არაბუი ხაბინსა და ნაბების კვალი აღანიბუნებოდა**

დიკ ჩეინის ქალიგვილი ¹¹ საქუთარ დაქალზე დაქორნინდა

ნანა დავაჩიანი
სააპოკალიფსიკო მკვლევარი

ვიღრე ივანიშვილი ქართული პოლიტიკის თავისებურებებს ეცნობა და მის შუშსაბამოებს საკუთარ თავზე ბრძნობს, სააკაშვილი თავის მომხრეებთან თავს იძაბრებს — „მლანქლით, რამდენიც გინდათო“! ქართველი ხალხი კი ბრძნობს და უროს შორის არის მოყოლილი და უროს ყოველი დარტყმით, ქართულის ნაცვლად, „ამერიკული ოცნება“ იჭიდება.

ხელისუფლებამ „ნულოვანი ტოლერანტობა“ აუშვა და სრულიად ნათლად მიანიშნა საზოგადოებას, რომ არავის დანდობას და არაფრის დათმობას არ აპირებს. მისი ალტერნატივა — „ქართული ოცნება“ სამი ხალხმრავალი აქციით არის ფრთაშესხმული და გამარჯვებას წინასწარმეტყველებს.

საკაშვილი სოფელ-სოფელ სიარულს აღარ სვდრდებდა და ანაკლიაში 2-დღიან შეკრებებზე ხვდებოდა სტუდენტებს. შეხვედრამდე სტუდენტებს გულდაგულ ჩხრეკენ და მობილურ ტელეფონებს ათმევენ, რომ ეს „არაფორმალური“ საუბრები არავინ ჩაინეროს. სააკაშვილი საჯაროდ ივანიშვილს არ ახსენებს, მაგრამ ასეთ „არაფორმალურ“ ვიდეორეპორაჟს ატარებს, „ივანიშვილს რაცა აქვს, ის მიც მაქვს“.

მართალია, მას ფულიც აქვს და ხელისუფლებაში დარჩენის სურვილიც, ივანიშვილს კი, რეგიონებში სტატიკური აქციების გარდა, ცოცხალ შეხვედრებში არ უმართლებს. ჯერ ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის სოფელ ორულუში „შეგებნენ“ ადგილობრივი კიკობოქსიორები, მერე კი შიდა ქართლის სოფელ მერეთში შეკრებებზე „არუსეთის აგენტი“ უძახეს. ირაკლი ალასანიამ ვერც ერთ, ვერც მეორე შემთხვევაში შარს თავი ვერ აარიდა.

საგანგებოდ ამგვარი ინციდენტების გაპიარებისთვის შექმნილმა სახელისუფლო მედიაურსებმა ვრცელი რეპორტაჟები მიუძღვნეს ივანიშვილის ამ ჩავარდნებს. რუსეთის აგენტების თემა, რომელიც არა და არ კარგავს აქტუალობას, იმავე ფორმულაში ჯდება: „ივანიშვილს რაცა აქვს, ის მიც მაქვს“. მართალია, სააკაშვილიც და ივანიშვილიც პროდესავლურ რიტორიკას ენევიან. ერთი და მეორეც ნატოსკენ ისწრაფვის, ერთი და მეორეც დასავლეთის ლიბერალურ კომპანიებს უხდის ფულს და იმედიც უფრო მათი აქვთ, ვიდრე საკუთარი ხალხის.

ინტერნეტფორუმებზე ეს თემა არ ცივდება. კომენტატორი სარაციონი გულისტყვილით წერს: „ბოლო დროს რაღაც ფანტასტიკური პოლიტიკური ბერმუდის სამკურნელი შეიქმნა — ნაცხუნტა ებრძვის ივანიშვილს და „ოცნებას“, ივანიშვილი და კომპანია ებრძვიან ბურჯანაძეს და „სახალხო კრებას“, ამ პოლიტიკურ მორევში კი ოპოზიციურად განწყობილი პრაგმატიული ელექტორატის ხმა იკარგება. ბურჯანაძისგან განსხვავებით, ივანიშვილისთვის საათი წიკნიკებს. სამწუხაროდ, მისთვის ათვლილი წამებს ჩვენი იმედებიც მიჰყვება. ჯერჯერობით კი კოალიცია შედარებით წარმატებულად მხოლოდ ოფისმანიამა, მათი პოლიტიკური აქტივობა ნელ-თბილია, საგარეო ვექტორები — აღრული და საშინაო პრობლემები — ქაოსური“.

გაპოვებოდა თუ აპერიკული ოცნება?!

საპარლამენტო არჩევნებზე მოსალოდნელ შედეგებს ყველა თავისებურად წერს: ივანიშვილი უმრავლესობით მოსვლას გეგმავს, სააკაშვილი თავისი ნაცვლი-რამდენიმე პარტიის დახმარებით არსად აპირებს წასვლას, ხოლო დასავლური ორიენტაციით განსხვავებული ელექტორატი საბოლოოაქტში.

ის 47 პროცენტი, რომელიც, თვით სოროსის („გლა საზოგადოება — საქართველო“) ფონდის გამოკითხვით, მზად არის, რუსეთთან ურთიერთობის ნორმალიზაციისთვის „სტრატეგიულ პარტნიორზე“ კი თქვას უარი, სააკაშვილის ამომრჩეველი არ არის, მაგრამ ივანიშვილთანაც სწორედ ის სუბიექტები აფრთხობს, რომლებიც სააკაშვილზე უფრო „ვესტერნიზებული“ არიან.

„რუსეთუმეობის“ ბრალდება დღეს, 2008 წლამდე არსებული ვითარებისგან განსხვავებით, უკვე აღარ არის განაჩენი. პირიქით, სწორედ „ვესტერნიზებული“ ხდება სტიგმის საფუძველი. ორმა ძირითადმა პოლიტიკურმა ძალამ კი კოვკოვების ტაქტიკა აჩინა და ერთმანეთს ბუტაფორიულ „სმიტს და ვეტსონს“ უღერებს. გარედან დანახული ეს ცენა ასე გამოიყურება: „საკაშვილი თავის ლეგიტიმაციას კრემლთან პოლიტიკურ ოპონირებაზე აფუძნებს, თამაშობს რა პატრიოტულ გრძობებზე, თუმცა ეკონომიკა სერიოზული დამოკიდებულების სფეროა. რუსეთი არ არის საქართველოს მხოლოდ მთავარი მიმწოდებელი

და კლიენტი, არამედ იქ ცხოვრობს მისი დიასპორის დიდი ნაწილი, რაც სერიოზული ფინანსური რესურსია. საქართველოს აქტიური მოსახლეობის მეოთხედი ქვეყნის გარეთ ცხოვრობს — დიდწილად ყოფილ საბჭოთა კავშირში და განსაკუთრებით რუსეთში. ეს პარადოქსული სიტუაციაა. საქართველო ვერ უნდა აძლევდეს თავს უფლებას, იყოს საომარ მდგომარეობაში ქვეყანასთან, რომელზეც დამოკიდებულია ურთიერთობა განწყვიტოს გერმანიასთან“ (ურუნალისტი მირიკ ჰესლი, Eurasiareview).

სამაგიეროდ, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი ვარდისფერი სათვალთ უყურებს პრობლემას: „2008 წლის რუსეთთან ვერ მიღწეულს სააკაშვილის დამოკიდებულებას, ისევე, როგორც ვერაშვილი კი სახელმწიფოს ბარაშვილი ჩამოუდინი შერა — ე.წ. დამოუკიდებელი აფხაზეთის და ცხინვალის რეგიონი, რომლებიც სინამოვნებით ხარჯავენ რუსების მილიარდებს“.

რუსული მილიარდების თემას კიდევ მიუბრუნდებით, მაგრამ, როცა ქვეყნის პირველი დიპლომატი ძირძველ ქართულ მინებს „უსახელლო ჩემოდნებს“ უწოდებს, იქ ვეღარც დასავლეთის მიერ დეკლარირებული „ტერიტორიული მთლიანობის პატივისცე-

მა“ გიშვლის და ვერც შვეიცარიის შუამავლობა. სხვათა შორის, თავად შვეიცარია ნეიტრალურია, საქართველოში კი ნეიტრალიტეტზე საუბარი ჯერაც სამშობლოს ლაღატი ჰგონიათ.

ვაშაძეს დროდადრო უნებურად სიმართლე წამოსცდება ხოლმე: „ნატო რუსეთისთვის იგივეა, რაც ხარისთვის ნიუილი ნაჭერი. თუ ექნება შესაძლებლობა, რუსეთი აგრესიას განახორციელებს არა მარტო საქართველოს, არამედ სამხრეთ კავკასიის სხვა რესპუბლიკების წინააღმდეგაც. ამ პოლიტიკის მიზეზი კი ის არის, რომ კრემლი საბჭოთა კავშირის აღდგენას ცდილობს. ეს დეკლარირებული პოლიტიკური მიზანია, სხვადასხვა რუსული სამსახურის მიერ დასახული ამოცანაა. სამხედრო აგრესიის საბაზი კი შეიძლება გახდეს ნებისმიერი სამხედრო-პოლიტიკური გართულება რეგიონში“. თავი დავნებოთ იმას, პირველი წინადადების, ხარისა და ნიუილი ნაჭრის გარდა, რამდენად შეესაბამება სიმართლეს ვაშაძისეული ვერსია. დავუშვათ, რომ ეს მართლაც ასეა და საფრთხე ეგზომ რეალურია, რას უნდა აკეთებდეს საგარეო საქმეთა მინისტრი? საკუთარი განცხადებებით კიდევ უფრო ამწვავებდეს ქვეყნის შორის ურთიერთობას, თუ პრობლემის მოგვარების გზებს ეძებდეს? ამის ნაცვლად ვაშაძე, სხვა ნაციონალისტებით, ხელმეწმულად „მესამე ძალას“ ეძებს.

„მესამე ძალას“, ოღონდ ხელშეწყობს, ეძებს ქარ-

თველი ამომრჩეველიც, რომელსაც ამ გაუთავებელი პროდესავლური სერიის ყურება მოუხარდა. ამ სერიის დრო-დადრო მთავარი როლის შეასრულებს იცვლება: გმირი დასავლეთისკენ ილტვის, ხოლო ანტი-ივანიშვილი მას ამაში ხელს უშლიან.

გასულ კვირას ეგვიპტის ხალხმა პრეზიდენტმა თავის პირველ გამოსვლაში პირობა დადო, რომ ეგვიპტე მანამდე დადებული საერთაშორისო შეთანხმებების ერთგული დარჩება, რომელთაც დამოხილი პრეზიდენტი ჰოსნი მუბარაკი 33 წლის განმავლობაში იცავდა. თუ იგი იმავს დაიცავს, რასაც ჰოსნი მუბარაკი, მაშინ ვის დასჭირდა პრეზიდენტის შეცვლა? დასავლეთის მიერ მხარდაჭერილი ეგვიპტური „რევოლუციის“ შემდეგ ხომ (როგორც სხვა ქვეყნებში) ხელისუფლებაში ისინი სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს წარმომადგენელი მელინდა ტილორი ჯამუშობისა და „ლიბის ეროვნული უსაფრთხოებისთვის“ ზიანის მიყენების“ ბრალდებით დააპატიმრა და ამის შესახებ გაეროს უშიშროების საბჭოს აცნობა. სისხლის სამართლის საერთაშო-

რისო სასამართლო კადაფის ვაჟის გადაცემაზე ზრუნავს, ხოლო ლიბის ხელისუფლება მის გასამართლებას ადგილზე აპირებს.

დასავლეთის მხარდაჭერის მიუხედავად, ეგვიპტელებიც და ლიბელებიც უარს ამბობენ მონურ მორჩილებაზე და, რამდენადაც შეუძლიათ, საკუთარ ეროვნულ ინტერესებს იცავენ. საპარტიო-პოლიტიკური მხარდაჭერა კი, როგორც წინი, იმას გულისხმობს, რომ მომდევნო ხელისუფლება მხარდაჭერის ნებისმიერ კაპრიზზე დახუტავს თავს, ოღონდ ძალაუფლება შეინარჩუნოს.

ახლა — მილიარდებზე, მით უფრო, „რუსულ“ მილიარდებზე. „რომ არა ივანიშვილი, თავისი ხუთ-ნახევარი მილიარდი დოლარით, საინტერესო იქნებოდა, ვისთან გვაქვს საქმე? ივანიშვილს რომ გამოაკლო ეს ხუთ-ნახევარი მილიარდი, გვრჩება რესურსი, რომელთანაც არც ერთი პარტია კოალიციაში შესვლას არ მოინდომებს. ამ ფონზე კი, ალბათ, ყველას ჰგონია, რომ, თუ ივანიშვილი მოვა ხელისუფლებაში, მას კართან დახვდება ხაჭო და მანონი, როგორც ეს ერთ-ერთ სოფელში ხდება ხოლმე“, — ქილიკობს „ქდმ“ („ქრისტიან-დემოკრატიული მოძრაობა“).

ზოგადად, მილიარდების საკითხი ყველას ალაგზნებს — ხელისუფლებასაც, ოპოზიციასაც და სახტად დარჩენილებსაც. „ქდმ“ ამ თემას კიდევ უფრო განავრცობს: „ეს ადამიანი (ივანიშვილი) ამბობდა: „მე დავინახე, რომ ქვეყანას ეკარგავდა 2008 წელს“. ვერაფრით მივხვდი, რატომ ვერ დაინახა ეს 2007 წლის ნოემბერში და რატომ დაინახა 2008 წლის არჩევნების შემდეგ. თუმცა ამის მერე ბატონ ივანიშვილის მიერ 450 მილიონ ლარის პროექტები განხორციელდა, რომელთა ნიუილი ლენტი მიხედა სააკაშვილმა გაჭრა. მე არ ვიცი, რა მოტივები ჰქონდა მას პოლიტიკაში მოსასვლელად, ეს, ალბათ, მისმა შვილმა უკეთესად იცის, მაგრამ მისი შემოსულა იყო არასწორი, როდესაც ჩათვალა, რომ აქვს უფლება, დაეოს საზოგადოება შეეხება და თეთრებად, მისთვის მოსაწონებლად და არმოსაწონებლად“.

„ვესტერნიზებული“ გართულ პოლიტიკოსებს და მათ დამჯერ ამომრჩეველებს, სხვისი მილიარდების თვლის გარდა, ოპონენტის პირად ცხოვრებაში ჩარევაც დასაჩვენებელია. მერე რა, რომ ამას არავფერო აქვს საერთო დასავლურ (არც ქართულ) ფასეულობებთან! მთავარია, ძალაუფლება არ დათმო, ამისთვის კი „ყველაფერი მოსულა“.

ვიღრე ივანიშვილი ქართული პოლიტიკის თავისებურებებს ეცნობა და მის შუშსაბამოებს საკუთარ თავზე ბრძნობს, სააკაშვილი თავის მომხრეებთან თავს იძაბრებს — „მლანქლით, რამდენიც გინდათო“! ქართველი ხალხი კი ბრძნობს და უროს შორის არის მოყოლილი და უროს ყოველი დარტყმით, ქართულის ნაცვლად, „ამერიკული ოცნება“ იჭიდება.

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ჩვენ შემთხვევაში მოხდა ისა, რომ კი, ერთის მხრივ, შემცირდა წვრილმანი ძრთაის ალვის კონკრეტული შემთხვევა, მაგრამ, მეორე მხრივ, მივიღეთ სისტემური კორუფცია, რომელშიც ჩაფლული აღმოჩნდა მთელი სასამართლო და საგამომცემო სისტემა; შესაბამისად, ძველანაში ფეხი მოიკიდა ე. წ. ელიტურმა კორუფციამ, რომელიც, რა თქმა უნდა, ათმაგად უფრო საშიში და მეტი ზიანის მომტანია ძველანისთვის, ვიდრე ის წვრილმანი მეძრთაემოვა, რომელზეც ახლა ვსაუბრობდით.“

შალვა შაგვულიძე:

«მშვიდობის ფონდის» გარკვეულ ყველა ვიწრო, რომ სასამართლო არსებობს სასაზღვრო სუსტებისთვის

ბოლო დროს განვითარებულ მნიშვნელოვან მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ადვოკატი შალვა შაგვულიძე.

— ბატონო შალვა, გასულ კვირას „მშვიდობის ფონდმა“ არშემდგარ სახელმწიფოთა 2012 წლის რეიტინგი გამოაქვეყნა, რომელშიც საქართველო 84,8 ქულით 177 ქვეყანას შორის 51-ე ადგილზე მოხვდა. ამას წინ უძღვოდა „ფრიდომ ჰაუსის“ დასკვნა, რომელმაც პირდაპირ პიბრიდული რეჟიმების კატეგორიის ქვეყნებს მიეკუთვნა. თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია ამ ორგანიზაციების მონაცემები და საერთოდ, რაზე მიგვიანიშნებს ეს ყველაფერი?

— აბსოლუტურად მცდარი და რეალობას მონევეტილია საქართველოს დღევანდელი ხელისუფლების პოზიცია, რომ თითქოს საქართველო, როგორც სახელმწიფო, მათ მოსვლამდე არ არსებობდა, რომ ქვეყანა მხოლოდ „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ შედგა და ა. შ. ამის თქმის საფუძველს კი მაძღვეს თუნდაც ის, რომ პარტია წინასწარ და აღჭურვილი პროგრამა, რითაც ესენი ამავალბნენ, მოქმედებდა მანამდე, გაეროს ნეერც მანამდე გაუხდით, მანამდე შეუერთდით იმავ ევროსაბჭოს, რის შემდეგაც ჩვენი კანონმდებლობა პარამონია იქნა მოყვანილი ევროპულ კანონმდებლობასთან და ის პუნქტიც, რასაც ენერგომატარებლების გამტარიშპვეია, ქვეყანამ შეიძინა მანამდე.

ახლა რა მოხდა „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ. სხვა მიმართულებებზე არ შეგვიხიბო და სრული პასუხისმგებლობით შემთხვევა განვიხილავდეთ, რომ საამართლო წინააღმდეგობა, რომელიც იმ დროს იმდენად მკაცრად იქნა გამოყენებული, როგორც მათი უფლებების დაცვა, ჩვენ მივიღეთ მათი უფლებების დაცვა, რომელიც უფრო მეტი ძალაუფლება, ვიდრე სასამართლოს გააჩნია. დაირღვა სამკუთხედის პრინციპი, — ბრალდების მხარე, დაცვის მხარე და მათ ზემოთ მდგარი სასამართლო, რამაც საბოლოოდ მიგვიყვანა იქამდე, რომ სასამართლო, ფაქტობრივად, გახდა რაღაც უმოქმედო, ბუტაფორიული ინსტიტუტი, რომელსაც არანაირი ძალა არ გააჩნია.

ამის ნათელი მაგალითია თუნდაც სანდრო გირგვლიანის საქმე. მოგეხსენებათ, ამ შემთხვევაში სახეზე გვქონდა განზრახ მკვლელობა პირთა ჯგუფის მიერ განსაკუთრებული სისასტიკით ჩადენილი, დამამოქვეყნებელი რეჟიმისგან, ამ კვლევის თანახმად, საქართველო, როგორც სახელმწიფო, შემდგომარობის თვალსაზრისით, აფრიკისა და შუა აზიის უამრავ ქვეყანას ჩამორჩება. დასაწყისშიც გკითხეთ და გაგიმეორებთ: თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია ეს ყველაფერი?

— დავუბრუნდეთ ისევ „მშვიდობის ფონდის“ მიერ გამოქვეყნებულ რეიტინგს. ამ კვლევის თანახმად, საქართველო, როგორც სახელმწიფო, შემდგომარობის თვალსაზრისით, აფრიკისა და შუა აზიის უამრავ ქვეყანას ჩამორჩება. დასაწყისშიც გკითხეთ და გაგიმეორებთ: თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია ეს ყველაფერი?

— დავიწყეთ იმით, თუ რას ნიშნავს შემდგომარობა. უპირველესად, ეს გულისხმობს იმას, რომ სახელმწიფო შედგება გარკვეული ინსტიტუტებისგან, რომელთა შორის არის არაერთი, რაც პირდაპირ მიანიშნებს იმაზე, რომ ეს არის განზრახ მკვლელობა.

აქვე მინდა, გავიხსენო ის ფაქტი, რომ ზუსტად იმ დღეებში, როცა ეს ამბები მოხდა, სასამართლოს მიერ არასრულყოფილად ზერეგულირებული განხორციელებული იქნა განაჩენი განზრახ მკვლელობის მცდელობის მუხლით. ამ დროს საუბარი იყო ვიქტორინოსის დანით ბეჭის არეში მიყენებულ ორსანტიმეტრიან ჭრილობაზე, რომელიც არანაირად რა შეიძლება და, სიცოცხლისთვის საშიში ყოფილიყო.

ამით რის თქმა მინდა: სასამართლო და სასამართლო, სასამართლო წინააღმდეგობის სისუსტეა, რომელიც უფრო მეტი ძალაუფლება, ვიდრე სასამართლოს გააჩნია. დაირღვა სამკუთხედის პრინციპი, — ბრალდების მხარე, დაცვის მხარე და მათ ზემოთ მდგარი სასამართლო, რამაც საბოლოოდ მიგვიყვანა იქამდე, რომ სასამართლო, ფაქტობრივად, გახდა რაღაც უმოქმედო, ბუტაფორიული ინსტიტუტი, რომელსაც არანაირი ძალა არ გააჩნია.

ამის ნათელი მაგალითია თუნდაც სანდრო გირგვლიანის საქმე. მოგეხსენებათ, ამ შემთხვევაში სახეზე გვქონდა განზრახ მკვლელობა პირთა ჯგუფის მიერ განსაკუთრებული სისასტიკით ჩადენილი, დამამოქვეყნებელი რეჟიმისგან, ამ კვლევის თანახმად, საქართველო, როგორც სახელმწიფო, შემდგომარობის თვალსაზრისით, აფრიკისა და შუა აზიის უამრავ ქვეყანას ჩამორჩება. დასაწყისშიც გკითხეთ და გაგიმეორებთ: თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია ეს ყველაფერი?

— დავიწყეთ იმით, თუ რას ნიშნავს შემდგომარობა. უპირველესად, ეს გულისხმობს იმას, რომ სახელმწიფო შედგება გარკვეული ინსტიტუტებისგან, რომელთა შორის არის არაერთი, რაც პირდაპირ მიანიშნებს იმაზე, რომ ეს არის განზრახ მკვლელობა.

ამით რის თქმა მინდა: სასამართლო და სასამართლო, სასამართლო წინააღმდეგობის სისუსტეა, რომელიც უფრო მეტი ძალაუფლება, ვიდრე სასამართლოს გააჩნია. დაირღვა სამკუთხედის პრინციპი, — ბრალდების მხარე, დაცვის მხარე და მათ ზემოთ მდგარი სასამართლო, რამაც საბოლოოდ მიგვიყვანა იქამდე, რომ სასამართლო, ფაქტობრივად, გახდა რაღაც უმოქმედო, ბუტაფორიული ინსტიტუტი, რომელსაც არანაირი ძალა არ გააჩნია.

ამის ნათელი მაგალითია თუნდაც სანდრო გირგვლიანის საქმე. მოგეხსენებათ, ამ შემთხვევაში სახეზე გვქონდა განზრახ მკვლელობა პირთა ჯგუფის მიერ განსაკუთრებული სისასტიკით ჩადენილი, დამამოქვეყნებელი რეჟიმისგან, ამ კვლევის თანახმად, საქართველო, როგორც სახელმწიფო, შემდგომარობის თვალსაზრისით, აფრიკისა და შუა აზიის უამრავ ქვეყანას ჩამორჩება. დასაწყისშიც გკითხეთ და გაგიმეორებთ: თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია ეს ყველაფერი?

ამის ნათელი მაგალითია თუნდაც სანდრო გირგვლიანის საქმე. მოგეხსენებათ, ამ შემთხვევაში სახეზე გვქონდა განზრახ მკვლელობა პირთა ჯგუფის მიერ განსაკუთრებული სისასტიკით ჩადენილი, დამამოქვეყნებელი რეჟიმისგან, ამ კვლევის თანახმად, საქართველო, როგორც სახელმწიფო, შემდგომარობის თვალსაზრისით, აფრიკისა და შუა აზიის უამრავ ქვეყანას ჩამორჩება. დასაწყისშიც გკითხეთ და გაგიმეორებთ: თქვენი აზრით, რამდენად რეალურია ეს ყველაფერი?

მე პასუხისმგებლობის დაკისრება? — არა თუ შესაძლებელია, მიმართ, რომ აუცილებლად უნდა დადგეს ყველა იმ პირის, მიუხედავად მისი თანამდებობრივი რანგისა, პასუხისმგებლობის საკითხი, რომელთაც დაუდასტურდება კონკრეტული დანაშაულის ჩადენა. ნინამდედგ შემთხვევაში რაც უნდა გააკეთოს, მომავალი ხელისუფლება ვერ გააჩენს საამართლიანობის განცდას საზოგადოებაში და ამის გარეშე ჩვენ ვერ დავინყებთ საამართლებრივი სახელმწიფოს მშენებლობას...

— თავის მხრივ, ეს პროცესი ხომ არ დაეგვიგება ერთგვარ შურისძიებას საზოგადოების მხრიდან და საბოლოოდ ხომ არ მივიღებთ უფრო ფართომასშტაბიან ძალადობას ქვეყანაში, ვიდრე დღესა? — მოდი, ჯერ იმაზე შევთანხმდეთ, რომ მართლმართალია დღევანდელი მდგომარეობის დასჯა შურისძიება არ არის. აქედან გამომდინარე, საუბარია მხოლოდ და მხოლოდ კანონის აღსრულებაზე. ძალადობა ისაა, როცა დათელი მაგალითია; აქედან გამომდინარე, გადაჭრების გარეშე შეიძლება ითქვას, რომ დედსა და მამას შორის არ არის დასაზღვრება, რაც უნდა იყოს საზოგადოების განვითარების ნაწილი. აქედან გამომდინარე, გადაჭრების გარეშე შეიძლება ითქვას, რომ დედსა და მამას შორის არ არის დასაზღვრება, რაც უნდა იყოს საზოგადოების განვითარების ნაწილი.

— რაც შეეხება პასუხისმგებლობის საკითხის დაყენებას, უფლებამძეველებისა და ადვოკატების პოზიცია არაერთგვაროვანია იმასთან დაკავშირებით, თუ როგორ და რა ფორმით უნდა განხორციელდეს ეს ყველაფერი. თქვენი აზრით, რა მექანიზმები არსებობს ამისთვის და საერთოდ, როგორ ფიქრობთ, რამდენად შესაძლებელია ხელისუფლებისთვის რაიმე

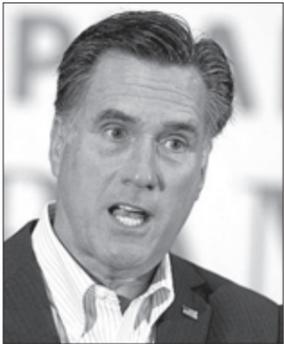
P.S. მშვიდობის ფონდის მიერ მომზადებული 2012 წლის რეიტინგში საქართველოზე უკეთესი მაჩვენებელი ისეთ ქვეყნებს აქვთ, როგორებიცაა: ჯიბუტი, პაპუა-ახალი გვინეა, მოზამბიკი, ბუტანი, გამბია, ფიჯი, ტანზანია, ნიკარაგუა, კაბე ვერდე, გაბონი, ბოცვანა, ბრუნეი, ანტიგუა და ბარბუდა, მავრიტანია და ა. შ. რაც შეეხება კვლევის საერთო სურათს, რეიტინგში ჩვენ შემდეგ ირანი, ნიგერია, კამერუნი, ავღანეთი და ერაყი მოდიან. მოკლედ, ყველაფერი ნათელი და გასაგებაა: მითმა მისი შესახებ, რომ „ვარდების რევოლუციის“ შემდეგ საქართველო, როგორც სახელმწიფო, შედგა, ჩაიღურის წყალი დალია, ხოლო „ნაცმოძრაობის მამამთავარს“ ახალი ორიენტირი გაუჩნდა — აქამდე თუ სწორება სინგაპურზე უკეთესი, ახლა მას შეუძლია იცინებოს მოზამბიკზე ან სულაც ტანზანიაზე. სხვა არც არაფერი დარჩენია, ჯიბუტი და ახალი გვინეა კი ჯერ ძალიან შორეული პერსპექტივაა. ასე რომ, ვარდი უეკლოდ ვის მოუკრეფია! დემოკრატია თუ გვინდა, ისიც უნდა ვიცოდეთ, რომ ბუტანისა და ბოცვანის გზა გასავლელია.

გეგუნი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქალის მალე ხელისუფლება მივა დასკვნამდე, რომ ინფორმაციის დაბლოკვა, როგორც ბრძოლის მეთოდი, არ მუშაობს და, ამასთან, მისი იმიჯის ნარჩენებს ანადგურებს. შემდეგ ის დილემის წინაშე აღმოჩნდება: ან წინააღმდეგობის მოხსნა და საკუთარი, სრულ მარაზში ჩაპარდნილი პროპაგანდისტული მანქანის სასწრაფო გადაწყობა ეფექტური მოქმედებისთვის მეტ-ნაკლებად თანაბარი კონკურენციის პირობებში, ან არასახელისუფლო არხების (უპირველესად კი, „მეცხრა არხის“) ქალისმიერი ლიკვიდაცია.

რომის «გეგუნი»-ის მონაწილეობა

აშშ-ის პრეზიდენტობის კანდიდატმა, რესპუბლიკელმა მიტ რომნიმ რუსეთს კვლავ «გეგუნი»-ს მონაწილეობა უნდა. „რუსეთი ხელს უშლის გაეროში აშშ-ის ქმედებებს. მართალია, ჩვენ არ ვართ მტრები და არ გვაქვს ომი ერთმანეთთან, ეს არ არის „ცივი ომი“, მაგრამ რუსეთი არის ჩვენი გეგუნი-ს მონაწილეობის „განაცხადი“. მისი თქმით, რუსეთი აშშ-ის პოლიტიკის „სანაწილმდეგო კურსს ატარებს“. რომის განცხადებით, აშშ-ის საგარეო პოლიტიკის ფორმირების ძირითადი პრინციპი უნდა იყოს ძალა. „აშშ-ს უნდა ჰქონდეს ძლიერი ეკონომიკა და შეიარაღებული ძალა. ჩვენ ვგჭირდება პრეზიდენტი, რომელიც მოახდენს ხასიათის სიმტკიცის დემონსტრირებას, შეძლებს ურთიერთობების დალაგებას მოკავშირეებთან“, — განაცხადა მან.

როგორ უნდა მოხდეს ბელარუსის რეფორმები

დაბა ჩხატაურში ხელისუფლება გარე განათების გარეშე ტოვებს იმ მოქალაქეებს, რომლებიც დღე-ღამე სირიბენ განსხვავებულ მოსაზრებებს. ხელისუფლებამ დაბაში გარე განათების დამონტაჟება დაიწყო — ქუჩებში, ბოძებზე ლამპიონებს ამავრებენ. საინტერესო და უცნაურობის არის, რომ ამ ლამპიონებს არ ამონტაჟებენ იმ ბოძებზე, რომლებიც ოპოზიციურად განწყობილი ადამიანების ჭიმკრებთან დგას. პოპულტი ოპოზიციის საპროექტო სამსახურმა შეადგინა. მუშები „გურია ნიუსთან“ საუბარში ამბობენ, „ამ პროექტის ავტორი ფეხებით უნდა დაკიდო“. მათ არ მოსწონთ მოსახლეობის ასე დაყოფა. როგორც ჩანს, ხელისუფლებამ შუასაუკუნოვან — კარგი ჯვრის მიხატვის მეთოდს „ინოვაციურად“ მიუძღვა და „გართლოვანს“ ღვიძლის „უფრო თვალსაჩინო ხარისი აირჩია.“ რამდენად შეზღუდა „თეფშების დაპატიმრებამ“ მეცხ-

განსეთქილავის თეფში, პერსონალის კოვზი და ოქროს თეფში

გასულ კვირას ხელისუფლება ერთობ დაემსგავსა სასონარკვეთილ დიასახლისს, რომელიც ისტერიკაში ჩაეყარდა და თეფშების მსხვერველი დაიწყო. სატელიტური ანტენების დაყვადების ისტორია ძალზე სახასიათოა. მასში, როგორც სარკეში, აირეკლა წინასაარჩევნო ბრძოლაში ჩაბმული ორივე მხარე და ტაქტიკა, რომელსაც ისინი იყენებენ. ბიძინა ივანიშვილმა, როგორც ჩანს, კიდევ ერთხელ მოახერხა მიხეილ სააკაშვილის შეტყუება დანაშაულ ველზე, სადაც ამ უკანასკნელმა, როგორც ბროუსის მიკროსკოპის ფოკუსში გზაბნეული ნაწილაკით, ქაოტური მიმოქცევა დაიწყო. საინტერესოა, რა მოიგო (და წააგო) ორივე მხარემ ამ მომენტისთვის.

თმას შეეცდებოდა ხელისუფლებამ მის გზაზე, ის უფრო რეზონანსული გახდებოდა. რჩება „თეთრი ლაქები“ რეგიონებში, სადაც ინტერნეტი ნაკლებად გავრცელებულია და ხელისუფლებას შეუძლია „გლობალ ტივი“-ს თეფშების დაყვანებას ძალისმიერი მეთოდებით შეეზღუდოს. ეს არ ნიშნავს, რომ ალტერნატიული ინფორმაცია იქ ვერ შეაღწევს, გახუთები და საუბრები ადამიანებს შორის ჯერ არავის გაუუქმებია (გახუთებულსა და შეტყუებულს აგიტაციონებსაც მოამზადებენ). აქ ძალიან მნიშვნელოვანია შემდეგი მომენტი: უბადაღებული „გეგუნი“ რეგიონებში „ოპოზიციის ადრინდელი უნიათობის შედეგი იყო და არა იმის, რომ ხელისუფლების მიერ აღმართული კედლის გარღვევა შეუძლებელი გახდა, ეს სხვა ქვეყნებში არაერთგზის, გაცილებით უფრო ჭკვიანი და სასტიკი რეჟიმების პირობებში მოხერხდა; შესაბამისი ტექნოლოგიები, დიდი ხანია, დამუშავებულია. თანაც იმ ტერიტორიებზე, რომელთა მოქცევა ფარდობით საინფორმაციო იზოლაციაში ჯერ კიდევ შეიძლება და სადაც შეუძლებელია მცირე რაოდენობის ამომრჩეველი ცხოვრობს. ეს ამკარად არასაკმარისი პრიზია იმ ადვილად ხელისუფლების დაპყრობისთვის, რომელიც დანარჩენ მოსახლეობას და დასავლელ პარტნიორებს ალიზიანებს და სააკაშვილის ხელისუფლებას ირანული და ჩრდილოკორეული რეჟიმების გვერდით აყენებს.

საგზაო რეფორმების თანამდროვე მსოფლიოში

ბრძოლა სატელიტურ თეფშებთან და ტელეკომპანიების შეზღუდვა ზოგადად ამა თუ იმ რეჟიმის ველურობის ინდიკატორს წარმოადგენს. სააკაშვილის ხელისუფლებამ, საგარეო უფოდ, მშვენივრად იცოდა, რომ ბოლო ნაბიჯების შემდეგ მას გარანტირებულად შეადარებდნენ ირანისა და ჩრდილოეთ კორეის მთავრობებს ან სულე თალიბებს (იგულისხმება პერიოდი, როდესაც ისინი ავღანეთს მართავდნენ). იმისათვის, რომ ხელისუფლებამ ასეთი არაპოპულარული ნაბიჯები გადადგას, რაღაც ძალიან სერიოზული მიზეზი უნდა არსებობდეს. ჩვენ გვახსოვს, რა შედეგი გამოიღო გვიანდელ საბჭოთა კავშირში დასავლური რადიოსადგურების ჩახშობის და „სანაშაუბის“ განადგურების მცდელობამ — თავი იჩინა „აკრძალული ხილის“ ეფექტმა და მოსახლეობა ინფორმაციის ამ წყაროებს დაეწვია; ხელისუფლებამ თავისი მოქმედებით მათი ფაქტობრივი რეკლამირება მოახდინა და პარადოქსულად აამაღლა მათი სტატუსი საინფორმაციო სფეროში; ასეა დღესაც, სააკაშვილის ხელისუფლებამ თავისი მოქმედებით „მეცხრა არხის“ უფრო „რას-კრუტკას“ უკეთეს და კნელი დასაჯარებალი, ის არ ესმოდას. რამდენად შეზღუდა „თეფშების დაპატიმრებამ“ მეცხ-

ლობრევი უკანდახვდა აიძულა

დავით ბაქრაძემ განაცხადა, რომ საარჩევნო პერიოდში მოხდება ყველა არხის ტრანსლირება საკაბელო ქსელების მეშვეობით, მეტიც, ის სავალდებულო გახდება (ე.წ. მასთერ-ის პრინციპი, რომლის დაცვას დაჟინებით მოითხოვდა აშშ-ის ელჩი). როგორც ჩანს, ხელისუფლებაში ჩათვალეს, რომ ეს დათმობა შესაძლებლობას მისცემს, სატელიტურ თეფშებთან დაკავშირებული უსიამოვნო სიტუაცია გადააგროონ. ამ მომენტში რეჟიმის ერთობ მოაგონებდა ადამიანს, რომელიც სასენიზაციო ორმოში ჩაეყარდა და საერთო სურათის გაკვეთილში მოხილვას ვარდების „ბუკეტის“ ენერჯული ქვევით ცდილობს. ქალის მალე ხელისუფლება მივა დასკვნამდე, რომ ინფორმაციის დაბლოკვა, როგორც ბრძოლის მეთოდი, არ მუშაობს და, ამასთან, მისი იმიჯის ნარჩენებს ანადგურებს. შემდეგ ის დილემის წინაშე აღმოჩნდება: ან წინააღმდეგობის მოხსნა და საკუთარი, სრულ მარაზში ჩაპარდნილი პროპაგანდისტული მანქანის სასწრაფო გადაწყობა ეფექტური მოქმედებისთვის მეტ-ნაკლებად თანაბარი კონკურენციის პირობებში, ან არასახელისუფლო არხების (უპირველესად კი, „მეცხრა არხის“) ქალისმიერი ლიკვიდაცია. ლოგიკა თითქოსდა პირველი ვარიანტისკენ უნდა უბიძგებდეთ, თუმცა შიში, საგარეო უფოდ, სხვა მიმართულებით წაიყვანს. ისევე, როგორც გენერლები სააზროვნო შაბლონებსა და სტრუქტურებზე დაყრდნობით „გასული ომებისთვის ემზადებიან“, ასევე პოლიტიკოსები ემზადებიან გასული რევოლუციებისთვის; სააკაშვილის ხელისუფლებას ცხრეირნი უდევს „გარდების რევოლუციის“ სცენარი და როლი, რომელიც მამინ „რუსთავი 2“-მა შეასრულა, იმ სიტუაციის პროეცირებას დღევანდელსა და ახდენს და ცდილობს, იოლად ამოსაცნობ საფრთხეებს თავი აარიდოს. მას, შესაძლოა, ვერც კი წარმოუდგენია, რომ ახალი რევოლუცია (ამ სიტყვის გაფართოებული მნიშვნელობით) და მასმედიის ფაქტორი მასში შეიძლება განსხვავებული გამოდგეს.

სამაგულო ექსპროპრიაციის მოკრალული სიგლი

მან, ვინც თეფშებს აყადადებს, შეიძლება ვერცხლის კოვზების მოპარვა დაიწყოს. ხელისუფლება რთული არჩევანის წინაშეა; დღეს, 27 ივნისს, ამოიწურა ვადა, ▶

დიდ ქალაქში ინფორმაციის ბლოკირება გაუორჯულა, მეტიც, რაც უფრო მეტი ინფორმაცია აღეპრება შეეცდებოდა ხელისუფლებამ მის გზაზე, ის უფრო რეზონანსული გახდებოდა.

მონაწილეობა — საქანელაბი, გაგეგობას — ჯიკაბი!

კასპის მუნიციპალიტეტის გამგეობამ მაისში ორი ჯიკი იყიდა, რაშიც ჯამში 81 ათას 400 ლარი გაიხარჯა. მაისის ბოლოს საკრებულომ იაპონური ავტომანქანა SUBARU TRIBECA B9 მოქალაქე მიხეილ ზუკაიშვილისგან 29 ათას 400 ლარად შეისყიდა. ამის დამადასტურებელ დოკუმენტს კასპის საკრებულოდან ხელს აწერს საკრებულო თავმჯდომარე დავით მესრობიანი, რომლის მშობლიურ სოფელ დოესში სარწყავი წყლის მოთხოვნით ორი დღის წინ გრანდიოზული აქცია მოეწყო. კასპის გამგეობამ მეორე მანქანა — ტალიანდური, 2012 წლის გამოშვების „ტოიოტა ჰამერი“ 52 ათას ლარად კომპანია „მათემოტორსისგან“ შეიძინა. ამჯერად ხელშეკრულებას ხელს კასპის მუნიციპალიტეტის გამგებელი კახაბერ ხაჩირაშვილი აწერს. როგორც შიდა ქართლის საინფორმაციო ცენტრი წერდა, კასპის რაიონის სოფელ ოკამში მცხოვრები ორი მოხუცი სასმელ წყალს ითხოვს. სოფლის პროგრამის ფარგლებში ამ ორ მოხუცს მხოლოდ საქანელაბი დაუკიდეს. სოფლის გამგებლის განმარტებით, სასმელი წყლისთვის საკმარისი თანხა არ იყო.

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ივანე, რომ ივანიშვილი სააკაშვილს ჯერჯერობით სავსებით წარმატებულად „აბურთავებს“, შვიტყობა მიგვიჩვენებს დასკვნამდე, რომ შესაბამისი „ქსელი“ სააკაშვილის გარემოცვაში მან, დიდი ხანია, გამართა. ყველაზე სანიტარული კი, ალბათ, ისაა, რა როლს ასრულებს ამ თამაშში ამერიკელი პარტნიორები. ერთის მხრივ, ძველი წარმოსადგენი, რომ ისინი განზე დარჩნენ, თუმცა, მეორე მხრივ, ამ დროისთვის არ არსებობს ფაქტები ან თუნდაც „საფუძვლიანი ეჭვები“, რომლებიც ამ თამაშში სერიოზული მსჯელობის შესაძლებლობას მოგვცემს.

როდესაც ბიძინა ივანიშვილს 75-მილიონიანი ჯარიმა უნდა გადაეხადა. მან, როგორც ცნობილია, ამის გაკეთებაზე უარი განაცხადა. აგრეთვე, გაირკვა, რომ ბიძინა ივანიშვილი აღარ ფლობს ნილებს ქართულ კომპანიებში, ბოლო მათგანი „ქართუ ბანკში“ მან 2 მაისს თავის შვილს — უტას გადასცა. „ქართული ოცნების“ ლიდერის სახელზე გაფორმებული უძრავი ქონება საჩხერესა და ბაკურიანში და მან არ გამოცხადებია, რომ ხელისუფლებამ შეიძლება ის დააყადოს.

სელისუფლაბა (ნაით) უნდა ახსოვნიკავდეს, რომ ივანიშვილის დაპატიმრების მხდლობა შეიძლება გასოფრივი არაულოვის და ჩეპოლუსიის ფასად დაუჯდეს

სებას თვალთმაქცური ხასიათი ჰქონდა. ეს, იდეაში, შესაძლებლობას მისცემს, გაანადგუროს „ქართუ“ და ის კომპანიები, რომლებიც „ქართული ოცნების“ დაკვეთებს ასრულებენ და ივანიშვილს ტექნიკური ხასიათის პრობლემები შეუქმნას. ამავდროულად, ხელთ იგდოს დიდალი ქონება სანარმოებელიდან და ოპონენტის თბილისური რეზიდენციიდან (სურათები, ავეჯი... მოკლედ ყველაფერი, რასაც პირობითად შეიძლება „ვერცხლის კოვზები“ ვუნოდოთ). ასევე ამ ოპონენტის დროს, სელისუფლაბას შიდასა და გარეგანად უნდა ახსოვდეს, რომ ივანიშვილი, რომელიც მისი მხარდობის საფუძვლიანად დააფუძნა, სანიტარული ადამიანისთვის ჩაბარება. თანხის მხრივ, სელისუფლაბა (ნაით) უნდა ახსოვდეს, რომ ივანიშვილის დაპატიმრების მხდლობა შეიძლება გასოფრივი არაულოვის და ჩეპოლუსიის ფასად დაუჯდეს.

საკაშვილი, ისევე, როგორც „თეფშების ეპიზოდში“, აღმოჩნდა სიტუაციაში, საიდანაც გამოსვლა საიმეფო დანაკარგების გარეშე არ გამოვა და კიდევ ერთხელ არჩევანის წინაშე დადგა: ზომიერების გამოვლენა თუ ბოლომდე შეტოვება. როგორც კი სელისუფლაბა ივანიშვილის ქონებას, საზოგადოების დიდი ნაწილის თვალში, ძალიან დიდი ალბათობით, განაღდა ბანდიტად წარმოდგენა და მათად მყოფი იურიდიული კავშირები, რომელსაც ის მონაწილეობდა, ამ შთაბეჭდილებას, სავარაუდოდ, ვერ განაწივრებდა. საზოგადოებრივი აზრის ფორმირების მიქანიზმები სააკაშვილის ბრძანებებით არ რეგულირდება, ამიტომ ნებას უნდა მივცეთ იმ ფაქტს, რომ ივანიშვილი, რომელიც მისი მხარდობის საფუძვლიანად დააფუძნა, სანიტარული ადამიანისთვის ჩაბარება.

მთელ ამ სიტუაციაში, პოლიტიკურის გარდა, ფინანსური ასპექტი გააჩნია. მიუხედავად იმისა, რომ სააკაშვილის ჯგუფის პარტიული სალარო თავისი გაუმჭვირვალობით შეეხერხა მოგონებს, საქმეში მეტ-ნაკლებად ჩახედული ფინანსისტების შეფასებით, ამ მხრივ ხელისუფლების მდგომარეობა კრიტიკულია. რეკვიზირებული საჩხერე-ბაკურიანის ქონების რეალიზება ძალზე პრობლემური იქნება, ქვეათმყოფელი ბიზნესმენი მას ხელს არ მოჰყიდებს. რეალურად, ერთადერთი რამ, რასაც სააკაშვილი ამ სიტუაციაში შეიძლება, „მდიდარს ართმევს, ღარიბს აძლევს“ პრინციპით, ამ ქონების ბავშვთა სახლისთვის ან მსგავსი დაწესებულებისთვის გადაცემა გახდება, თუმცა ეს ერთ კაპიტალს ვერ მოუტანს და, ამასთანავე, ექსპროპრიაციით გამოწვეულ გაღიზიანებას ვერ გადაფარავს. აქედან გამომდინარე, უფრო სავარაუდოა იერიში თბილისში („შუშის სახლი“, ბანკი „ქართუ“ და ა.შ.), რომლის გამართლებას ხელის უფლება იმით შეეცდებოდა, რომ ივანიშვილის მიერ ნილებების (უძრავი ქონების) გასხვი-

ლება მივიყვანოს დასკვნამდე, რომ შესაბამისი „ქსელი“ სააკაშვილის გარემოცვაში მან, დიდი ხანია, გამართა. ყველაზე სანიტარული კი, ალბათ, ისაა, რა როლს ასრულებს ამ თამაშში ამერიკელი პარტნიორები. ერთის მხრივ, ძველი წარმოსადგენი, რომ ისინი განზე დარჩნენ, თუმცა, მეორე მხრივ, ამ დროისთვის არ არსებობს ფაქტები ან თუნდაც „საფუძვლიანი ეჭვები“, რომლებიც ამ თამაშში სერიოზული მსჯელობის შესაძლებლობას მოგვცემს.

**პოლიტიკა
მეკავებთან
ოპოზიციის
გაასამართლეს**

ვილინუსში პოლიციის ორი თანამშრომელი — ვიტანის შლენისი და ლუდვიკას ვასილაუსკასი მეძავებთან ორგინისთვის გაასამართლეს. ეს ყველაფერი მათ სამუშაო ადგილზე, პოლიციის განყოფილებაში, მოხდა. სასამართლოს გადაწყვეტილებით, შლენისისა და ვასილაუსკასის სახელმწიფო სამსახურში მუშაობა ორწლიანხვერით აეკრძალა.

ეპიზოდი, რომლის გამოც პოლიციელები გაასამართლეს, 2011 წლის 18 თებერვალს მოხდა. შლენისი ღამის ცვლაში მუშაობდა, ხოლო ვასილაუსკასი კომისარიატის შენობაში იმყოფებოდა, თუმცა სამუშაო ცვლა დამთავრებული ჰქონდა. გამოძიებისას გაირკვა, რომ შლენისმა მეძავეს სამსახურეობრივი ტექნიკონი დაურეკა და მომსახურებისთვის 50 ლიტს (დაახლოებით 18 აშშ დოლარი) დაჰპირდა.

მეძავე გამოძახებაზე მივიდა, ორივე პოლიციელი დაკამყოფილა და ნარკოტიკების საყიდლად ბოშათა ბანკში წავიდა. ვილინუსის გარეუბანში, შლენისმა მას ისევ დაურეკა და გამოძახა, თან დაჰპირდა, რომ ნარკოტიკის დოზის მიღებას იქვე შეძლებდა. მისთვის დაბრუნდა და დაურეკა „ოქროსი თევზი“ სააკაშვილის სურვილებს ალბერ ასრულებს, მეტიც, სულ სხვა მიმართულებით მიცურავს. საერთოდ, იმის გასაგებად, ვინ უკრავს როიალზე — პროფესიონალი თუ მუსიკალური სკოლიდან გაგდებული ოროსანი, არ არის აუცილებელი პიანისტის დანახვა, მუსიკის მოსმენაც საკმარისია და ეს სამათლიანია როგორც კამპანიის ტექნოლოგიურ უზრუნველყოფასთან, ისე ზოგადად პოლიტიკურ კონსალტინგთან მიმართებაში. შეიძლება გარჩედეს ეჭვი, რომ მალალი კლასის (მათ შორის სახელმწიფო სამსახურში მყოფმა) ამერიკელმა მრჩეველებმა და პარტნიორებმა ან მიატოვეს სააკაშვილი, ან კიდევ ატყუებენ და კატასტროფისკენ მიაქანებენ.

ლიბიტი მონიაჰა

ბერლინის გეიპარადზე 700 ათასი ადამიანი გამოვიდა

სააგენტო France Press-ის ინფორმაციით, ბერლინის გეიპარადზე, მისი ორგანიზატორების მონაცემებით, 700 ათასი ადამიანი გამოვიდა. პოლიციის მონაცემები არ გამოქვეყნებულა. გეიპარადს სტარტი ბერლინის მერმა, ალიოებულმა პომოქესუალისტმა კლაუს ვივერაიტმა მისცა. კოსტიუმირებული მსვლელობა კრიოცტერგის რაიონიდან ბრანდებურგის კარიბჭემდე გაიმართა და ღია ცის ქვეშ დისკოთეკით დაგვირგვინდა. ამგვარი ღონისძიება გერმანიის დედაქალაქში რიგით 34-ეა. წლებანდელი გეიპარადი 1969 წლის ივნისში პოლიციის მიერ ნიუ იორკის გეიპარადის ძალის გადამეტებას მიეძღვნა, რომელმაც მასობრივი არეულობა გამოიწვია და გეების მიერ საკუთარი უფლებებისთვის ბრძოლას დაულო სათავე.

ყარაბაღის დაბრუნება... ვიკტორუკად!

აზერბაიჯანმა, როგორც ჩანს, ქართული გამოცდილება გაიზიარა და ახალი კომპიუტერული თამაში — „ოკუპაციაში“ შექმნა. ქართული „პოლიციის“ შემდეგ მეორე კომპიუტერული თამაში იყო „დაამარცხე ოკუპანტი ქაქუცასთან ერთად“. აზერბაიჯანის ახალგაზრდობისა და სპორტის სამინისტრომ კი ახალი თამაში ყარაბაღის კონფლიქტს მიუძღვნა. მოთამაშის წინაშე ასეთი ამოცანა დგას: გაათავისუფლოს სომხების მიერ 1992 წელს დაკავებული ქალაქი შუშა. თამაშის პრეზენტაცია 23 ივნისს — აზერბაიჯანის შეიარაღებული ძალების დღეს გაიმართა. სამინისტროში ამბობენ, რომ ეს თამაში მსოფლიოში ცნობილ სამხედრო თამაშებთან ახლოსაა, მაგრამ არ წარმოადგენს რომელიმეს მოდიფიკაციას.

ღიმილი მონიავან საპატრიოტო მხარე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ზაქარაძის №6, ტელ: 234-32-95

იმ განწყობას, რომელიც დღეს საქართველოში სუფევს, შეიძლება „ტარიძის დინამიკა“ ეწოდოს. საზოგადოებაში უკვე მოახდინა დესტრუქციული ძალის იზოლირება და ახლა პოლიტიკოსებისგან ელის მათ გამოხვედრას სახელისუფლო სტრუქტურებიდან, ცხადია, „სისხლო“, გაცილებით უფრო მათობადასა, ვიდრე ეს XVIII-XX საუკუნეებში ხდებოდა. საპატრიოტო მხარე, ალბათ, ის იყო, რომ დროულად ვერ მოახერხა დისტანცირება ამ ძალებისგან (ბანა შეიქმნა?) და ახლა, როგორც ჩანს, ჩაპირვა მათთან ერთად მოუწევს.

რა ხედი ელით ჩვენი სოფიან კაღლებს?

სად გაიზარდნენ? რამ გააბოროტათ ასე? ვინ არიან საერთოდ? — ეს კითხვები ბოლო 8 წლის განმავლობაში არაერთგზის გაისმა, მაგრამ დამაკმაყოფილებელი პასუხები ვერ მივიღეთ. პარადოქსული სიტუაციაა: „ნაციონალურმა მოძრაობამ“ შეიძლება მალე ხელისუფლება დატოვოს, საზოგადოებამ კი ბოლომდე ვერ გაარკვია, ვისთან აქვს საქმე და რა იყო იმ გამორჩეული საღიზმის მიზეზი, რომელმაც საქართველო გააოგნა.

როდესაც ალექსის დე ტოკვილი ფრანგული რევოლუციის ისტორიის შესწავლას შეუდგა, მსგავსი პრობლემის წინაშე აღმოჩნდა. „ფრანგული რევოლუციის დაავადებაში არის რაღაც ისეთი, რასაც მე ვერ ვხედავ, მაგრამ არც მისი აღწერა, არც მიზეზების გაანალიზება შემიძლია, — წერდა ის და ესოდენ ნაცნობი კითხვებს სვამდა: **საიდან მოვიდა ეს ახალი რასა? ვინ შექმნა ის? ვინ უზარუნველყო მისი წარმოქმნა? ვინ მისცა ასეთი სიცოცხლისუნარიანობა?**“ ყოველივე იმასთან ერთად, რაც ფრანგულ რევოლუციაში ამოვსენით, მის სულიკვეთებასა და საქმეებში რაღაც ამოუხსნელი რჩება... მე ვგრძობ მას, მაგრამ უცნაური გაუმჭირვალე სუბსტანცია ხელს მიშლის, დავინახო და შევეხო“. ასე რომ, ჩვენ, ერთის მხრივ, ხელს გვაქვს ალექსის დე ტოკვილის ფასდაუდებელი ნაშრომი „ქვემოთ ნყოფილი რევოლუცია“, მეორე მხრივ კი, ეს მოკლე, გულწრფელი აღიარება, რომელსაც ნაცნობი განწყობა გასდევს.

თუმცა მადლად და თავისებურად ბედნიერი ცხოველების ფარად“. ამ წინადადების მოსმენის შემდეგ, საუბრის ერთ-ერთი მონაწილე (ლიამ-მინი) გამოვიდა წინადადებით, არა გარდაქმნან, არამედ ააფეთქონ ის ცხრა მეთაური და დატოვონ მხოლოდ განათლებული ადამიანების მცირე ჯგუფი, რომლებიც „მეცნიერულად დაინყებენ ცხოველებს“. შიშვალევი უპასუხა, რომ, თუ „ამის შესაძლებლობა გაჩნდებოდა“, ეს „ამოცანის საუკეთესო გადაწყვეტა იქნებოდა“. ჩვენ შევიძლია შემოვიფარგლოთ თვალშისაცემი, ზედაპირული პარალელის გავლებით ამ ხილვებსა და სააკაშვილის „სინგაპურს“ შორის, მაგრამ რომანის „ზედა და ქვედა პალატის ეშმაკები“, როგორც მათ სტეპუნი უწოდებდა (ერთის მხრივ, კირილოვი და სტავროგინი, მეორე მხრივ, პეტრე ვერხოვენსკი და სხვები) „ვარდების რევოლუციის“ ზოგიერთ მოღვაწესთან გაცილებით ღრმა კავშირში იმყოფებიან.

რული ინსტინქტებით და დაბალი რგოლის შემსრულებლები, რომლებსაც ფულით გაუზიარებენ შიშვალევი და სტავროგინი, როგორც მათ სტეპუნი უწოდებდა (ერთის მხრივ, კირილოვი და სტავროგინი, მეორე მხრივ, პეტრე ვერხოვენსკი და სხვები) „ვარდების რევოლუციის“ ზოგიერთ მოღვაწესთან გაცილებით ღრმა კავშირში იმყოფებიან.

1916 წელს დასავლეთის ფრონტზე ნიჭიერი ფრანგი ისტორიკოსი ოგიუსტენ კოშენი დაიღუპა. ბევრი რამ მის ნაშრომებში დღეს შეიძლება საკამათოდ მოგვეჩვენოს, თუმცა ფაქტია, მან სცადა „პირველ-წყაროდ“ ჩაეღწია, არ შემოეფარა რევოლუციური კლუბების აღწერით, არამედ უფრო ადრინდელი პერიოდი შეესწავლა და „უგრძობი, ყოფიერების ფესვებს“ „სადაც მზის სხივი ვერ აღწევს“ (მაგალითად, საპატრიოტოებში), ხელისუფლება მოქმედებდა ისე სასტიკად, რომ გილიოტინისა და მკაუზერის ეპოქებთან პარალელების გავლებას სურვილი სავსებით ბუნებრივად იბადებოდა. ჩვენ ვერ ვინახავთ რეპრეზენტაციულ სხეულს, რომელიც ერთი მხრივ, ალბათ, დაგვეტანებდა, რომ იქ პროცესები კოშენის მიერ აღწერილი ალგორითმის მიხედვით განვითარდა: თავისუფალი დისკუსია

რუქციულსა და კაცთმომუღეს არაფერს შეცავდა, ამ ჯგუფების წარმოადგენლები აგრესიულად ესზომდნენ თავს ყველას, ვინც სხვანაირად ფიქრობდა და, თანამედროვე ტერმინოლოგიის თუ მოვიშველებით, მათ მარგინალიზებას ცდილობდნენ. კოშენი ამას „უსისხლო ტერორს“, ავტორიტეტების განადგურების ხანას უწოდებდა, რომელიც რობესპიერის გილიოტინის ამუშავებამდე 20-25 წლით ადრე დაიწყო. ამ ჯგუფებში მიიმე ფსიქოლოგიური ატმოსფერო სუფევდა, იდეებზედგნენ განსხვავებული აზრის მატარებლები, შემდეგ კი პრინციპული ხანას უწოდებდა. „რეალური იყო მხოლოდ ის, რასაც ისინი ხედავდნენ და კარგი მხოლოდ ის, რასაც ისინი იხონებდნენ. აზრი, რომელიც და ნესტები ემორჩილებოდა, თავიდან კარგავდა ინტერესს რეალურის მიმართ, შემდეგ კი რეალობის შეგრძნებას“, — წერდა კოშენი და დასძენდა, რომ ყოველივე ამის საბოლოო მიზანი განადგურება იყო. ანალოგიური არაფორმალური ჯგუფების აღმოჩენა რუსული რევოლუციის წინარე პერიოდშიც შეიძლება; ყველაფერი გაცილებით ადრე დაიწყო, ვიდრე ბოლშევიკები და ესერები პარტიებისა და ტერორისტული რაზმების ფორმირების შედეგად იყვნენ. ის, ვინც „ვარდების რევოლუციამდე“ ხშირად სტუმრობდა ზოგიერთ ქართულ არასამთავრობო ორგანიზაციას, ალბათ, დაგვეტანებდა, რომ იქ პროცესები კოშენის მიერ აღწერილი ალგორითმის მიხედვით განვითარდა: თავისუფალი დისკუსია

ფაქტობრივმა დიქტატმა ჩანაცვლა, წარმოსახვითმა სამყარომ რეალურის ადგილი დაიკავა, ხოლო რეალური საქართველო ერთ დიდ ხარვეზად აღიქმებოდა. „ვარდების რევოლუციის“ წინ ეს მიდგომა დომინანტური გახდა „ნაციონალურ მოძრაობაში“ და გარკვეული კვალი „უფანია გუნდსა“ და რესპუბლიკურ პარტიაშიც დატოვა. მაგრამ იყო თუ არა ეს ჯგუფები, გუნდები და ორგანიზაციები ის ადგილზე, რომლის წინაშეც განადგურების პირსი დაინახა, თუ ისინი მხოლოდ მისი ბაქლირებისთვის (შუტაბისთვის) საგანგებოდ შეამნიშლავდნენ? იქნებ ყველაფერი უფრო ადრე დაიწყო? ყოველივე თქმული არ ნიშნავს, რომ რევოლუციამდელი საფრანგეთი, რუსეთი ან საქართველო იდეალური იყო; სამივეს გადაუდებელი რეფორმები სჭირდებოდათ. თუმცა რეფორმების ნაცვლად მათ მიიღეს რეალობის მსხვერვის ყოვლისმომცველი, შიზოფრენიული აქტი, რომელიც ბოლომდე გამოშვებულმა „რევოლუციის ჯინებმა“ განახორციელეს. ეს, ფაქტობრივად, საქართველოს განადგურების მცდელობა იყო. ამ ადამიანებს, როგორც მარიონეტებს, გაცილებით ჭკვიანი და გამოცდილი ძალები იყვნენდნენ, თუმცა ამჯერად ჩვენ არა პოლიტიკა, არამედ პათოგენური გვანტრისებს. „იაკობინელის ფსიქოლოგიური ანალიზი აუცილებელი არა მხოლოდ ამ ტიპის შესწავლისთვის, — წერდა იკოლიტი ტუნი, — მის გარეშე ჩვენ ვერ გავიგებთ გარდატეხას, რომელიც რევოლუციას, ერთმანეთთან დაპირისპირებად ნაწილად ჰყოფს: თავისუფლებისა და დემოკრატიისკენ გაუცნობიერებელი სწრაფებისა და გააზრებული დიქტატურისა და ტერორის პერიოდებად“. პირველ-წყაროდ ტუნი „სიღრმისეული ეგოიზმს“ განიხილავდა, როცა ეკვლიდა „ეკვლიდა რა ნინალობებს სოციალურ წყობაში“, დასაყრდენს დემოკრატიისა და თანასწორობის იდეებში ეძებს, მაგრამ მიზნის მიღწევის შემდეგ მათ არაფრად აგდება. „გახდა რა დაუძლეველი საზოგადოების მბრძანებელი, იაკობინელმა აჩვენა თავისი ჭკუარითი არსი ორივე მიმართულებით, რომელშიც „მე“-ს პათოლოგიური განვითარება ვლინდება: ის იყო აბდუალური და მოქმედი დაუპატიჟა სხვისი შხაბი-სის მიმართ და სხვისი სიცოცხლისა და ქონების უნაშუსო სწრაფობა. ამ ორი თვისებებიდან თავისით განვითარდა მესამე — გაბოროტება, არა მხოლოდ ის გაბოროტება, რომელსაც წინააღმდეგობა და ბრძოლა იწვევს,

არამედ ეგოიზმისთვის დამახასიათებელი ქრონიკული გაბოროტება, რომელიც თეორიულ უთანხმოებასა და პრაქტიკულ წინააღმდეგობას დასჯად დანაშაულად განიხილავს“. საფრანგეთსა და რუსეთში „რევოლუციის დემონებს“ ცოფიანი ძალების ბედი ეწია. ტერმინოლოგიითა განადგურება და სტალინის რეპრესიები (მათ არცთუ იშვიათად „საბჭოთა ტერმინოლოგიის“ უნდებენ) არ გულისხმობდა უარის თქმას რევოლუციის იდეალებსა და ლოზუნგებზე, მაგრამ მათ საიმედოდ ჩამოაცილეს განადგურების ძალები მართვის სადავეებს (ეს უდანაშაულო ადამიანების დახვეწებას, ცხადია, არ ამართლებს). საინტერესოა, რომ ბოლო წლებში ამ ძალების იზოლირებას (რა თქმა უნდა, სხვა მეთოდებით) ცდილობდა ზოგიერთი მაღალჩინოსანი სააკაშვილის გარემოცვიდან, რადგან აცნობიერებდა, რომ ერი „ცხრა მეთაურის აფეთქების“ მსურველებს ადრე თუ გვიან აუჯანყდება. მაგრამ მათ ვერ მოახერხეს „შიზოფრენიის დიქტატურის“ გადაქცევა შედარებით ზომიერ რეჟიმად, რადგან საკუთარი აზრის სისწორეში მიხილეს სააკაშვილი ვერ დაარწმუნეს. ასეა თუ ისე, იმ განწყობას, რომელიც დღეს საქართველოში სუფევს, შეიძლება „ტარიძის დინამიკა“ ეწოდოს. საზოგადოებაში უკვე მოახდინა დესტრუქციული ძალის იზოლირება და ახლა პოლიტიკოსებისგან ელის მათ გამოხვედრას სახელისუფლო სტრუქტურებიდან, ცხადია, „სისხლო“, გაცილებით უფრო მათობადასა, ვიდრე ეს XVIII-XX საუკუნეებში ხდებოდა. საპატრიოტო მხარე, ალბათ, ის იყო, რომ დროულად ვერ მოახერხა დისტანცირება ამ ძალებისგან (ბანა შეიქმნა?) და ახლა, როგორც ჩანს, ჩაპირვა მათთან ერთად მოუწევს.

„სარაგაულის ჩინელი 13 წლის გოგონა გააუჰატიურა და იმის მაგივრად, რომ სამართალდამცავებს ჩინელი დამნაშავე დაეკავებინათ, ხელისუფლებამ თავად დაზარალებული ქართველი ოჯახი გადაგადა. ამ ფაქტის შემდეგ სარაგაულში 12-14 წლის გოგონები სკოლაში მოსვლას დაწყებენ, რაც მანამდე წარმოუდგენელი იყო. იგივე საშიშროება ემუქრება ქუთაისში, 3 ათასი ჩინელის ჩამოსახლების პირობებში.“

ქუთაისის «შანსაიზაზა» ემუქრება

შესაძლოა, ქუთაისში ახლო მომავალში ეთნიკური დაპირისპირების კერა გაჩნდეს. ქალაქში 3 ათასი ჩინელის ჩასახლება უკვე დაწყებულია. ავტოქარხნის ტერიტორიაზე, რომელიც ქალაქის ყველაზე დიდი დასახლებაა, 3 ათასი ჩინელისთვის საცხოვრებელი ფართების მშენებლობა დასრულდა. როგორც თავად ქუთათურები ამბობენ, ავტოქარხნის „შანსაიზა“ გადაქცევა გარდაუვალია. ქალაქს იმავე საფრთხის წინაშე აყენებენ თურქეთიდან დევნილი არაღვთისმადი ქურთებიც, რომელთა რიცხვი თავდაპირველად 200 კაცამდე იყო, უმოკლეს პერიოდში კი 1000-ამდე გაიზარდა. ამას ემატება ქუთაისში, ავანგარდის ტერიტორიაზე, დასახლებული ინდოელები. მათი რაოდენობა ჯერჯერობით რამდენიმე ასეულია, მაგრამ ინდოელების თემაც არანაკლებ პრობლემატურია ქალაქის მოსახლეობისთვის. კონკრეტულად თუ რას აკეთებს ეს ხალხი ქუთაისში, რა საფრთხის წინაშე აყენებენ ისინი ადგილობრივ მოსახლეობას და ვინ ლობივებს მათ საქმიანობას, ამის შესახებ გაზეთი „საქართველო და მსოფლიო“ თავად ქუთათურების მონათხრობს გაგაცნობთ.

ამ დროს ჩინელი ბიზნესმენები მოწოდებისთვის სდებიან ჩვენსავე მიწაზე. ქუთაისში ყოველი მეორე მაღაზია ან ლომბარდადაა გადაკეთებული, ან კიდევ წარწერილია „დამშვენებული“ — „ფართი ქირავდება“. ამ პირობებში ასეთ მცირე მოცულობის ქალაქში 3 ათასი ჩინელის ჩამოსახლება ნამდვილი კატასტროფაა ქუთაისისთვის. მითუმეტეს, ისინი იმდენად გადაიდგულდნენ, რომ ყველა სახლის კრიმინალზე მიდიან. **სარაგაულში ჩინელი 13 წლის გოგონა გააუჰატიურა და იმის მაგივრად, რომ სამართალდამცავებს ჩინელი დამნაშავე დაეკავებინათ, ხელისუფლებამ თავად დაზარალებული ქართველი ოჯახი გადაგადა.** ამ ფაქტის შემდეგ სარაგაულში 12-14 წლის გოგონები სკოლაში მოსვლას დაწყებენ, რაც მანამდე წარმოუდგენელი იყო. იგივე საშიშროება ემუქრება ქუთაისში, 3 ათასი ჩინელის ჩამოსახლების პირობებში.

ქუთაისის ავტოქარხნის არსებულ ჩინურ სანარკოში ქართველებს კატორღულ პირობებში ემუქრება 300-ლარიან ხელფასზე

მზია მუშაპლიანი: — ქუთაისი ქართული მენტალიტეტის მატარებელი ერთადერთ ქალაქად იყო მიჩნეული, რადგან აქ მხოლოდ ქართველები ვცხოვრობდით, მაგრამ დღეს იმდენი ჩინელი, ინდოელი, შავკანიანი და ბოშა ცხოვრობს, რომ იგი ყველა ქართულ ქალაქზე ადრე გადავიდებოდა. კარგია, რომ უცხოელები აქ ადგილობრივებსაც ასაქმებენ, მაგრამ, ეს დალოცვილი, არ ვიცი, ქართველები ყოფილიყვნენ მათი უფროსები? **აქედან გადასვლილი ქართველები გადასვლილი ქართველები და ჩვენსავე ქვეყანაში მონაგვად გვაქცევენ.**

ვის დალუპვის ტოლფასი იქნება.
ნიმე ფსაპაძე: — გეფიცებით, უკვე აუტანელია ქუთაისში გასვლა, ყოველ მეორე ნაბიჯზე ეს პატარა, ჭუჭყიანი ციგნები გხვდებიან, ხელეხსები გეფიცებენ, ფული მომეციო. თუ არ გაგიმართლა და ხურდა არ გაქვს, ან მოგაფურთხებენ, ან კაპაშინ გვწვდებიან და აგინებენ გემუქრებიან, ან კიდევ რაიმე ნივთს წაგლევენ ხელიდან. **ამასწინააღმდეგე უსაიღრებო სკვადრები, მომხსნა პატარა ციგანი გოგონა, 20 თითარი მომეციო. სანამ გამგებელი მამაკაცი არ მომხსნის და არ დაუღრიალს, თითო გვეყვით ღამის ხელიდან გამგებინა. როდემდე უნდა გავაძლიერო ასე, არ ვიცი.**

გოგი ნუშიანი, „თავისუფალი საქართველოს“ რეგიონული ორგანიზაციის ხელმძღვანელი: — ქუთაისი მალე ჩინური სინდრომის წინაშე აღმოჩნდება. საგულისხმოა ჩინელების სასაბურვე პირობები ნებისმიერ ბიზნესში. **ხელისუფლებამ ჩინური ბიზნესით ხელს ითხოვს, ნიღბი ქალაქის ადგილობრივი ხელმძღვანელებს.** როცა საგადასახლო ქართველები მანამდე ათითასობენ, რომელიც მათი დასახლებაა, მათი ღირსეულობა, აქვთარბობა და ახი ამის საშუალებაც აღარ გვექნება, თუ ჩინელების დიდი ბაზრობა გაიხსნა ავტოქარხანაში. ყველა იცის, რა უხარისხო საქონელიც აქვთ მათ, მაგრამ ორი-სამი ლარი იფარდომ ყოფიან, უჭირს ხალხს და იქვე გარბის საყიდლად. ჩვენ კიდევ იმის საშუალება არ გვაქვს, ტანსაცმელი მაგათზე ნაკლებ ფასებში გავყიდოთ. ჯერ ერთი, რომ ჩვენი საქონელი ჩინური არ არის და სხვა ფასებში ვიღებთ თვითონაც, მეორეც — რა მოგებაზეა ლაპარაკი, ხანდახან იმაზე ვლოცულობთ, ყოველდღიური დახლის ფული მაინც გადაგვადევენა-თქო. **ჩინური მაღაზიები დიდ კონსუმიციონს ვერ გვიწვდის, მაგრამ ბაზრობის გახსნა ჩვენთვის**

თითო ხის მოჭრისთვის და რამდენი ქართველი დღესაც იხდის სასჯელს ამისთვის. მართალია, გარკვეული ზომები უნდა მიიღოს ხელისუფლებამ, რათა ტყის უკანონო გაჩეხვა აკრძალულიყო, მაგრამ **სააკაშილმა ქართველებს წაართვა ამ საშიშროების უფლება და ჩინელებს გადაუღწია უკონტროლო ბაზრის მშენებლობა, რომელიც სიდიდით ქუთაისის ყველა სამრეწველო მაღაზიანა და ბაზარს მთავრდება, მათ შორის ქალაქის ყველაზე დიდ ე.წ. კეისის ბაზარს, რაც უდიდესი დარტყმაა აქ დასაქმებულ ადგილობრივებისთვის. საბოლოოდ ქუთაისში აღნიშნული ბიზნესის მონოპოლიზტები ჩინელები გახდებიან და ქართველებს მოსამსახურებად, გამყიდველებად ამუშავენ, გროშების სანაცვლოდ. ამის მაგალითები, სამწუხაროდ, უკვე არსებობს. **ქუთაისის ავტოქარხნის არსებულ ჩინურ სანარკოში ქართველებს კატორღულ პირობებში ემუქრება 300-ლარიან ხელფასზე.****

რა ჰქონია სააკაშილს, ჩინელებს თუ ქართველების სარგებე ანაბრებებს, ისევ მას აირჩივნა პრაქტიკაში ჩინური დამამუშავებელი და ახი დამამუშავებელი სააკაშილს ისტორია. **კარგა ხანია, რაც ზურაბ ანჯაფარიძის ქუჩის მიმდებარე ტერიტორიაზე, მდინარე რიონის სანაპიროსთან, თურქეთიდან დამამუშაველი ქართველი ქარხანები შეასახლეს. მათ არც პირადობის და არც ბინადრობის არანაირი დოკუმენტაცია არ გააჩნიათ.** მართალია, თავდაპირველად ისინი ცოტანი იყვნენ და ეს არც მოსახლეობის აღმოფხვრებას იწვევდა, მაგრამ დღეს მათი რაოდენობა 1000 კაცს აღემატება და ყველა მათგანი მათ-

ხოვრობით არის დაკავებული. რაც მთავარია, განსაკუთრებული აგრესიით გამოირჩებიან ადგილობრივი მოსახლეობის მიმართ და სერიოზული საფრთხის წინაშე აყენებენ ქართველ მათხოვრებს, თუკი ისინი ქუთაისის მიერ „დაჯავშნულ“ ტერიტორიაზე აღნიშნულნი არიან. **მათსწინააღმდეგე არაა, ყანაღები არიან ეს ქართველები, მაგრამ ამ პრობლემით ადგილობრივი ხელისუფლება არა და არ იმტარებს, რადგან მათ ხელისუფლებასთან დაახლოებული მაფიური კლანური დაჯგუფებები მუშაობენ. ნამათსწინააღმდეგე არაა, რადგან მათ ხელისუფლებასთან დაახლოებული მაფიური კლანური დაჯგუფებები მუშაობენ. ნამათსწინააღმდეგე არაა, რადგან მათ ხელისუფლებასთან დაახლოებული მაფიური კლანური დაჯგუფებები მუშაობენ.**

ცა ამ სანარკოში ქართველი მუშები აუტანელი პირობების გამო გაიფიცნენ, რამდენიმე წუთში მობოლიზებული იყო პოლიციის სამხარეო სამმართველო, პოლიციის საქალაქო სამმართველო, კუდი, სოდი, დაცვის პოლიცია, პატრული. ისინი გაფიცულებს პირდაპირ ეუბნებოდნენ: არ გახედოთ პროტესტის გამოთქმა, თორემ ვიწვინებთ. **მათსწინააღმდეგე არაა, რადგან მათ ხელისუფლებასთან დაახლოებული მაფიური კლანური დაჯგუფებები მუშაობენ. ნამათსწინააღმდეგე არაა, რადგან მათ ხელისუფლებასთან დაახლოებული მაფიური კლანური დაჯგუფებები მუშაობენ.**

„აქედან გადასვლილი ქართველები გადასვლილი ქართველები და ჩვენსავე ქვეყანაში მონაგვად გვაქცევენ“

პაპ რობაქიძე,
„საქართველო და მსოფლიოსთვის“ ქუთაისიდან

გეორტი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მიტროპოლიტი დაგითი: აზრი, თითქოს ტაძრის სრული აღდგენა ანადგურებს ნარსულს, გულუბრყვილობა და სიხრუა

გავრცელებულმა ინფორმაციამ ბაგრატის ტაძრის სარესტავრაციო სამუშაოების არასწორი მიმდინარეობის შესახებ საზოგადოებისა და საპატრიარქოს აღშფოთება გამოიწვია. რატომ არ იყო საქართველოს საპატრიარქო საქმის კურსში ბაგრატის ტაძრის დასავლეთ ნაწილში მიმდინარე სარესტავრაციო სამუშაოების თაობაზე და რაზე შეთანხმდნენ ხელისუფლებისა და საპატრიარქოს წარმომადგენლები, „საქართველო და მსოფლიოს“ საქართველოს საპატრიარქოს ხუროთმოძღვრების, ხელოვნებისა და რესტავრაციის ცენტრის სამეცნიერო საბჭოს ხელმძღვანელი, წმინდა სინოდის წევრი, აბბა ალავერდელი მიტროპოლიტი დავითი (მახარაძე) ესაუბრება.

სხვა საკითხია, მაგრამ ფაქტია, რომ შეთანხმება დასავლეთის მკლავის ახალი პროექტის თაობაზე არ მხარს (საპატრიარქოს) არსა და სამინისტროს) შორის არ მომხდარა. საპატრიარქო საბჭოს კურსი არ იყო. როდესაც დაიწყო ტაძრის სარესტავრაციო სამუშაოები, ორგანიზაცია „იკომოსის“ ადგილობრივმა წარმომადგენლებმა პრეტენზია გამოთქვეს ტაძრის მშენებლობის

„იკომოსის“ წარმომადგენლებმა თავად გაუგზავნეს საპროექტო წერილი იუნესკოს და შეატყობინეს, რომ ბაგრატის ტაძრის სარესტავრაციო სამუშაოები ვერ აკმაყოფილებს იუნესკოს მოთხოვნებს. იუნესკოდან ჩამოვიდნენ ექსპერტები და, რამდენადაც ჩვენთვის ცნობილია, მათ ივანე ბარბაქაძის პროექტი მოიწონეს, რადგან აღნიშნული პროექტი მართლაც ათწლეულების მუს-

დასავლეთ მკლავში ძველი მხატვრული სახე, რომელიც ორმხრივად მონონეტულ სარესტავრაციო პროექტში იგულისხმებოდა. თუმცა უნდა აღვნიშნოთ, რომ ჩვენ უპირატესობას ვანიჭებთ ტრადიციულ, ძველ აღდგენის ვერსიას. კულტურის სამინისტროში იტალიელმა არქიტექტორმა წარმოადგინა საკუთარი პროექტის ახალი ვერსია და შეთანხმებით, რომ ლიფტ-ი ალარ დამონტაჟდება

როლის განხორციელება საერთაშორისო კათოლიკოს-პატრიარქმა გარდაბნისა და მარტყოფის ეპისკოპოსს — მეუფე იაკობს და არა ქუთათელ-განათელ ეპისკოპოსს — მეუფე კალისტრატეს უნდა წარედგინა მიმდინარე სამუშაოების შესახებ პატრიარქისთვის მოკლე ანგარიში, მაგრამ მას თავად კი არ უნდა მოეზადებია იგი, არამედ ვალდებული იყო, მოექცნა პირი — არქიტექტორი ან მშენებელი, რომელიც ამ ანგარიშებს წარადგენდა. სანამ ივანე გრემელაშვილი ცოცხალი იყო, ის პერიოდულად მოგვასვენებდა ხოლმე მიმდინარე სამუშაოების შესახებ.

— მეუფე დავით, მას შემდეგ, რაც გავრცელდა ინფორმაცია, რომ, შესაძლოა, ბაგრატის ტაძარი მსოფლიო კულტურული მემკვიდრეობის ძეგლად ნუსხიდან ამოღონ და რაც პატრიარქმა სარესტავრაციო სამუშაოების შეჩერების შესახებ შესაბამისი ბრძანება გასცა, თქვენ შეხვედით კულტურის მინისტრს ნიკა რურუასა და კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტოს ხელმძღვანელ ნიკა ვაჩიშვილს. თუ მიაღწიეთ გარკვეულ შეთანხმებას?

«ქუთათელ-განათელ ეპისკოპოს კალისტრატეს პატრიარქისთვის უნდა წარედგინა მიმდინარე სამუშაოების შესახებ მოკლე ანგარიში, მაგრამ მას თავად კი არ უნდა მოეზადებია იგი, არამედ ვალდებული იყო, მოექცნა პირი — არქიტექტორი ან მშენებელი, რომელიც ამ ანგარიშებს წარადგენდა»

კათოლიკოს-პატრიარქის ბრძანებაში წერია, რომ მეუფე კალისტრატეს დაველოდო პერიოდული ანგარიშის წარდგენა სამეცნიერო საბჭოს, ანუ ჩვენ წინაშე, ხოლო ზედამხედველობა ამ ანგარიშების მიტანაზე და არა მშენებლობაზე დაველოდო მეუფე იაკობს. ვინაიდან მეუფე იაკობი არის პატრიარქის ქორეპისკოპოსი, მას დაეკისრა ზოგადი პასუხისმგებლობა.

— მოგეხსენებათ, პატრიარქმა ბრძანება გასცა, ბაგრატის ტაძრის დასავლეთის მკლავის სარესტავრაციო სამუშაოების დროებით შეჩერების შესახებ, ვიდრე საბოლოოდ არ მოხდება კულტურის სამინისტროსა და საპატრიარქოს ხუროთმოძღვრების ცენტრის საპატრიარქოს ორმხრივი შეთანხმება კონკრეტულ ვერსიაზე, თუ როგორ უნდა გაგრძელდეს ტაძრის დასავლეთი მკლავის რესტავრაცია.

მუშავდება ახალი ვერსია, თუ როგორ უნდა გაგრძელდეს ბაგრატის ტაძრის სარესტავრაციო სამუშაოები დასავლეთ მკლავში.

მიმდინარეობს თაობაზე და განაცხადეს, რომ სარესტავრაციო სამუშაოები დასავლეთ მკლავში დასრულებულია.

ლარსერაფი შრომის შედეგი იყო ტაძრის მთელ ტერიტორიაზე გაფანტული ბაგრატის ტაძრის კუთხვითი ძეგლის მოქიპობა და თავის ადგილზე მათ-ნაქვები სიზუსტით დაბრუნება ისახავდა მიზნად.

და იმორა სართულზე მუშის ინიციატივით ალარ იმედაშვილმა. ტაძრის დასავლეთ მკლავის არქიტექტორი ანდრეა ბრუნო გაგებით შეხვდა ეკლესიის მოთხოვნას და მხარს დაუჭირა ტაძრის დასავლეთ მკლავში მუშის ნაცვლად ისეთი მასალის გამოყენებას, რომელიც არ დაარღვევს ეკლესიის ინტეგრირებას მასში.

— გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ტაძრის პირვანდელი სახით რესტავრაციას სამუშაოების დაჩქარებულმა ტემპმა ხელი შეუშალა.

— იყო თუ არა იტალიელი არქიტექტორის — ანდრეა ბრუნოს პროექტი საპატრიარქოსთან შეთანხმებული?

მართალია, საყვედურობდნენ საპატრიარქოს, თუ რატომ არ მოხდა თანაფარდობა მხოლოდ კირ-დულაბით, ნლექის განმავლობაში შესუსტებულ ტაძრის ძველ საძირკვებზე შეუძლებელი იქნებოდა ბაგრატის ტაძრის სრული აღდგენა. მიმდინარეობდა მსჯელობა, თუ როგორ უნდა გაგრძელდებოდა სამუშაოები დასავლეთ მკლავში.

— შეიძლება თუ არა, ითქვას, რომ ამ დროისთვის მიღებულია საბოლოო შეთანხმება საპატრიარქოსა და კულტურის სამინისტროს შორის და როგორ გაგრძელდება სარესტავრაციო სამუშაოები?

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— საქმეს აჩქარება არ უყვარს. ისე რომ არ დაგვემართოს, „მოქარეს მოუგვიანდესო“, სჯობს, აჩქარების გარეშე შევედრეთ პროექტი. ეს არის პატრიარქის მოთხოვნა. დაიდოს მეტ-ნაკლებად სრული გეგმა და ამის შემდეგ გაგრძელდეს სამუშაო ტაძრის დასავლეთის მკლავზე.

— ჩვენ ვიცოდით, რომ პროექტში ჩაერთო იტალიელი არქიტექტორი, მაგრამ დასავლეთის მკლავის ნაწილის ახალი ვერსიის არსებობის შესახებ მხოლოდ მას შემდეგ შევიტყვეთ, რაც, ამ პროექტის მიხედვით, სარესტავრაციო სამუშაოები დაიწყო. ასე რომ, აღნიშნული პროექტი ჩვენთან შეთანხმებული არ ყოფილა.

მომდინარეობს თაობაზე და განაცხადეს, რომ სარესტავრაციო სამუშაოები დასავლეთ მკლავში დასრულებულია.

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ტაძრის პირვანდელი სახით რესტავრაციას სამუშაოების დაჩქარებულმა ტემპმა ხელი შეუშალა.

ჩვენ შეთანხმებული ვიყავით ან განსვენებული ივანე გრემელაშვილის მიერ წარმოდგენილ პროექტზე, რომელიც, როგორც საპატრიარქოს, ისე კულტურის სამინისტროს კომისიის წევრებმა მოინახულა და დაამტკიცეს. ამ პროექტის მიხედვით დაიწყო კიდევ სარესტავრაციო სამუშაოები, მაგრამ შემდეგ ნაწილი ამ პროექტისა შეიცვალა.

— რა მოხდა, რატომ შეიცვალა უკვე გამზადებული პროექტი, გაირკვა თუ არა, ვის ინტერესებში შედიოდა აღნიშნული ცვლილებები?

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ტაძრის პირვანდელი სახით რესტავრაციას სამუშაოების დაჩქარებულმა ტემპმა ხელი შეუშალა.

— ფაქტი ერთია: თუ ორ მხარეს უნდა შეეთანხმებია პროექტი და ერთი მხარე აღმოჩნდა მოლაპარაკების გარეშე, გამოდის, რომ ეს შეთანხმებული ვერსია მეორე მხარეს დაარღვია. თვითნებობად ჩაუთვლით ამას, გულმავინყობად თუ გულგრილობად, ეს

მომდინარეობს თაობაზე და განაცხადეს, რომ სარესტავრაციო სამუშაოები დასავლეთ მკლავში დასრულებულია.

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— დასავლეთის მკლავის რესტავრაციის პროექტზე საბოლოო შეთანხმება ჯერ არ არის მიღებული. რაც შეეხება ლიფტის საკითხს, რამაც გამოიწვია აუცილობელი, ეს მხოლოდ ერთი უზუსტობაა. პრობლემა ლიფტის საკითხშია. საუბარი იყო ტაძრის კედლების მშენებლობის შესახებ, რაც მთავარ პრობლემას წარმოადგენდა. რამდენადაც უნდა იყო თავად ტაძრის ინტეგრირების მონაწილე.

— გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ტაძრის პირვანდელი სახით რესტავრაციას სამუშაოების დაჩქარებულმა ტემპმა ხელი შეუშალა.

მუშა ჯგუფი გააგრძელებს მსჯელობას და გარკვეული პერიოდის განმავლობაში შე-

— გავრცელდა ინფორმაცია, რომ ტაძრის პირვანდელი სახით რესტავრაციას სამუშაოების დაჩქარებულმა ტემპმა ხელი შეუშალა.

მუშა ჯგუფი გააგრძელებს მსჯელობას და გარკვეული პერიოდის განმავლობაში შე-

ესაუბრა შორენა ციციშვილი

„დარწმუნებული ვარ, რომ რუსული ეკლესია, ისევე, როგორც ქართული, უნდა იყოს ყოველთვის, დაინტერესებულია, რომ მართლმადიდებლობა აფხაზეთში, რომელიც ოდითგან მართლმადიდებლურია, არ დასუსტდეს და არ დაკარგოს გავლენა ხალხის ცხოვრებაში. თუ სხვაგვარად მოხდება, თუ წარმატება ეძიება აფხაზი ხალხის უმრავლესობის იდენტურობის წინააღმდეგ მიმართულ ქალისხმევას, ამას მართლმადიდებლობისთვის სავალალო შედეგები მოჰყვება, განსაკუთრებით, — კავკასიაში.“

გეორგიის
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

«ჩვენი ხალხები ერთიანი მკლავრი სარწმუნოებით იმდენად მჭიდროდ არიან გაერთიანებული, რომ არავის ძალუძს ამის დარღვევა»

მოსკოვის საპატრიარქოს საგარეო ეკლესიური კავშირების განყოფილების თავმჯდომარის მოადგილის, — დეკანოზ ნიკოლაის (ბალაშოვი) ეს სიტყვები ორი ხალხის ისტორიულად ჩამოყალიბებული ურთიერთობის არსს სრულად განსაზღვრავს. სწორედ ორი მართლმადიდებლური ეკლესია არის დღეს ის ერთადერთი ინსტიტუტები საქართველოშიც და რუსეთშიც, რომელთა ურთიერთობა, ყველაფრის მიუხედავად, გრძელდება. მართლმადიდებლური ეკლესია დღეს, ურთიერთობა, მომავლის განჭვრეტა — მამა ნიკოლაისთან ინტერვიუს თემებია.

— როგორ აფასებთ მართლმადიდებლობის ადგილს დღევანდელ რეალობაში, მის როლს მართლმადიდებლურ სამყაროში და მთლიანად მსოფლიოში?
— ეკლესია საუკუნო, ღვთაებრივ ჭეშმარიტებას ინახავს. იგია „მარტოობის გადალახვის საიდუმლო“, როგორც ეს შესანიშნავად თქვა XX საუკუნის ერთ-ერთმა რუსმა სასულიერო მწერალმა. იგი უხილავი კავშირით აერთიანებს ყველას, ვისთვისაც ძვირფასია ქრისტი — ცოცხლებსა თუ იმით, ვინც ჩვენზე ადრე დაამთავრა მინიერი არსებობა. მართლმადიდებლობისთვის ეკლესია მათი სულიერი ერთიანობის თავშესაფარია, ეროვნულ, პოლიტიკურ, კულტურულ და ყველა განსხვავებათა ზედა მდგარი. ეკლესია არასოდეს არ შეერწყმის „საეროს“, რომელიც ღმერთის კანონი არ არის. ცხოვრობს, არამედ მომხმარებლობის, მომხვეჭლობის წყურვილის კანონით. მისი ბედი ქრისტეს მიერ არის ნაწინასწარმეტყველები: „მე თუ მდევნიდნენ, თქვენც გადევნიან“ (ინ. 15, 20).
— რა გამოწვევები დგას დღეს მართლმადიდებლობის წინაშე და რომელი ამოცანები უნდა გადაწყვიტოს მან?
— ეკლესია არ არის საერო ორგანიზაცია, რომლის მოღვაწეობის ამოცანები კონსუქ-

ტურის ზემოქმედებით იცვლება. ეკლესიის ამოცანა ყოველი დროისთვის ერთია: სახარების ქადაგება, ადამიანების წარმართვა სულის გადასარჩენად. ამ გზაზე დაბრკოლებები ყოველთვის არსებობს. ვფიქრობ, რომ დღეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია ეკლესიის შიდა ერთიანობის განმტკიცება.
— როგორ აფასებთ რუსული და ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიების და ორი ერთმორწმუნე ხალხის დღევანდელ ურთიერთობას?
— მიუხედავად იმისა, რომ დღეს პრაქტიკულად არ არსებობს სახელმწიფო-ფორმალური ურთიერთობა, რაც, უკვე რამდენიმე წელიწადია, გრძელდება, ორი ეკლესია განაგრძობს თანდათანობით კავშირების განხორციელებას. უფრო აქტიურად ვართ განხორციელებუნი, რაც სხვა სფეროებში ჩაბარდნის ერთობაშიაშიაშია. ჩვენ ვსტუმრობთ ერთმანეთს, ვლოცულობთ ერთად, მოვიხილავთ წმინდა ადგილებს, ხელს ვუწყობთ ერთობლივ საგანმანათლებლო და სხვა ინიციატივების განხორციელებას. ჩვენი ხალხები იმდენად მტკიცედ არიან გაერთიანებული ერთიანი მძლავრი

სარწმუნოებით, რომ არავის ძალუძს ამის დარღვევა.
— რუსეთის მართლმადიდებლური ეკლესია აფხაზეთის ეპარქიას ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიის ნაწილად აღიარებს, მაგრამ, ამასთან, მზარს უჭერს აფხაზეთის ეკლესიის ავტონომიურობას. როგორ შეაფასებთ ამ სიტუაციას?
— ბოლომდე ვერ ვიგებთ თქვენს შეკითხვას. დარწმუნებული ვარ, რომ რუსული ეკლესია, ისევე, როგორც ქართული, უნდა იყოს ყოველთვის, დაინტერესებულია, რომ მართლმადიდებლობა აფხაზეთში, რომელიც ოდითგან მართლმადიდებლურია, არ დასუსტდეს და არ დაკარგოს გავლენა ხალხის ცხოვრებაში. თუ სხვაგვარად მოხდება, თუ წარმატება ეძიება აფხაზი ხალხის უმრავლესობის იდენტურობის წინააღმდეგ მიმართულ ქალისხმევას, ამას მართლმადიდებლობისთვის სავალალო შედეგები მოჰყვება, განსაკუთრებით, — კავკასიაში. რუსული ეკლესია აფხაზი მართლმადიდებლების ცხოვრებაში არ ერევა, თუმცა ბევრს სწორედ ეს სურს, იფარგლება ყველაზე აუცილებელი დახმარებით. მიმდინარეობს ურთიერთობები, მაგრამ არაფერი უნდა გავაგრძელოთ იმ შემთხვევაში, როცა სისხლიანი დაღვრები უნდა მოხდეს. ჩვენ ვსტუმრობთ ერთმანეთს, ვლოცულობთ ერთად, მოვიხილავთ წმინდა ადგილებს, ხელს ვუწყობთ ერთობლივ საგანმანათლებლო და სხვა ინიციატივების განხორციელებას. ჩვენი ხალხები იმდენად მტკიცედ არიან გაერთიანებული ერთიანი მძლავრი

კონფლიქტის მიმართ და, თქვენი აზრით, თავიდან როგორ უნდა ავიცილოთ მსგავსი რამ?
— ვფიქრობ, რომ ის, რაც მოხდა, უნდა შევფასოთ იმით, თუ ვის აძლევს ხელს მომხდარის შედეგები. ეს ამჟამად რუსეთი არ არის, არც საქართველო და არც წმინდა მართლმადიდებლობა. აი, გარე ძალები, რომელთა მრავალწლიანი საქმიანობა მიმართული იყო მართლმადიდებლური აღმოსავლეთქრისტიანული ცივილიზაციის დასანგრევად, ნამდვილად არსებობს. მაგრამ ეს, რა თქმა უნდა, პასუხისმგებლობისგან არ ათავისუფლებს იმ პირებს, რომლებმაც საომარი მოქმედება დაიწყეს. თუმცა პასუხისმგებლობას ღმერთის წინაშე ვერ გავექცევით.
— მართლმადიდებლობა დღეს პრაქტიკულად სულიერად და მორალურად ერთადერთი პოზიტიური ერთობაა, რომელიც თავისი არსით მოწოდებულია, ემსახუროს მშვიდობასა და აღმშენებლობას. ქართული მართლმადიდებლური ეკლესია სერიოზული წინეხის ქვეშაა. ჩვენი გაზრდილების მიცემულ ინტერვიუში ცნობილია პოლიტოლოგმა ალექსანდრე ჭაჭიამ განაცხადა: „ილია მიჩურაშვილის ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიის მართიანობის გაზრდილობა. ღმერთმა აღმშენებელი ამყაროს, მაგრამ აღამიანები უკვე არ არიან. თანამედროვე მართლმადიდებლობა მართლმადიდებლობის საფუძვლიანად დასუსტდა და მართლმადიდებლობის საფუძვლიანად დასუსტდა და მართლმადიდებლობის საფუძვლიანად დასუსტდა და მართლმადიდებლობის საფუძვლიანად დასუსტდა...“
— როგორ აფასებთ ამ რეა-

«უწინდესისა და უნებარესის, სკულიად საპატრიარქოს კათოლიკოს-პატრიარქის როლი ქართული მართლმადიდებლური ეკლესიის ერთიანობის შენარჩუნებაში განსაკუთრებული და კალიან გნივინელოვანია»

ლებს და რა შედეგებს უნდა ველოდეთ, თუ მართლმადიდებლური ეკლესიის პოტენციალი მომავალშიც „ზოგადსაკაცობრიო ფასეულობათა“ მომხრეების სცენარით შეილახება?
— თქვენ მიერ მოხმობილი ციტატის მხოლოდ პირველ სიტყვებს შემოძლია დავეთანხმო: „უწინდეს კათალიკოს-პატრიარქს — ილია II-ს მართლაც აქვს განსაკუთრებული და კალიან გნივინელოვანი როლი საქართველოს მართლმადიდებლური ეკლესიის ერთიანობის საჭივში. ვინაიდან თქვენი ავტორის სურვილს: ღმერთმა აღმშენებელი ამყაროს საპატრიარქოს ეკლესიის წინამძღვარი. აი, მომავლის მკითხაობა კი ჩემი საქმე არ არის. ღმერთი ზრუნავს წმინდა ეკლესიაზე, იზრუნებს მომავალშიც.“
ესაუბრა ვანო ჩოკოვანი, სპეციალურად „საქართველო და მსოფლიოსთვის“

კუტიანა მურის გაგაჩვენა მიულოცა
ვლადიმერ პუტინმა ეგვიპტის ახლადარჩეულ პრეზიდენტს — მუჰამედ მურისს არჩევნებში გამარჯვება მიულოცა. კრემლის პრესსამსახურის ინფორმაციით, პრეზიდენტმა თანამშრომლობისა და ახლო აღმოსავლეთში მშვიდობის დამყარების იმედი გამოთქვა. მურისის აშშ-ის პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამაც მიულოცა. მან მურისი დაარწმუნა, რომ აშშ კვლავაც გააგრძელებს ეგვიპტის მხარდაჭერას დემოკრატიის მშენებლობის საქმეში. ობამა ტელეფონით ესაუბრა არჩევნებში დამარცხებულ კანდიდატს — აჰმედ შაფიკს და მოუწოდა, ეროვნული თანხმობის მისაღწევად გააგრძელოს პოლიტიკური მოღვაწეობა. ეგვიპტის პრეზიდენტს არჩევნებში გამარჯვება მიულოცა ისრაელის პრემიერ მინისტრმა ბენიამინ ნეთანიახუმ და დიდი ბრიტანეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა უილიამ პეიტემ.

ერთი კვირაში ლიბიაში 100 ადამიანი მოკლეს
ბოლო ერთი კვირის განმავლობაში ლიბიაში მიმდინარე დაპირისპირებისას 100-ზე მეტი ადამიანი დაიღუპა და 500 დაიჭრა. დაპირისპირება ლიბიის ყოფილ ამბოხებულ ლეჯისა და მუამარ კადაფის რეჟიმის დამხობის მოწინააღმდეგეებს შორის 11 ივნისს დაიწყო. კადაფის დამხობის შემდეგ ლიბიის სხვადასხვა ტომს შორის არაერთი დაპირისპირება მოხდა. ლიბიის ახალი ხელისუფლება ცდილობს, საკუთარ კონტროლს დაუქვემდებაროს ლიბიის სხვადასხვა რეგიონში არსებული შეიარაღებული დაჯგუფებები. ლიბიის ხელისუფლებაში იმედოვნებენ, რომ შეძლებენ, შეაჩერონ ძალადობა და 7 ივლისს წარმატებულად ჩაატარონ ნაციონალური ასამბლეის არჩევნები.

საქართველო

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„დიდი ხანია, უფლებადამცველი ორგანიზაციები ცინებაში შესვლისა და მონიტორინგის უფლებას ვითხოვთ, მაგრამ ამას დღემდე ვერ მივაღწიეთ, ვინაიდან ჩაკეტილი ცინის გახსნა არ სურს ხელისუფლებას, არ უნდა, საზოგადოებამდე მივიღოს ცინებაში არსებული მძიმე მდგომარეობის ამსახველი ინფორმაცია.“

გიორგი თევზაძე:

პატიმრებს წყლით სავსე პოლითილენის ბოთლით სვამენ

რამდენიმე დღის წინ რუსთავის მეორე კოლონიაში პატიმარი ირაკლი მდინარაძე გარდაიცვალა. გარდაცვალების მიზეზი უცნობია. პატიმარს გულმკერდისა და კისრის არეში ძალადობის კვალი აღენიშნება. მას ჩაუტარდა ექსპერტიზა, მაგრამ ჯერჯერობით რაიმე დასკვნა არ გაუკეთებია. ადამიანის უფლებების დამცველი გიორგი თევზაძე აცხადებს, რომ პატიმარი ირაკლი მდინარაძე, სავარაუდოდ, ნაწამებია და სასჯელაღსრულების დეპარტამენტის ხელმძღვანელების და პირადად ხათუნა კალმახელიძის პასუხისმგებლობის საკითხს სვამს. მისი აზრით, ერთხელ და სამუდამოდ უნდა დამთავრდეს ციხეებში პატიმართა მიმართ არასათანადო მოპყრობა და აღიკვეთოს პატიმართა გარდაცვალების ფაქტები.

— ბატონო გიორგი, თუ გაქვთ ინფორმაცია, რა ვითარებაში გარდაიცვალა პატიმარი ირაკლი მდინარაძე?
— პატიმარ მდინარაძის გარდაცვალების ნამდვილი მიზეზი ჯერჯერობით უცნობია, ექსპერტიზას ამის შესახებ რაიმე დასკვნა არ გაუკეთებია. მდინარაძე 260-ე მუხლის მეორე ნაწილით იხდიდა სასჯელს. მას 10 წელი ჰქონდა მისჯილი. აქედან 4 წელი უკვე მოხდელი ჰქონდა.
— კონკრეტულად, რა დაზიანებები აღენიშნებოდა მსჯავრდებულს?
— გარდაცვლილის ოჯახის წევრები აცხადებენ, რომ მდინარაძეს ყელის არეში აღენიშნებოდა დაზიანების კვალი. პატიმრის ახლომდებარე ექვნი აქვთ, რომ იგი ბუნებრივი სიკვდილით არ გარდაცვილია. ოჯახს პატიმრის ბარდაცვალება ადამიანის ტრადიციები არ შეატყობინა, არამედ პატიმარებმა. სასჯელაღსრულების დეპარტამენტში პატიმართა მიმართ მიდგომა არაადაეკვატირება, ადგილი აქვს პატიმარების ცემის, ფიზიკური შურისმაძიებლობის ფაქტებს. პატიმარებს წყლით სავსე პოლითილენის ბოთლით სვამენ.
— ამ ფაქტთან დაკავშირებით რას ამბობს სასჯელაღსრულების დეპარტამენტი?
— სასჯელაღსრულების დეპარტამენტი ჯერჯერობით დუმს და არავითარ კომენტარს არ აკეთებს. რაც დრო გადის, სულ უფრო მეტი პატიმარი იღუპება გაურკვეველ ვითარებაში. დიდი ხანია, უფ-

ლებადამცველი ორგანიზაციები ციხეებში შესვლისა და მონიტორინგის უფლებას ვითხოვთ, მაგრამ ამას დღემდე ვერ მივაღწიეთ, ვინაიდან ჩაკეტილი ცინის გახსნა არ სურს ხელისუფლებას, არ უნდა, საზოგადოებამდე მივიღოს ციხეებში არსებული მძიმე მდგომარეობის ამსახველი ინფორმაცია.
— როგორ იყო პატიმრის ჯანმრთელობის მდგომარეობა მის გარდაცვალებამდე?
— გარდაცვლილის ოჯახის წევრები ნათქვამია, რომ მდინარაძე მძიმე მდგომარეობაში იყო. მისი გარდაცვალებას უკავშირდებოდა. სამწუხაროდ, ბევრი ფაქტი გვაქვს ისეთი, რომელიც პატიმრების გაუფლებარ მდგომარეობაში გარდაცვალებას უკავშირდებოდა.
— პატიმრების ცხედრებს ექსპერტიზა ხომ უტარდება, დასკვნა არ არის ობიექტური?
— ძალიან ბევრ შემთხვევაში არაობიექტურია. არც ამჯერად ჩატარებულა ობიექტური სამედიცინო ექსპერტიზა. მან რატომღაც არ დააფიქსირა ნამების კვალი. მსგავსი შემთხვევები ადრეც ყოფილა. მაგალითისთვის ამ რამდენიმე ხნის წინ გარდაცვლილი ივანე მენაფიტიშვილი იყო დაავადებული. მის ადვოკატს დროულად არ მისცეს საჭირო დოკუმენტაცია, რათა ვადაზე ადრე გათავისუფლების კომისიისთვის წარედგინათ. დაავადებულ პატიმარს ნაპარტივს ეტლი, ხელჯოხი, მინაყინი ფიზიკური შურისმაძიებლობის სახით უტარებდნენ. ის ასეთი გაუ-

ციხეში პატიმარი ირაკლი მდინარაძე გარდაიცვალა, მას გულგაკერდისა და კისრის არეში დაზიანება და ნაწამების კვალი აღენიშნებოდა

საქლის პირობებში ცინებში გარდაცვალება, რაც, სავარაუდოდ, ნათქვამია, რომ მდინარაძე მძიმე მდგომარეობაში იყო. მისი გარდაცვალებას უკავშირდებოდა. სამწუხაროდ, ბევრი ფაქტი გვაქვს ისეთი, რომელიც პატიმრების გაუფლებარ მდგომარეობაში გარდაცვალებას უკავშირდებოდა.
— პატიმრების ცხედრებს ექსპერტიზა ხომ უტარდება, დასკვნა არ არის ობიექტური?
— ძალიან ბევრ შემთხვევაში არაობიექტურია. არც ამჯერად ჩატარებულა ობიექტური სამედიცინო ექსპერტიზა. მან რატომღაც არ დააფიქსირა ნამების კვალი. მსგავსი შემთხვევები ადრეც ყოფილა. მაგალითისთვის ამ რამდენიმე ხნის წინ გარდაცვლილი ივანე მენაფიტიშვილი იყო დაავადებული. მის ადვოკატს დროულად არ მისცეს საჭირო დოკუმენტაცია, რათა ვადაზე ადრე გათავისუფლების კომისიისთვის წარედგინათ. დაავადებულ პატიმარს ნაპარტივს ეტლი, ხელჯოხი, მინაყინი ფიზიკური შურისმაძიებლობის სახით უტარებდნენ. ის ასეთი გაუ-

რეშე დატოვეს. პრაქტიკულად, საბჭოები ფორმალურ სახეს იღებს. ამასთანავე, ვადაზე ადრე გათავისუფლების კომისიაც ტრაფარეტულია, რადგან იქ შესული 50 განცხადებიდან შეიძლება მხოლოდ 5 გადაწყვიტონ დადებითად.
— ბატონო გიორგი, მრავალი წელია, მოღვაწეობთ ადამიანის უფლებების სფეროში. თქვენი შეფასებით, განსხვავდება თუ არა დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობა ე.წ. ვარდების რევოლუციამდე პატიმართა მდგომარეობისგან?
— ჩემი შეფასებით, თუ დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობა ე.წ. ვარდების რევოლუციამდე პატიმართა მდგომარეობისგან განსხვავდება, ეს არაა დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობისგან. თუ დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობა ე.წ. ვარდების რევოლუციამდე პატიმართა მდგომარეობისგან განსხვავდება, ეს არაა დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობისგან. თუ დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობა ე.წ. ვარდების რევოლუციამდე პატიმართა მდგომარეობისგან განსხვავდება, ეს არაა დღევანდელ სასჯელაღსრულების დანერგვებებში მყოფ პატიმართა მდგომარეობისგან.
— როგორ იყო პატიმრის ჯანმრთელობის მდგომარეობა მის გარდაცვალებამდე?
— გარდაცვლილის ოჯახის წევრები ნათქვამია, რომ მდინარაძე მძიმე მდგომარეობაში იყო. მისი გარდაცვალებას უკავშირდებოდა. სამწუხაროდ, ბევრი ფაქტი გვაქვს ისეთი, რომელიც პატიმრების გაუფლებარ მდგომარეობაში გარდაცვალებას უკავშირდებოდა.
— პატიმრების ცხედრებს ექსპერტიზა ხომ უტარდება, დასკვნა არ არის ობიექტური?
— ძალიან ბევრ შემთხვევაში არაობიექტურია. არც ამჯერად ჩატარებულა ობიექტური სამედიცინო ექსპერტიზა. მან რატომღაც არ დააფიქსირა ნამების კვალი. მსგავსი შემთხვევები ადრეც ყოფილა. მაგალითისთვის ამ რამდენიმე ხნის წინ გარდაცვლილი ივანე მენაფიტიშვილი იყო დაავადებული. მის ადვოკატს დროულად არ მისცეს საჭირო დოკუმენტაცია, რათა ვადაზე ადრე გათავისუფლების კომისიისთვის წარედგინათ. დაავადებულ პატიმარს ნაპარტივს ეტლი, ხელჯოხი, მინაყინი ფიზიკური შურისმაძიებლობის სახით უტარებდნენ. ის ასეთი გაუ-

ეგვიპტის უმაღლესმა საარჩევნო კომისიამ პოლიტიკური მოძრაობა „ქმები მუსლიმანების“ ლიდერი მოჰამედ მურსი ქვეყნის პრეზიდენტად გამოაცხადა. არჩევნების მეორე ტურში მან ექსპრემიერი აჰმედ შაფიკი დაამარცხა. ჰოსნი მუბარაკის მრავალწლიანი მმართველობის შემდეგ მურსი პირველი პრეზიდენტია, რომელიც თავისუფალი არჩევნების პირობებში არჩივს. ეგვიპტეში აცხადებენ, რომ სამხედრო საბჭო არ აპირებს საკუთარი უფლებამოსილების დათმობას. ეს მოსაზრება მას შემდეგ გამყარდა, რაც სასამართლოს გადაწყვეტილების საფუძველზე დათხოვნილ იქნა ქვეყნის პარლამენტის ქვედა პალატა. საკანონმდებლო ორგანოს უმრავლესობაში ისლამისტიური პარტიები იყვნენ წარმოდგენილი.

რომნი ირანთან ომს აპირებენ
აშშ-ის საპრეზიდენტო არჩევნების კანდიდატი, რესპუბლიკელი მით რომნი, არჩევნებში გამარჯვების შემთხვევაში, ირანთან ომს დაიწყებს. „გარნმუნებთ, რომ, თუ პრეზიდენტი გახდებით, ირანელებს ექვნი არ უნდა შეეპაროთ — იმისთვის, რომ ბირთვული საფრთხის შემცველ ქვეყნად მათ გადაქცევათ ხელი შეუშალო, სამხედრო ძალას გამოვიყენებ“, — განაცხადა რომნიმ. ამასთან, რომნიმ აღნიშნა, რომ მას, თეთრ სახლში მოსვლის შემთხვევაში, ირანის წინააღმდეგ სამხედრო ძალებს გამოყენებისთვის აშშ-ის კონგრესის ნებართვა არ დასჭირდება.

ამერიკა და ზოგადად დასავლეთი, რომელიც 17 მაისს თბილისში „დარბეულ“ გეიპარადს, ჯონ ბასის პირით, მყისიერად გამოეხმაურა მასტრი ბანცხადებით (მეორე დღეს კი თბილისში აპროტივობის „დემოკრატიული დასავლეთის“ მთელი დიპ-კორპუსი რუსთაველაზე ქართული პედაგოგების მხარდასაჭერად გამოვიდა), პილატასპირით დუმდა 21-ე საუკუნეში საბელტური ანტინების „დაპატიმრების“ გაუგონარ ფაქტზე; დასავლეთი, რომელსაც უკვე აქედანვე რაინდებიც (სერ ელტონ ჯონი) ჰყავს და რომლის ქორნილიც მისალოცად თვით ბრიტანეთის დედოფალი მიზრქანდებდა; ამერიკა, რომლის ელჩებიც ლგბტ-პედერასტების პარადზე პირველ რიგში მიიზიდავდა...

დიკ ჩეინის ქალიშვილი საკუთარ დაქალზე დაქორწინდა...

მას შემდეგ, რაც მისი კლინტონმა აშშ-ის საგარეო პოლიტიკის პრიორიტეტად (!!!) მთელ მსოფლიოში ლგბტ-პედერასტების უფლებების დაცვა გამოაცხადა, ხოლო მისტერ ობამამ პირდაპირ მიაბა ამ უფლებების დაცვის ხარისხს ამა თუ იმ ქვეყნისთვის ამერიკის ფინანსური დახმარება, თამამად შეიძლება ითქვას, რომ მსოფლიო პედერასტების მთავარი ქომავლები თეთრ სახლში მოკალათებულან.

აი, რა „გულის ამაჩუყებელ“ ცნობას ავრცელებს სააგენტო „რია-ნოვოსტი“, რომელიც გახდა კიდევ კონკრეტული საბაბი წინამდებარე წერილის შექმნისა:

„ამერიკის ყოფილი ვიცე-პრეზიდენტის — დიკ ჩეინის ქალიშვილი მერი დაქორწინდა (გათხოვდა თუ ითხოვა, გეიგე ახლა შენ. — დ. მ.) თავის დიდი ხნის დაქალ ხიზერ პოზე. „მერიმ და ხიზერმა მრავალი წლის მანძილზე უერთგულეს ერთმანეთს და ჩვენ მოხარული ვართ, რომ მათ შეძლეს ურთიერთობების დაკანონება. მერი, ხიზერი და მათი შვილები ძალიან მნიშვნელოვანი და საყვარელი წევრები არიან ჩვენი ოჯახისა და ჩვენ მათ ბედნიერებას ვუსურვებთ“, — განაცხადებს დიკმა და მისმა ცოლმა ლინმა.

წყვილმა ამერიკის დედაქალაქში იქორწინა, სადაც ერთ-სქესიანი ქორწინებები 2009 წლიდან არის დაკანონებული. მათ ქალ-ვაჟი — სემუელი და სარა ჰყავთ.

„ძალიან ბედნიერი ვარ, გაუწყლოთ, რომ დღეს, ჩვენი პირველი პაემნიდან 20 წლის შემდეგ ოფიციალურად დაქორწინდით“, — აცხადებს მერი ჩეინი საკუთარ „ფეისბუკზე“. ჩეინის 43 წლის უმცროსი ქალიშვილის არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის შესახებ, ჯერ კიდევ მამის პირველი საარჩევნო კამპანიის დროს, 2000 წელს, გახდა ცნობილი. მერი ყოველთვის ღიად საუბრობდა, რომ იგი ლესბოსელია. სწორედ მან გააანინა სემუელი და სარა (ვაჟა! გაირკვა მათ შორის დედამამალი. — დ. მ.), თუმცა მათი დაბადების გარემოებებზე მერი და ხიზერი არ საუბრობენ.

დღეისათვის ერთსქესიანი ქორწინებები დაკანონებულია: ნიუ-იორკის, კონექტიკუტის, აიოვას, მასაჩუსეტისის, ნიუ-ჯემპშირის, ვერმონტის, ვაშინგტონის შტატებში და, აგრეთვე, დედაქალაქის „ოკო-რუგ კოლუმბიაში“. მომავალი წლიდან კი იგივე მოხდება მერილენდშიც — იუნყება „რია-ნოვოსტი“.

რა უნდა თქვას კაცმა ამ გულისამრევ სიბინძურე იმის გარდა, რომ თავში ქვა უხლიათ და მუცელში — სამართებელი, ანუ ღმერთმა უმრავლეთ, თუმცა, ფუი ემ-მას, ღმერთს რა ხელი აქვს ამ სიბინძურეანებაში? ამიტომ

სატანამ უმრავლეს საკუთარ ოჯახებში პედერასტი რძალ-მულ-სიძე-მამლები და მათი ნაშიერი სემუელი-სარები „ბედნიერ“ ბაბუა-ბებებიც, მაგრამ რომ არ გვასვენებენ ჩვენი „სტრატეგიული მოკავშირეები“?

გინდა თუ არა, თქვენც გაპედერასტიდით, ტოლერანტობა-ქსენოფობიაზე ლექციებს გვიკითხავს ჯონ ბასი, ანუ, იგივე ძია სემი პირდაპირ გვეუბნება: თუ გინდათ, რომ ფული მოგცეთ, თქვენც ერთადგილის მიცემა უნდა დაინწყით.

ამერიკა ორ რამეს უჭირს მხარს საპარტიზანო-ში: ქართული ხალხის ჯალათ სოფ-სა და ქართული კაცის გადაჯიშვებაზე მთავარი სოფოზის-ტაბა.

ამერიკა და ზოგადად დასავლეთი, რომელიც 17 მაისს თბილისში „დარბეულ“ გეიპარადს, ჯონ ბასის პირით, მყისიერად გამოეხმაურა მასტრი ბანცხადებით (მეორე დღეს კი თბილისში აპროტივობის „დემოკრატიული დასავლეთის“ მთელი დიპ-კორპუსი რუსთაველაზე ქართული პედერასტების მხარდასაჭერად გამოვიდა), პილატასპირით დუმდა 21-ე საუკუნეში საბელტური ანტინების „დაპატიმრების“ გაუგონარ ფაქტზე; დასავლეთი, რომელსაც უკვე აქედანვე რაინდებიც (სერ ელტონ ჯონი) ჰყავს და რომლის ქორნილიც მისალოცად თვით ბრიტანეთის დედოფალი მიზრქანდებდა; ამერიკა, რომლის ელჩებიც ლგბტ-პედერასტების პარადზე პირველ რიგში მიიზიდავდა...

თითქოს რაღაც უნდა გაგვივირდეს მათგან, მაგრამ ზემოხსენებული დიკ ჩეინის პედერასტული საგა მაინც მოლოდინელი იყო, რადგან პედერასტიის პროპაგანდის საქმეში ეს მაინც სხვა, უფრო მაღალი რეგისტრია — აქედან გამომდინარე, არც ის გამოიკვირდება, თუ ახლო მომავალში რომელიმე კონგრესმენ-სენატორის დაქორწინების ამბავსაც შევიტყობთ.

ნიმანდობლივია, რომ მოცემულ კონტექსტში აქტუალურობა მოემატა ალენ დალესის ე.წ. დოქტრინას, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის შემდგომი სამყაროს განვითარების გზებს ეხებოდა. დოქტ-

რა უნდა თქვას კაცმა ამ გულისამრევ სიბინძურე იმის გარდა, რომ თავში ქვა უხლიათ და მუცელში — სამართებელი, ანუ ღმერთმა უმრავლეთ, თუმცა, ფუი ემ-მას, ღმერთს რა ხელი აქვს ამ სიბინძურეანებაში?!

რინა, რომლის მიხედვითაც პლანეტაზე ერთი ზე სახელმწიფო — აშშ უნდა დარჩენილიყო.

ანუ რა უნდა გაეკეთებიათ ამერიკელებს სსრკ-ის დასაბრუნებლად — მცირე ამონარიდი ამ დოქტრინიდან, რომლის მოსმენაც, სავარაუდოდ, 1948 წელს გაიმართა თეთრ სახლში და რომლის სრული სტენოგრამა მეორე დღესვე იდო სტალინის მაგიდაზე:

„ლიტერატურულად, ხელოვნებად ჩვენ ამოვ-შანებთ მათ ყოველ რამეს, განვიტოვებთ მხარდასაჭერად, გავუშვებთ მხარდასაჭერად, გავუშვებთ მხარდასაჭერად და გავუშვებთ მხარდასაჭერად... ჩვენ ვიბრძობთ ადამიანთა გარყვნილების საფრთხის წინააღმდეგ, რომელიც ნაცისტური იდეოლოგია და სხვა სხვა სახის ანტი-სემიტური იდეოლოგიაა... ჩვენ ვიბრძობთ ადამიანთა გარყვნილების საფრთხის წინააღმდეგ, რომელიც ნაცისტური იდეოლოგია და სხვა სხვა სახის ანტი-სემიტური იდეოლოგიაა...“

სახელმწიფოს მმართველობაში შევქმნილი ქაოსისა და

გაუგებრობას; შეუმრწევლად, მაგრამ გამაფრებლად და მუდმივად შეუწყობთ ხელს მოხელეთა და მექრთამეთა თვითნებობას, უზნეობას. თავზე და და საქმეთა გაჭიანურება აყვანილი იქნება სათნოების სიმალეზე.

პატიოსნება და წესიერება ნარსულის გადმონათად გა-დაიქცევა, გამასხარავდება და აღარავის დასჭირდება. უზრდველობა და თავხედობა, ცილისწამება და ცრუობა, ლოთობა და ნარკომანია, ერთიმეორის ცხოველური შიში და ურცხვობა, გამცემლობა და გაუტანლობა და ერთა შორის, აღმსარებლობათა შორის და თაობათა შორის მტრობა — ყოველივე ამას სიღრმეში აქვს ადგილი. მწარეობა, თიაბრი, კინო, გამომცემი — ყველა-ფერი უნდა გამოისახავდეს და ძეგლს შეასახავდეს ადა-მიანის ყველაზე დაცემ-ბის ბრძოლას. ჩვენ ყვე-ლანაირად დავუჭარბებთ მხარს და წინ წამოვიწვევთ ისეთ ხელოვნებას, რომელიც ადამიანთა ცნობი-რებაში დაამკვიდრებენ და დღეისათვის ჩასრინ-ნებენ სემიტს, ქალაქო-ბის, ლალატის კულტს — ერთი სიტყვით, ყველა-ნა-ირ უზნეობას.

სახელმწიფოს მმართველობაში შევქმნილი ქაოსისა და

ტებს. ჯონ ბასმა აკი ქართ-ელობა და მართლმადიდებ-ლობა ჩაგვიტოვალა უმთავრეს ნაკლად „დემოკრატიისკენ“, ანუ, გაპედერასტებისკენ მი-მავალ გზაზე!

რა ვიცი, კიდევ რომელი ერ-თი ჩამოვტოვალა საიმიოდ, რომ ჩვენში არსებულ დაფი-ნანსებულ ამერიკანისტებს და, შესაბამისად, ისტერიულ ან-ტირუსებს პირები ამოვუკერო.

გასულ შაბათს ტელე-რა-დის „ობიექტივი“ გამოსულა რეზო ამამუკელმა სწორედ ზემოთ ხსენებული დიკ ჩეი-ნით დაინყო. რამდენჯერაც ეცადა გოგი ქავთარაძე, რომ მხოლოდ რეზო ამამუკელმა დაიპოვეს ესაუბრათ, ბა-ტონი რეზო ყოველთვის ოს-ტატურად „დაუფრავ“, ანუ „რა დროს ლექსიაო, მოუკვდა პატრონი“, ვერა ხედავ პედერასტები გვიტყვენო.

სტუდიიდან გამოსულმა კი იხუმრა — ვაკიდან ვიდრე სო-ლოლაკ-მთაწმინდამდე, ჩემს დროს სულ ორი ცნობილი პე-დერასტი — ჟორჟია და ქიმ-ვარდი იყვნენ, რომელიც ღამამობით ჰაერის ჩასაყ-ლაპად გამოდიოდნენ და, რომ არავის დაენახა, კედელ-კე-დეულ დადიოდნენო. იმიტომ კი არა, რომ ვინმე ერჩოდათ, არამედ მათაც კი რცხვენოდა-თო და ეპო, რა დროს აღარ არიან ცოცხლები ჟორჟია და ქიმო — სირცხვილი კი არა, დღეს ხელის გულზე ატარებ-დნენ და იქნებ ორდენიც მი-ელოთ ამერიკელებისგან, თუ არა და მერი ჩეინის ქორნი-ლი ხომ უეჭველად მაყრებად დაპატივებდნენო...

არა, რა უნდათ, ტო, ჩემგან ამ ამერიკელებს? — თბილსუ-რი „ტოთი“ დაამთავრა ბა-ტონმა რეზომ... მართლაც, რა უნდათ ჩვენ-გან, ტო?!

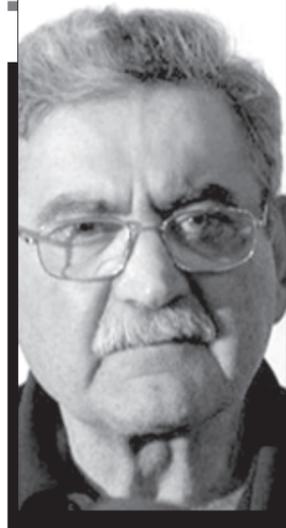

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გიორგი შენგელაია:

სააკაშვილი კლოუნია!

დიდობში გრიგოლ ხანძთელის, ექვთიმე თაყაიშვილის ქუჩებს რომ ჩაუვლი, სარაჯიშვილის ქუჩას რომ მიადგები და იკითხავ, გიორგი შენგელაია სად ცხოვრობსო, უმალ გიპასუხებენ: — მოსულხარ და ეგ არისო.

ძველებურ ყორეში დატანებული პატარა, შავად შეღებილი ჭიშკრის მარცხენა მხარეს თეთრი ზარია. დააჭერ ლილავს, გაგიღებენ, არც შეგეკითხებიან, ვინა ხარო. შედიხარ.

დიდი მიხეილ ჭიაურელის ეზო-გარემოში მოხვდები. სახლი — ერთსართულიანი. სისადავე და მინიმალური კომფორტი, რაც დიდი კულტურისა და მაღალნიჭიერების თანმდევი. კარებში — გიორგი შენგელაია — შორტებში და ყავარჯენს დაყრდნობილი. ძველი სპორტსმენის ფეხები — ძლიერი მუხის მრავალნაჭდევი ანალოგი. გასულ ზამთარს მარჯვენა ფეხი მოიტეხა და საოპერაციოდ ემზადება.

ამ ყველაფერს გზადაგზა გავივებ, საუბრისას. ახლა კი დგას ნაბრძოლი ლეგიონერივით და არაფერი ეტყობა ხანდაზმულობის.

ან რატომ უნდა ეტყობოდეს?

გიორგი შენგელაია, გამოჩენილი ქართველი კინორეჟისორი, სცენარისტი და მსახიობი, მხოლოდ 75 წლისაა.

ცოტა თავსაც ვიძინებ. პირველად 1953 წელს დავეახლოვდი. მეტნაკლებად. იმ ტრაგიკულ წელიწადს, როცა განუყოფელი ნატო ვაჩნაძე ცაში დაიფრულა, ვაჟთა პირველი საშუალო სკოლის ბიჭები ვცდილობდით, ვყვრდით და ვდგომოდით ელდარსა და გიორგის და რამენაირად შეგვემსუბუქებინა მათთვის უსაზღვრო ტკივილი.

მაგრამ, აბა, რისი შემძღვენი ვიყავით!

გადაუღებელი ფილმის კადრებივით გაკრთა ფიქრის ეკრანზე ასეთი რეტროსპექტივა.

მაგდასთან ვსხედვართ და ჩვენი საუბარი „სხვა კინოდან“ იწყება — საქმე ეხება „საქართველო და მსოფლიოს“ წინა ნომერში გამოქვეყნებული წერილის „ბონი და კლიანი რულავენ“ ერთ ციტატას, რომელიც ავტორმა ინტერნეტგაზეთში ისარგებლა.

— ძალიან მუშაობდა თქვენს მთავარ რედაქტორს — ძალიან სიმპათიური და სათნო კაცი ყოფილა. გავარკვევთ ყველაფერი. ჟურნალისტი თამარ დავითიანი დეზინფორმაციის ტყვე აღმოჩნდა, როცა ინტერნეტგაზეთ „დრონი“-ჯის“ ციტატით ისარგებლა. ასეთი გაზეთის არსებობა აქამდე გაგებული არ მქონდა. დავინტერესდი, რადგან ისე-

თან, გოგი ქავთარაძესთან, სხვებთან და ყველას ტექსტი არის შეთითხნილი. წარმოგიდგენია, რა დონეზე და როგორი მეთოდით მუშაობს ეს გაზეთი, როცა არასოდეს, არც პირადად შეხვედრის დროს, არც ტელეფონით ინტერვიუ ამ საკითხზე არაფერს ვიცი, მით უფრო ამ გაზეთის ჟურნალისტისთვის, არ მიმიცია? გამოდის, რომ მე ვთათხავ თინა ხიდაშელს და დავით უსუფაშვილს იმიტომ, რომ ისინი უარყოფენ ჩვენს ეროვნულს, ძირძველ ტრადიციებს და დასავლეთის შეხედულებების გადმონერგვას ცდილობენ ქართულ ნი-

— იმ „ჯი“-სთან ლაპარაკიც არ მინდა... თქვენი გაზეთის მშვეობით მინდა მხარდაჭერა გამოვუცხადო თინა ხიდაშელსა და დავით უსუფაშვილს. პროფესიონალები არიან. არ შეიძლება მათზე ითქვას, რომ ეროვნულს უარყოფენ, რომ ხელისუფლებამ თუ მიუშვი, დალუპავენ საქართველოს. თანაც რესპუბლიკელი მართლ იხინი — ეს ორი არ არის. იქ არიან ვახტანგ ხმალაძე, იქ არის, ჩემო ბატონო, ივლიანე ხანდრავა, ძმები ბერძენიშვილები, სხვები და სხვები. მე მათ დიდ პატივს ვცემ, კულტურული ხალხია. ვერ შევადარებ იმ შემადგენლობას, რომელიც „ნაციონალურ მოძრაობაშია“.

— ბატონო გიორგი, რასან უარყოფაზე მიდგა საქმე („საკდესი უარყოფს“ ხომ გახსოვთ), ბარემ თქვენ სხვა ციტატის მოსალოდნელი გამოყენებიდან დაიზღვიოთ თავი და ახლავე განაცხადოთ — მართლა გაქვთ ნათქვამი (კარგა ხნის წინათ), რომ ირაკლი ალასანიას არ მიგაჩნდათ ოპოზიციის ჭეშმარიტი ლიდერად? გიორგისას ვერ გასწევთ, თუკვამთ.

— (ელმობა). ეს განაპირობა იმ დროს არსებულმა ვითარებამ, როცა ოპოზიციას სულ იყო და ხალხმაც გული აიკრუა. მაშინ ნამდვილად არ ჩანდა ძლიერი ლიდერი.

კონკრეტული შემთხვევა იყო: მე ვმონაწილეობდი ნოემბრის აქციებში. პირადად არაფერს და არავის არ წარმოვადგენდი. გამოვდიოდით, ხალხს ველაპარაკებოდი. ერთი მიტინგი იყო დანიშნული ტელევიზიის წინ. ვხედავ იქ, მოედანზე დიდი თაობიარია ალასანიასი. რა ხდება-მეთქი, ვიკითხე. კამათობდნენ, უნდა აეღოთ თუ არა კარგები, რომლებიც აქაც და რუსთაველზეც იყო გამოილი. კრიტიკული მომენტი იყო. მოვადრდნენ ტელევიზიები — „პირველი არხი“, „რუსთავი-2“, „იმედი“.

მეკითხებიან, თქვენ რას იტყვით, ვინ არის მართალი. ვუპასუხე, რომ ალასანიას პოზიციას მხარს არ ვუჭერ. მიმარინია, რომ ეს „საკდესი“ არ უნდა ავიღოთ. დღესაც ამ აზრზე ვარ.

შეიძლება, მაშინ შორს ვერ გაიხედე. ალასანია მაშინ ახალი ჩამოსული იყო შტატებიდან. ეტყობა, ამერიკელებმა ურჩიეს, ეცადეთ, მშვიდობიანი გზით შეცვალოთ ხელისუფლება.

ნიჭიერ, შემოქმედებით აღამიანებს ახასიათებთ მოუთმანელობა. მე, თუ ნიჭიერი მითმის, ავყავი ამ ბანდებს... შორს ბაშიზული ბათილები არ მძინდება.

ახლა დადასტურდა და ახლა უკვე კარგად მესმის, რატომ დგას ბიძინა ივანიშვილი პოზიციას — „მხოლოდ არჩევნებით!“.

გუშინდელი ფაქტი ავიღოთ, როცა დააყადეს სრულიად დაუსაბუთებლად ის კომპანია, რომელიც სატელევიზიო ანტიტენებს იაფი განვადებით უდგამდა მოსახლეობას. გაიშვიდნენ „ქართული ოცნების“ წარმომადგენლები, მათ შორის, ელისო ჩაფიძეც და თქვენ, რომ ეს იყო ხელისუფლების ხრიკი, რათა ჩვენ გაგაშინებოდათ სიტუაცია, მაგრამ არ ავყვებით და მივალთ არჩევნებამდე, და არჩევნებში, დარწმუნებულნი ვართ, რომ გავიმარჯვებთ.

მეც დარწმუნებული ვარ. მე რას ვნახე, მამო, თბილისში, მუშაინისა და მოუშრბათში, ნიშნავს, რომ მთელი ეს ხალხი და კიდევ ისინი, ვინც ვერ მივიდა, მიჩინას ჩაუჭრის ბიულეტენებს.

ამისი პირობით.

— და ამ შიშის გადაფარვას ხომ არ ცდილობს მიხეილ სააკაშვილი თავისი ყოველდღიური „აგიტკები“ სატელევიზიო სივრცეში?

— ეს არის კულმინაცია იმ ბიოლოგიური პათოლოგიის, მე ასე ვთვლი, რომელიც ამ კაცშია.

ადრე ჩვენ დაუჭირეთ მხარი სააკაშვილს — მე, რამაზ ჩხიკვაძემ, ვახუშტი კოტეტიშვილმა და სხვებმა იმ ჩამყაყელებში გარემოს წინააღმდეგ, რომელსაც ქმნიდა შევარდნადის გარემოცვა რეჟულიშვილის, სარიშვილისა და სხვების სახით, მისი დაუჭირებით,

შვანას ხათრით, სხვათა შორის. ხაზს ვუსვამ ამას. შვანიამ მოიყვანა ეს ახალგაზრდა კაცი... იმ მომენტში პროგრესულები ჩანდნენ.

— Младореформаторы — როგორც თავის დროზე თურქეთში იყო?

— ასე ჩანდა გარეგნულად, მაგრამ მერე, როცა მაგათ შვანია მოიშორეს, სააკაშვილმა დაიჯერა, რომ პირველი და განუმეორებელია. ასეთია მისი ბუნება. მე უფრო ბუნებას ვანერ. რაც მთავარია, არის მომხვეჭელი... სახელი რომ მოიპოვა, ახლა ებლაუჭება. დემოკრატიას ერთი უდიდესი თვისება აქვს: რანაირი მმართველიც გინდა იდგეს ქვეყნის სათავეში, ის უნდა იცვლებოდეს.

პათოლოგია.

(გიორგი შენგელაია ასახელებს საინააღმდეგო მაგალითებს ამერიკის შეერთებული შტატების „მამების“ ისტორიიდან, როცა მათ უარი თქვეს მეორე ვადით არჩევანზე კი. მოჰყავს გამოკვლილი მაგალითი ფრანკლინ დელანო რუზველტისა, როგორც მესამედაც აირჩიეს, მაგრამ ის მართლა ღვთისნიერი კაცი იყო).

ჩემი, როგორც რეჟისორის თვალთახედვით, მიხეილ სააკაშვილის აქეთ-იქით სირბილი, ოღონდ ხალხში გამოჩნდეს, ტაკიმასხარაობაა.

— მაგრამ ბოროტი ქვეტექსტით... და აქვე დგება საკითხი ჭეშმარიტი და ცრუ პატრიოტიზმის...

— ვაჟა ფშაველას აქვს ერთი შესანიშნავი სტატია „პატრიოტიზმი და კოსმოპოლიტიზმი“ (იღებს კრებულს და კითხულობს): „ნამდვილი პატრიოტიზმი არ ენიშნაღმდეგება კოსმოპოლიტიზმს... ყოველი ნამდვილი პატრიოტი კოსმოპოლიტი, ისე, რომელიც ყოველი გონიერი კოსმოპოლიტი პატრიოტი“. ვაჟა ხაზს უსვამს, რომ ადამიანი, რომელიც თავის ერს ემსახურება კეთილგონიერად და ცდილობს, თავისი სამშობლო აღამაღლოს გონებრივი, ქონებრივი და ზნეობრივი თვალსაზრისით, „ამით ის უმზადდება მთელ კაცობრიობას საუკეთესო ნევრებს“.

ესე იგი, შინ უნდა იმუშაო შენს სანჯისზე, რომე-

ტელევიზიები იწყებოდა ასე...

ლიც გაქვს. თვითმყოფადობა და პატრიოტიზმი დედისგან მოდის, მკანასიდან მოდის. ამის ხალხს ხლება არ შეიძლება. მიწაზე მწვერვალს შენს პრინციპულს და განსაზღვრულს კარგი, დიდი გაგებით კოსმოპოლიტი, ანუ მთელ მსოფლიოს შუაერთდება.

შექსპირი ინგლისის ისტორიაზე წერდა, მაგრამ თავის შემოქმედებაში ამაღლდა ისე, რომ ინგლისელი მწერალიც დარჩა და უდიდესი კოსმოპოლიტიც გახდა, რადგან მთელმა მსოფლიომ შეისისხლხორცა მისი დრამებიც და პოეტური ქმნილებებიც.

(გიორგი შენგელაია საყოველთაოდ აღიარებული ქართული კინოს ფენომენის შესახებ, რომელიც ასეთად სწორედ ეროვნულ ნიდაგზე დგომით იქცა, ამბობს, რომ მისი დიდი კოლეგების — კინორეჟისორების ინტერესი, რომელიც კანის, ვენეციის და ა.შ. ფესტივალებზე მულავენდება, სწორედ ასეთი კინოს-ადამიანი იმართავდა. აქვე ვთქვათ, რომ თვით გიორგი შენგელაიას ღრმად ეროვნული ფილმი „ფიროსმანი“ ჩიკაგოს ინტელექტუალური კინოს ფესტივალზე აღიარებულ იქნა როგორც მოვლენა კინოსამყაროში და მიანიჭეს გრანპრი „ოქროსი ჰიუგო“. „რაც უფრო თვითმყოფადია კინო, მით უფრო მეტი ინტერესის საგანია“, — ამბობს რუსონდენტი და საუბარი ნება-ნება კინოსელოვნებაზე გადადის).

— ჩვენ ხომ ვიცოდით, რომ ყველაზე დიდი იაპონელი რეჟისორი არის აკირა კუროსავა. რამდენიმეჯერ ვიყავი იაპონიაში „ფიროსმანთან“ დაკავშირებით და იქ გავარკვეე, რომ უდიდეს რეჟისორებად მიანიჭათ იაპონელები არიან. მითხრეს, რომ კუროსავას მაინც და მაინც დიდ პატივს არ ვცემთ იმიტომ, რომ ამერიკული კინოდან გამდობაქვს რაღაცეები.

— ასე არჩევენ იაპონელები საუკეთესოს. ასეთი იყო ქართული კინო.

— და არა მარტო კინოსელოვნება.

„როცა ცხოვრება თრგუნავს ადამიანს — მატერიალურად, სულიერად, გავიწყობს მისი ოცნება. იმას რა სჯობია, როცა ოცნება ახლავს და პიკინა ივანიშვილის პროგრამა კი ამის რეალურ საფუძველს იძლევა. ყველაზე ახლანდელი მომენტის, რომ განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევს სოფლის მეურნეობას. რატომ, იცით? მე ვიცი, რომ მთელი ქართული ლიტერატურა, რომელზეც დაფუძნებულია ქართული კინო, მიწიდან მოდის. აბრეშუკის ვართ და ილუზიებს ნუ ვიძინებთ, რომ ნანოტექნოლოგიას ავითვისებთ და ვანარქიზებთ საპარტიოლოში.“

დასკარეჩი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

— ახლა ჩვენ ვართ იმ ფაზაში, რომელიც ამ გლობალიზაციამ, ამ ტექნიკურმა ალარს გვუქმებდა.

ჩვენი ხელისუფლება, საპარტიო კი იმეორებოდა, სხვადასხვა სახის მხარდასაჭერით არიან ბარათიანი. რა არსებობს აქედან? ამისთანა რამეს დავივიწყებთ, რამეს დავივიწყებთ, სადაც უდავლო იყო და სხვა არაფერი, განსაკუთრებით. მანამდე, რომელმაც დაწერა, რომ ვიღაცას თავს ანუნჯავს.

— მარონეტების ნაირსახეობა.

— უარესი რომ არ დავარქვათ... რა მომზონს, იცით, ბიძინა ივანიშვილი, მის საქმიანობაში, პიროვნებაში? იგი შეაწუხა იმან, რომ ეროვნული იკარგება, მიდის.

მაგალითად, როგორ შეიძლება ბავშვს პირველი კლასიდან პარალელურად ასწავლო ქართული და ინგლისური? მეორე ენა — კი, ბატონო! მაგრამ არა პირველი.

— განსხვავებულია სტილისტიკით, უარყოფითად, მით უფრო, თემბაკიტით და ა.შ. თქვენი ფილმები — „ხარება და გოგია“ და „სიყვარული ყველას უნდა“, „ფიროსმანი“ და „მაცი ხვია“, „ვერის უბნის მელოდიები“ და „ალავერდობა“ და ა.შ. ხელნერა კი ერთია, საფუძველი — ეროვნულობა. ასეა მიჩნეული. ხომ არ ვცდები?

— რასაკვირველია, ასეა. კაცობრიობა იმდენად სანატორია, რამდენადაც მრავალფეროვანია. ამას, მე კი არა, ყველა წერს — თანამედროვე ფილოსოფოსები, ფუტუროლოგები. გლობალიზაცია ამ მრავალფეროვნების ნივთიერების საშიშროებას შეიცავს.

ინტერნეტი, რომელსაც ორგანულად ვერ ვიტან, ნიგნის განდევნილ კენამ მიმართული. როცა ახალგაზრდებს ვეკითხები, რატომ ამბობენ უარს ნიგნზე, მიპასუხებენ, რომ ინტერნეტი გაცილებით სწრაფად იღებენ ცოდნას, ინფორმაციას. მაგრამ სწორედ ეს სისწრაფეა საშიში: ადამიანის ტვინი, აზროვნების აპარატი ისეა ფიზიკურად მოწყობილი, რომ იფიქროს, გაანალიზოს და პირდაპირ არ მიიღოს გამზადებული პროდუქტი — მაღე და სწრაფად.

— ეს მალმალეობა, ანუ ფიქრის შეზღუდვა, რომელიც მაროტეზად აღიარებულია, ხომ არ არის ეკრანზე სააკაშვილის ჩამოუსვლელად ყოფნის საფუძველი, ტვინების გამორეცხვის პიარმეთოდი?

— აქ მუდამდებია ძალიან ცუდი კომპლექსები, რაც პიროვნებაში თავმოყრილი. პირდაპირი საინანაღმდებოა ბიძინა ივანიშვილის. მიშას ყალბი ღიმილი ნახეთ და ბიძინას ბავშვური ღიმილი, ბუნებრივი, ალბი. ამას დაეუბრუნდებით, თუ ივანიშვილმა გაიმარჯვა. რომ გაიმარჯვებს, თბილისშიც გამოჩნდება, ქუთაისშიც, ოზურგეთშიც...

— და კიდევ ბევრგან გამოჩნდება.

— სააკაშვილისა და ივანიშვილის დაპირისპირება დავითისა და გოლიათის ბიბლიურ ორთაბრძოლას მაგონებს. ის — ვითომ გოლიათია, ეს ავა-

შენი, ის ავაშენო, დარბის და, ასე ვთქვათ, მთელი იარაღი ტანზე ჰკიდია.

— ?
— ეს ჯარი, ეს პოლიცია, და აშინებს მთელ ქვეყანას. ამით უნდა სიყვარული მოიშკოს. გამოდის დავითი, უბრალო, უკომპლექსო ახალგაზრდა კაცი და შურდულით პირდაპირ მუბღში რომ მოარტყამს თავის სიმართლეს, მინაზე დასცემს, ეს არის! ადამიანებს უნდათ სიკეთე, ასეთია ჩვენი ბუნებრივი მდგომარეობა.

— მე სოფელი ვცნობო, დიდი ხნით, რომელიც ქართლის ერთ-ერთი ძირკვლია, კიი ჯიშინიანი ქართველები არიან ამ დასახლებულნი ისტორიულად. და მათი ურთიერთობა, თუნდაც ყოფით დონეზე, ძირისთვის ათივე მცნების მატერიალიზებაა, ამ ხალხში დევს.

— ამ დროს კი ეკრანზე ეკრანზე ხტება სააკაშვილი და ამ ყალბი ტელევიზიებით უნდა, რომ თავის თავზე მიიწეროს ხალხის სიყვარული.

— ვერ მიიწერს! სიყვარული უნდა დაიბასხურო.

— თქვენმა ფილმმა „მოდის მატარებელი“ შორეული ანალოგია ნარმოშვა ჩვენი ბავშვობის დროინდელი იმ ჯაშვილსან მატარებელთან, რომელიც სათადარიგო ლიანდაგზე იდგა:

Мы мирные люди,
Но наш бронепоезд
Стоит на запасном пути.

— იდეა ეს მატარებელი, დაიდრა და ბათუმის ნაცვლად აფხაზეთს მიადგა... დღეს ბათუმში რომ ჩასულიყო, როგორ გაგაძელებოდა სიუჟეტი?

— (ელმბეა). გაგრძელება კი მქონდა მოგონილი, მაგრამ სად არის, ვინ გაძლევს ფულს, რომ გადაიღო?
როგორ გრძელებოდა, იცით? აფხაზეთი გაატარებენ ამ მატარებელს, მაგრამ „ფრთხილად“ ქართველები წინასწარ შეადულებენ და გაამარჯვენ კარ-ფანჯრებს, აფხაზეთში რომ არ შემოუმტვირონ, ქვებით რომ არ ჩაჰქოლონ.

— მიდიან სად, იცით? სტრასბურგში.

— აფხაზეთის გავლით.
— ჰო, — დასაველიცხვი... უკრაინაში რომ ჩავიდნენ, ვაგონებს მოხსნეს თავდაცვის ყველა საშუალება და შემოუშვეს კარგი გოგონები, ახლა რომ ყველგან დარბიან — შიშველი ფემინისტები.

ჩადიან სტრასბურგში, შედიან ევროპარლამენტში, ინიციატივას სპონტანურად თავიანთ თავზე იღებენ, რადგან საქართველოს ოფიციალური დელეგაცია მოსვლას აგვიანებს: მალაზიებში დარბიან.

(ვიციინით და ვიხსენებთ სააკაშვილის მიღანურ მოპინეს).

ბათუმში რომ მისულიყო ის მატარებელი? თვითონ ბათუმის მატარებლის ლაპარაკიდანაც ჩანს, როგორი რეაქცია ექნებოდათ თბილისიდან ჩასულ მგზავრებს იუსტიციის სახელზე და მოძრაე ქანდაკებებზე, რომლის ავტორს იაპონელმა მოქანდაკემ უჩივლა როგორც პლაგიატორს.

მაგრამ ეგ იქით იყოს. **მთავარი ის არის, რომ ერთი ადამიანის აქმიანობას დასაკმაყოფილებს — დასაკმაყოფილებს რომ აჩვენა, და-**

...და ასეთი კულმინაციის მიღწევა

ეკრანიდან ეკრანზე ხტება სააკაშვილი და ამ ყალბი ტელევიზიებით უნდა, რომ თავის თავზე მიიწეროს ხალხის სიყვარული... ვერ მიიწერს! სიყვარული უნდა დაიბასხურო

აი, მე თქვენს გზაზე მივდივარ, მაშინაც თქვენთან ერთად ვიქნები და ხილვებს და ა.შ., არის უსიძინა უსიძინა.

— მატარებელი გადევნილი ხილი რომ არ დაშინდეს, ყოველთვის შემოვლითი გზებით მივდივარ მართა-ჭაღისკენ: იმდენად შეუძლებელია და არარეალურია კველი თბილისის ბარამოსთვის, იმდენად თავხედილი დამონსტრირება ხელისუფლების თვითნებობისა და თავთარინაობის, რომ გაღიზიანებს, პალაპოტიდან ბაგდავს.

— სიყვარული თუ ყველას უნდა, ბატონო გიორგი, იქნებ, ამ კაცს უფროსობა უნდა და რას ვერჩით?

— უფროსობა? პლატონს მიაჩნდა, რომ დემოკრატიაში ჩადებულია დიქტატურის საშუალება და უტოპიურ დასკვნამდე მივიდა — სახელმწიფო უნდა მართონ ფილოსოფოსებმა.

მაგრამ დემოკრატიაში კარგია არჩევითობის პრინციპი და — რას ჰქვია, მე მინდა უფროსობა? გადანყდება ისე, როგორც უნდა ხალხს. ხალხს კი არ უნდა ისეთი მმართველი, რომელიც ხალხის ფულს ასეთ „პაკაზუხაში“ ყრის.

რაც მე მიზნდება მაგ ადამიანში, ყველა ეგრე უყურებს: ჯამბაზია, კლოუნია, რა! (ვიციინით).

— გარემოში ხომ არ დათრგუნა შემოქმედების ის მუხტი, რომლის წყალობით, თქვენი, ბატონო გიორგი, გადართობ სრულმეტრაჟიანი ფილმები, დაწერეთ 10 სცენარი, განასახიერეთ საინტერესო როლები 5 ფილმში? ხომ არ დაგამუხრუჭათ?

— აბსოლუტურად არ დავმუხრუჭებულვარ: 75 წლის ასაკი გონებისთვის არაფერს ნიშნავს. მარტო ჩემს თავზე არ ვლაპარაკობ: მერაბ კოკოჩაშვილი, რეზო ესაძე, მიშა კობახიძე, საშა რეზვიაშვილი და ჩვენი თაობის სხვა კინორეჟისორები შემოქმედებითი გეგმებითა და უნარით სავსე ვართ.

— მითხარით, ბოლო ხანებში რამდენი კარგი ძარბაში კინოსურათი იტანება?

— (პაუზა).
— **ვირც იხსენება!**
ჩვენ კი ისეთ მდგომარეობაში ჩავგვადეს, რომ არ შეგვიძლია ფილმის გადაღება — არავითარი სახსარი არ გავაჩნია.

დღეს, შე კი ადამიანო, ამ მილონებს რომ ყრი აქეთ-იქით, ორი-სამი ფილმის ფული მაინც გამოგეყო კინოსტუდიისთვის. აი, დადის მიშა კობახიძე გამზადებული სცენარით და გადაღების საშუალება არ აქვს. შეიძლება მიშა კობახიძე უმუშევარი იყოს?

აი, ასეთ მდგომარეობაში ვართ, თორემ ჩანაფიქრები მეც მაქვს და სხვებსაც. ერთი სცენარი ამასწინათ დავწერე.

— შეიძლება ჩვენს მკითხველებს ვუთხარა, რაზეო?

— გეტყვით. ჩემთან, აქ ორი კეხველი მუშაობდა — მამაშვილი. მათთან ერთად ვიყავი, ერთად ვსადილობდით, ღვინოსაც ვსვამდით. იმათ მოსვენება არაფერი სჯობდა — ნამდვილი ქართული ის იყო, შიდა ქართული შემორჩენილი. ქალაქლებს დავიწყებული გვაქვს.

ისინი მომიყვანენ. წეროვანში ლტოლვილთა დასახლებას რომ ამენებდნენ, ერთმა მოხელემ გააუპატიურა ქვრივი, რომლის ქმარი ცხინვალის კონფლიქტის დროს დაიღუპა. ამათი ფუნქციონერი, ხალხს უამრავ სიკეთეს რომ ჰპირდებოდა, შეუვარდება ქვრივს, გაჭირვებულ, ამ ხელისუფლების იმედად დარჩენილ მარტოხელა ქალს და გააუპატიურებს.

ასეთია ამათი მორალი. ამ ქალის გათხოვილი გულში ჩადებებს ამ მურაცხუფას და შურს იძიებს.

კარგი კინო გამოვიდოდა, მაგრამ ფული ვერ ვიშოვებ. შეზინდნენ: მე, ასე თუ ისე, აღვიქმები როგორც ოპოზიციონერი, თუმცა მხოლოდ სიმართლეს ვუძიებო.

— ეგ არ მოსწონს.
— იმათ არ მოსწონთ, ესენი კი შემიძინდნენ... (გიორგი შენგელაია ლაპარაკობს მძაფრსიუფეტია

ფილმებზე, რომლებზეც ხალხი კინოთეატრებში დადის და ფულს იხდის. სახელმწიფოც არ იშურებდა სახსრებს ასეთი კომერციული ფილმებისთვის, რომლებსაც ჩემი რესპონდენტი „დემოკრატიული ფილმებს“ უწოდებს. „ფიროსმანზე“ თავიდან დარბაზში 5 კაცი თუ იჯდაო, შემდეგ გახდა პოპულარული, როცა საზღვრგარეთ პრემია პრემიაზე დამისახურა).

— მე არ ვარ მომხრე ფსიქოლოგიური დრამების — ორი კაცი რომ ლაპარაკობს, თუმცა ესეც შეიძლება ძალიან საინტერესო იყოს.

ლოიალური დამოკიდებულება ცნობილია.

— ჩვენ არ უნდა გავგეფუჭებო ურთიერთობა რუსეთთან. ისე უნდა ნაგვეყვანა საქმე, რომ რუსეთს არ უნდა ეცნოს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა. კულმინაცია იყო ამის უჭკუო შევარდნა ცხინვალში. თორემ ეს კონფლიქტები გაყინული კონფლიქტები იყო. აი, ყარაბაღი დამოუკიდებლად არავის გამოუცხადებია. ჩვენზე ცოტა უფრო ჭკვიანები არიან.

— მოსკოვის კინემატოგრაფიის სააკაშვილო ინსტიტუტი იმითაც იყო სანტარეასო, რომ ყველა პროდუქციის სახელმწიფო დახმარებით იმართებოდა. ურთიერთობები მათთან ძალიან გავამყარებდა. პატრიოტიზმი ჩვენს ოთხ კედელში ჩაკეტილია და ერთმანეთთან დაკავშირებულია. სხვა თუ არაფერი, ილია სნავლოვად პეტარბურგში.

— არაა სათაპილო, სხვა დიდ ერთან გამონდეს კულტურული ურთიერთობა.

— პოლიტიკებულება საქართველო. ეს ფაქტია. მაგრამ პოლიტიკა თეორიას უნდა ეფუძნებოდეს. თქვენ ხედავთ ასეთ საფუძველს?

— ვხედავ. ეს არის ერთი დეტისინიერი კაცის — თომას ჯეფერსონის დანერვილი „ადა-მიანის უფლებათა დეკლარაცია“, რომელშიც ყველაფერია მოცემული.

ვირჯინიაში ცხოვრობდა ეს უცნობი ადამიანი, იყო კარგი ადვოკატი, შეეძლო სახლის აშენება, ცხენის გახედვლა, ჭრილობის მკურნალობა, მის ბიოგრაფიაში ისიც წერია, რომ უკრავდა ვილინოზე და ცეკვადა მენუეტს.

როცა ვირჯინიაში დადგა საკითხი, ვინ აერჩიათ კონვენტში, აირჩიეს ეს კაცი. ჩვენ კი ბოლო სამი არჩევნების განმავლობაში ვერ ვიპოვეთ კაცი, რომელიც ვილინოზეც უკრავდა და მენუეტსაც ცეკვავდა (იციინის). სიმბოლურად რომ ვთქვა, ბიძინა ივანიშვილი ასეთი კაცი.

მას რომ შეეხვდა, სანამ ფეხს მოეციხებდა, ვილაპარაკეთ და, იცით, რა მითხრა? ბატონო გიორგი, არავისთვის მითქვამს, თქვენ კი გეტყვით, რომ თავიდან რეჟისორობა მიწოდოდა.

ნიჭიერი კაცია, ხელოვნებისადმი აშკარა მიდრეკილებით. მიტინგიდან მიტინგიმდე როგორ იზრდება, თუნდაც თავის გამოსვლებში, ხომ ყველა ვხედავთ! ოზურგეთში დადგა შენანინაზვი სპექტაკლი...

— „ჯანყი გურიამი“ (გულანაღ ვიციინით).

— ჩვენი საუბარი, მოდით, თომას ჯეფერსონის სიტყვებით დავამთავროთ: „ტირანის წინააღმდეგ ბრძოლა არის ღვინის მორჩილება“.

— თქვა ეს გიორგი შენგელაია და ისე გაატარა თავის „გრძობის ქურაში“, იმდენი ემოცია შეაღია, იმდენად გულწრფელი იყო, რომ ყელში ბურთი მოაწვა. ჩაახველა. ცრემლები მომდისო, თქვა და შევნიშნე, რომ თვალში მარ-თლაც ჩაუდგა ცრემლი.

— იქნებ არ უნდა მეთქვა, რომ ასე იყო, გიორგი ბატონო?

ესაუბრა არაფრს სანაბლია

— და ესეც მართალია. — რუსეთისადმი თქვენი

გეგები

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სამხრეთ-აღმოსავლეთი მხარის მხარე, რადგან საამისოდ გამოყოფილი 500 ათასი ლარი უკვე შესრულებული სამუშაოებისთვის განიხარჯა, მაგრამ დიდხანს მოცდა არ მოგვიწევს. მხარეებში მას შემდეგ განახლდება, როგორც კი აღდგომილი იქნება საამისოდ თანხა ჩაირიცხება“, — აღნიშნა დარეზან ბაბაძემ.

ზუგდიდში ყინულის სახლის ადგილას სასტუმრო აშენდება

ზუგდიდში, ყოფილი ცენტრალური სტადიონის ტერიტორიაზე, მიმდინარე მშენებლობების პარალელურად, ამ დრომდე შეჩერებულია შარშან, სპორტსა და კულტურის, დანერგული ყინულის სახლის მშენებლობა, რომელიც, ზუგდიდის საკრებულოს ინფორმაციით, პრეზიდენტ სააკაშვილის ფონდიდან ფინანსდებოდა.

მიმდინარე სამუშაოები 16 ივნისს მიხეილ სააკაშვილმა დაათვალიერა და იუსტიციის სახლის მშენებლობას ჩაუყარა საფუძველი. მაშინ პრეზიდენტმა თანმხლებ სოფლის მეურნეობის მინისტრ ზაზა გორგოჯიას ჰკითხა, თუ სად იგეგმებოდა სასტუმროს მშენებლობა. მინისტრმა პრეზიდენტს მშენებარე ყინულის

სახლის ტერიტორიაზე მიუთითა. „ლაივპრესის“ კითხვაზე, განიხილებოდა თუ არა ამჟამად არსებული პროექტის შედგენისას ყინულის სახლის ტერიტორიაზე სასტუმროს მშენებლობის საკითხი, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილემ რუსლან კლასონიამ პასუხისმგან

თავი შეიკავა. რაც შეეხება ყინულის სახლის მშენებლობის გაგრძელებას, რუსლან კლასონიამ განაცხადა, რომ ამ ეტაპზე ეს საკითხი გაურკვეველია. ყინულის სახლის მშენებლობის შესახებ ინფორმაციას არ ფლობს აიპი „სპორტის განვითარების ცენტრის“ ხელმძღვანელი გონა ჩიქოვანიც.

2012 წლის აპრილში ზუგდიდის ყინულის სახლის მოსწავლეთა მოვლა, ახალი მოედნის მშენებლობის დაჩაბრების მოთხოვნით, რომელიც ჯერ კიდევ შარშან, დაქვემდებარებულია, უნდა გახსნილიყო, ხელმოწერა უნდა შეგროვებოდა დინამიკის

„ხელმოწერების შეგროვება მას შემდეგ დაიწყო, რაც შევიტყვეთ, რომ ყინულის სახლის ტერიტორიაზე სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარეში ყოფილ გუბერნატორთან — ზაზა გორგოჯიასთან დაახლოებული ბიზნესმენი სხვა დანიშნულების მიზნებისთვის, კერძოდ, სასტუმროს მშენებლობას გეგმავს“, — უთხრეს „ლაივპრესს“ მშობლებმა.

მაშინ ყინულის სახლის მშენებლობის შეწყვეტის მიზეზად სხვა მიზეზების აშენება გამოიქცა ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის გამგებლის მოადგილემ დარეზან ბაბაძემ. „მაშინ, როცა ყინულის სახლის აღსაზრდელებმა ადრევე წარმატებას მიაღწიეს, მის ადგილას სხვა სახის ობიექტის მშენებლობა გაიშურდა, რადგან საამისოდ გამოყოფილი 500 ათასი ლარი უკვე შესრულებული სამუშაოებისთვის განიხარჯა, მაგრამ დიდხანს მოცდა არ მოგვიწევს. მხარეებში მას შემდეგ განახლდება, როგორც კი აღდგომილი იქნება საამისოდ თანხა ჩაირიცხება“, — აღნიშნა დარეზან ბაბაძემ.

დარეზან ბაბაძემ აღნიშნა, რომ ყინულის სახლის დემონტაჟი 2011 წლის 6 ივნისს მოხდა. მოგვიანებით ის, ზუგდიდის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 2011 წლის 10 სექტემბრის გადაწყვეტილებით, ქალაქ ქუთაისს გადაეცა მფლობელობაში. მაშინ სხდომაზე საკრებულოს თავმჯდომარის მოადგილემ გრიგოლ სულუხიამ განაცხადა, რომ „ყინულის სახლისთვის თანხებს არა ადგილობრივი ბიუჯეტი, არამედ პრეზიდენტის ფონდი გამოყოფს“.

რაც შეეხება ყოფილი სტადიონის ტერიტორიაზე მიმდინარე მშენებლობებს, აქ სამუშაოები 4 დეკემბერს დაიწყო, მას შემდეგ, რაც მიხეილ სააკაშვილმა ზუგდიდში ვიზიტისას აღნიშნულ ტერიტორიაზე გასართობი ცენტრების მშენებლობის შესახებ განცხადება გააკეთა.

სისოოსტვის საუბრი სკოლა

ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ შრომაში, ვაკის უბანში, „გურია ნიუსმა“ დაწყებითი სკოლა მოინახულა. შენობის მდგომარეობა იმდენად საგანგაშოა, რომ იქ ყოფნა სიცოცხლისთვის საშიშია. დანერგული კედლები, უფანჯრო, იატაკაყრილი ოთახები — ასეთი სურათი დახვდა იქ „გურია ნიუსს“.

სოფიკო კვაჭანტირაძე: „მე ვარ ერთი მშობელი, მაგრამ მთელი სოფლის სახელით მოგმართავენ. არ ვიცოდით, თუ მოდიოდით, თორემ აქ მთელი სოფელი მოვიდოდა. ეს არის დანაშაული სკოლა, ბავშვები 2 კილომეტრს გადაიან სახლიდან ამ სკოლამდე. ნარმიდგინეთ, რომ დაიხუროს, რა მდგომარეობაში აღმოვჩნდებით. ვინ არ შევანუხეთ — რესურსცენტრის ხელმძღვანელი, გუბერნატორი... რამაზ ნიკოლაიშვილი გუბერნატორობის დროს დახვდნენ და დახმარებას, სკოლის გარემონტებას, მაგრამ არაფერი გააკეთებულა. ამ ძალიან ნიჭიერი ბავშვები სწავლობენ. ძალიან მინდოდა, შავინი

რომ იყო ჩამოსული, გამეგო და მითქვამს, როგორ ბავშვებს უსწავლიან სკოლაში. ნუთუ იმის ელემენტარული სახსრები არ არსებობს, რომ სასკოლის სკოლა დახსრავს გადაპარჩინოთ? ნეტავი გაჩვენათ, თოვლი, სამანქანო გზა რომ არაა, ბავშვები როგორ მოდიან ფეხით, როგორ მოუხარიათ. ეს სკოლა 120 წლისაა, ამ სკოლით გვიხარია ცხოვრება, ამ სკოლით ეტყობა სიცოცხლის ნიშანწყალი სოფელს. მოქმედა რა დავანა განცხადება გუბერნატორის სახელზე, პასუხი დღემდე არ მომსვლია. ნუთუ იმაზე დიდი თანხა დავაგობს პირი არის გუ-

რიანი? ვის მივხარით? პასუხი მაინც გამცემს: ან კი მითხრან, ან არა. 6 წლის წინ იყო ამ სკოლაში რამაზ ნიკოლაიშვილი და დაგვირდა, ახალ სკოლას ავაშენებო, მაგრამ არაფერი ჩანს. არადა, მაშინ თვითონვე ვერ დამალა აღმოვთვა, როცა ასეთი სიტუაცია ნახა.“

ზურაბ ალქონიანი: „იმდენი პრობლემაა სოფელ შრომაში, რომ დავიწყეთ მანუ საუბარი, თქვენ არც ჩამწერი გეყოფათ და არც ვიდეოაპარატურა. ერთი შემოსავლის წყარო ჰქონდა ახალგაზრდებს ახლა — „გლობალ ტე“-ის ანტენების დადგმაზე მუშაობდნენ და ისიც მოუსპეს.“

დახინვა და კამათი პარლამენტში

საინფორმაციო-ანალიტიკურ პორტალ opinion.ge-ს ინფორმაციით, დეპუტატი ჯონდი ბალათურია და პარლამენტის ვიცე სპიკერი გიგი წერეთელი პარლამენტარ კარლო კოპალიანის დაცინვის გამო წაკამათდნენ. დეპუტატებს შორის კამათი პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე ფრაქცია „ერთობა სამართლიანობისთვის“ ინიციატივით გამართული 30-წუთიანი გამოსვლებისას მოხდა.

წერეთელმა კარლო კოპალიანი გააქილიკა, რომელმაც 10-წუთიანი გამოსვლა ქვეყანაში არსებულ მდგომარეობას და ბიძინა ივანიშვილის მიმართ ხელისუფლების ძალადობაზე საუბარს დაუთმო. აღნიშნული გამოსვლის შემდეგ გიგი წერეთელმა დარბაზის დამშვიდება შემდეგი სიტყვებით სცადა: „კომენტარები არ არის საჭირო, მთლად უქმად არ ჩაუვლია ოთხ წელს; ოთხი წლის მიწურულს მწყობრივ გამოსვლებს აქვს, შინაარსზე არაფერს ვამბობ, მაინც დრო დასჭირდა, რომ ამ დონემდე მისულიყო ჩვენი კოლეგების ერთი ნაწილი და შეძლებოდა პარლამენტის ტრიბუნლიდან გამოსვლა. ესეც ამ პარლამენტის გარკვეული დამსახურება“.

კოპალიანის შემდეგ გამოსულმა „ქართული დასის“ ლიდერმა ჯონდი ბალათურია იმ სიტყვა გიგი წერეთელის მიმართ კოლეგის უპატივცემულობისთვის საყვედურით დაიწყო. „გიგი წერეთლისგან ინფორმაცია ერთი და იგივეა — კარლო კოპალიანი და გოდერძი მარსაგიშვილი შრომით არიან დაკავებული და არა, წერეთლის მსგავსად, მიკროფონთან პოზიციონირებით“, — აღნიშნა ბალათურია.

საბანკო ანგარიშების კონტროლის შესახებ ინფორმაციის გახმაურება ისჯება

„ინტერპრესნიუსს“ ინფორმაციით, საბანკო ანგარიშის მონიტორინგთან და (ან) ყადაღასთან დაკავშირებულ საგამოძიებო მოქმედებებზე მონაცემების გახმაურება სისხლის სამართლის დანაშაული გახდა. შესაბამისი ცვლილება პარლამენტმა 12 ივნისს დაამტკიცა, „საკანონმდებლო მაცნეშიც“ გამოქვეყნდა და ძალაშიც შევიდა.

ახალი რეგულაციის მიხედვით, „საბანკო ანგარიშის მონიტორინგის მოქმედებების შესახებ მონაცემების გახმაურება დაიხვეწა ჯარიმით ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით სამ წლამდე. ხოლო საბანკო ანგარიშზე ყადაღის და-

დებასთან დაკავშირებული საგამოძიებო მოქმედებების შესახებ მონაცემების გახმაურება, ამ ინფორმაციის მოთხოვნამდე, გამოიწვევს ანგარიშის მესაკუთრის დასჯას ჯარიმით ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით სამ წლამ-

დე“. რაც შეეხება საბანკო ანგარიშის მონიტორინგს, ეს პროცედურა გასული წლის ნოემბრიდან მოქმედებს.

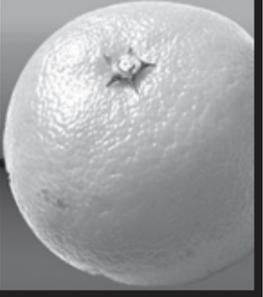
ამ რეგულაციის მიხედვით, თუ არსებობს დასაბუთებული ვარაუდი, რომ პირი დანაშაულებრივ ქმედებას ახორციელებს საბანკო ანგარიშის თუ ანგარიშების გამოყენებით, ან (და) ჩამორთმევისადმი დაქვემდებარებული ქონების მოძიების თუ იდენტიფიცირების მიზნით, პროკურორი უფლებამოსილია, საქართველოს მთავარი პროკურორის ან მისი მოადგილის თანხმობით, გამოიძიოს ადგილის

მიხედვით სასამართლოს მიმართოს შუამდგომლობით საბანკო ანგარიშების მონიტორინგის შესახებ განჩინების გაკეთების თაობაზე. ბანკი ვალდებულია, ითანამშრომლოს გამოძიებასთან და მიმდინარე რეგულაციის მიხედვით, საბანკო ანგარიშების მონიტორინგის ვადა არ უნდა აღემატებოდეს სისხლის სამართლის საქმეზე მტკიცებულების მოპოვებისთვის აუცილებელ ვადას.

პროფილაქტიკური ღონისძიებების გატარების მიზნით, დედოფლისწყაროში შტაბი შეიქმნა. ამ ტერიტორიაზე არსებული ფარმები გამოცხადდა არაკეთილსამიერად ზონად, ხოლო მათი მიმდებარე ტერიტორია 4-კმ-ის რადიუსით — ჯილდის მხრივ საფრთხის შემცველ ტერიტორიად, რის გამოც კარანტინი გამოცხადდა.

ზაზა გოროზია: ჩაი მოღაუნი აღარაა და აჭარას იაპონური ჯიუის განდარინი სჭირდება

„ადრე საქართველოში მხოლოდ ოთხი კულტურა იყო — ჩაი, მანდარინი, ყურძენი და ვაშლი. შეიცვალა სიტუაცია, ჩაი აღარაა კონკურენტუნარიანი, რადგან საბჭოთა კავშირის პერიოდში, მას თავად საბჭოთა კავშირი ყიდულობდა. ერთი არის კიდევ: თხილი, რომელიც დღეს ყველაზე მთავარი საქსპორტო პროდუქტია ჩვენთან. 2011 წელს დაახლოებით 160 მილიონი დოლარის ექსპორტი მოხდა, წელს უფრო მეტი იქნება. ჩვენ დავინყეთ ჩაის ადგილას ახალი ჯიშების გამოცდა ჩაის ყოფილ მიწებზე, რადგანაც ჩაის კი აქვს პერსპექტივა, მაგრამ არა იმ რაოდენობით, როგორც ადრე, საბჭოთა კავშირის პერიოდში იყო“ — ეს განცხადება სოფლის მეურნეობის მინისტრმა ზაზა გოროზიამ მექანიზაციის ცენტრის ებოში, უახლესი ტექნოლოგიების პრეზენტაციაზე, გააკეთა.

გოროზია ოზურგეთში, გურჯისტანის რეგიონის ფერმერთა მომსახურების ცენტრში, ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებს, ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის რამდენიმე სოფლის რწმუნებულს, სოფლის განვითარების ცენტრის თანამშრომლებსა და რამდენიმე ფერმერს შურნალისტებთან ერთად შეხვდა. გოროზია ოზურგეთში ბოლო ერთი თვის განმავლობაში უკვე მეორედ ჩავიდა. „ყველაზე მეტად რაც აწუხებდა და აწუხებს სოფლის მოსახლეობას რეგიონებში, ეს არის ტექნიკის არქონა. ჩვენ შევქმენით ეს ცენტრი, რომელიც რაღაც რაოდენობის ტექნიკა გვაქვს, წელს კიდევ შემოვა. შარშანდელთან შედარებით ცოტა გავაიარეთ ტექნიკით მომსახურება, კიდევ შემოვა და გავაიარებთ. რაც უფრო მეტია თანამედროვე ტექნიკა, მით უფრო მეტად არის შესაძლებელი ტექნიკით მომსახურების გაიარება, რაც იმის საშუალებას მოგვცემს, რომ მეტ გლეხს მოვემსახუროთ“ — ანუ ზაზა გოროზიამ მინისტრმა გლეხები ამ „სეილით“ და თანამედროვე ჯიშების პოპულარიზაციაზე გადავიდა.

„წელს გაჩნდა მოთხოვნილება, ჩვენმა ბიზნესმენებმა დაიწყეს უცხოელი აგრონომების ჩამოყვანა, რამაც გამოიწვია ახალგაზრდების ხედვა იმისკენ, რომ მათაც ჩააბარონ აგროსექტორში. სამსუხაროდ, კომუნისტების პერიოდში, აბრუნების ზრდა ვერ ხერხდებოდა, იმიტომ, რომ საბჭოთა პერიოდში უამრავი პრობლემა იყო. ახლანდელი მდგომარეობა, რომელიც არსებობს, ამაში უკვე გვეხმარება.“ — თქვენ გგონიათ, რომ მინისტრი არ ფლობს ინფორმაციას? — ოზურგეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ შრომის მცხოვრებლები, ამ მხრივ ძალიან დიდი პრობლემის წინაშე დგანან, ისინი აცხადებენ, რომ მანქანა იქ საერთოდ არ ყოფილა. — მე მინდა, ერთი რამ გითხრა: ამერიკული პეპლის შენამულას აქვს თავისი პერიოდი. ჯერ უნდა გაიგოთ, როდის უნდა მოხდეს მისი შენამულა. სანამ ის ჭუპრიდან არ გამოვა, სანამ ის პირველი პერიოდი არ გაივლის, წამლის მოსხმას აზრი არ აქვს. თუ ეს მოხდება, მაშინ ეს იქნება სახელმწიფო ქონების განთავსება. ჩვენ იმ პერიოდში ვასახმებ წამალს, როცა ეს არის აუცი-

ლებელი და ეს მათი იქნება განადგურებული. მე მესმის აბსოლუტურად ყველა იმ გლეხის, რომელიც ხედავს, რომ მათი გამოვიდა და მასზე რეაგირება არ ხდება. ჩვენ მიერ ხდება ამის კონტროლირება. — ბატონო ზაზა, „გურია-ნიუსს“ კითხვებზე ადგილობრივი სურსათის უვნებლობის, ვეტერინარიისა და მცენარეთა დაცვის სამსახურის უფროსი გვეუბნება, რომ კომპეტენტური არ არის და ინფორმაციის მისაღებად თბილისს უნდა დაუკავშირდეთ, ამიტომ გეკითხებით თქვენ. — რას ჰქვია, კომპეტენტური არ არის? ეს, ალბათ, თქვენ გგონიათ, რომ ასეთი თუ ასეთი კითხვებს გააგრძელებთ, მეც შემეპარება ეჭვი თქვენს კომპეტენტურობაში, რადგან არ იცით, რას ნიშნავს, მათი როგორ უნდა შეინამლოს და ასე შემდეგ. — ბატონო ზაზა, თქვენ „ნაციონალური მოძრაობის“ წევრი რქმანდებით? — ვიყავი და ვიქნები კიდევ, — თქვა გოროზიამ და სწრაფი ნაბიჯებით გაგვეცალა.

ჯილდის გამო დედოფლისწყაროში კარანტინი დანესდა

დედოფლისწყაროს საკრებულომ მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე ჯილდის გავრცელების კერებში პროფილაქტიკური ღონისძიებების გასატარებლად ადგილობრივი ბიუჯეტის სარეზერვო ფონდიდან 10 ათასი ლარი გამოყო. როგორც საკრებულოს თავმჯდომარემ ლევან ბალაშვილმა ინტერნეტგაზეთ „ქიზიუს“ განუცხადა, ეს თანხა პროფილაქტიკურ ღონისძიებებს მოხმარდება.

საკრებულოს საგანგებო სხდომაზე დედოფლისწყაროს ტერიტორიაზე ჯილდის გამოვლენის ფაქტი განიხილეს. საკრებულოს წევრებმა მხარი დაუჭირეს სხდომაზე გატანილ ერთადერთ საკითხს — დედოფლისწყაროს 2012 წლის ადგილობრივი ბიუჯეტის სარეზერვო ფონდიდან 10 ათასი ლარის გამოყოფის თაობაზე. ჯილდით სოფელ არბოში კის ტერიტორიაზე ე. წ. მწარე წყალზე მდებარე მეცხოველეობის კომპლექსში ახლანდელი ომაროვის კუთვნილი მსხვილფეხა რქოსანი პირუტყვი დაავადდა. როგორც ლევან ბალაშვილმა განაცხადა, პროფილაქტიკური ღონისძიების გატარების მიზნით, დედოფლისწყაროში შტაბი შეიქმნა. ამ ტერიტორიაზე არსებული ფარმები გამოცხადდა არაკეთილსამიერად ზონად, ხოლო მათი მიმდებარე ტერიტორია 4-კმ-ის რადიუსით — ჯილდის მხრივ საფრთხის შემცველ ტერიტორიად, რის გამოც კარანტინი გამოცხადდა. თბილისში სამკურნალოდ სამი ადამიანი გადაიყვანეს. მათ დაავადებული პირუტყვი გაატყავეს. მომხდართან დაკავშირებით კომენტარი გააკეთა დე-

დედოფლისწყაროს მთავარმა ვეტერინარმა მიხეილ ქვეციანი: „ჯილდის განმეორებითი კერა დაფიქსირდა. ეს კერა პირველად 1952 წელს გამოვლინდა. ამჟამად 25 სული საქონელი დაეცა, აქედან ზოგი დაიკლა, ზოგი მკურნალობა ჩაუტარდა; საქონელს და მიმდებარე ტერიტორიას ჩაუტარდა დეზინფექცია, გაკეთდა სამარხი ორმოები; ფერმასთან მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებული ფარმები გამოცხადდა არაკეთილსამიერად ზონად, ხოლო მათი მიმდებარე ტერიტორია 4-კმ-ის რადიუსით — ჯილდის მხრივ საფრთხის შემცველ ტერიტორიად, რის გამოც კარანტინი გამოცხადდა.“

მისილ სააკაშვილის ორი ფოთი

მისილ სააკაშვილმა ბათუმში საზღვაო აკადემიის სტუდენტებს პროფესიული დღე მიულოცა და ბათუმისა და ფოთის განვითარების გეგმებზე ესაუბრა. თუ ერთი კვირის წინ იგი ფოთის ინდუსტრიული ზონის შესახებ ამბობდა, რომ „ზონაში ვერ გააბარებთ“, ამჟამად მან განაცხადა, რომ „ჩვენ — ყველა ჩალიან ვიამაყებით ფოთის ინდუსტრიული ზონით“.

„წელს მეორედ აღვნიშნავთ მეზღვაურთა საერთაშორისო დღეს და ეს იმ პრიორიტეტებს გამოხატავს, რომლებიც გავაანხია. მეზღვაურები ძალიან მნიშვნელოვანი ნაწილია ქართული საზოგადოებისა. 18 ათასი ქართველი სერავს მსოფლიო ოკეანეებს. ეს არის მძიმე, საპასუხისმგებლო, ხი-

ფათი აღსავსე, მაგრამ ამავე დროს ძალიან ამბულეზული, რომანტიული, საინტერესო და ინტელექტუალური პროფესია. საქართველოს დიდი ტრადიცია აქვს. ჩვენ მართლაც ძალიან საინტერესო ეპოქაში ვცხოვრობთ და ამას ყველაზე მეტად, ალბათ, მეზღვაურები ამჩნევენ.

დღეს გვაქვს ახალი ქალაქები. ბათუმი წარმოუდგენლად განსხვავებულია იმისგან, რაც იყო. ასეთი ტემპით ეს ქალაქი არასდროს აშენებულა. ეს მხოლოდ ყველაფრის დასაწყისია. ბათუმი უახლოეს 3 წელიწადში ორჯერ გაიზარდება. ეს იქნება მიწის-მუშა 300-ათასიანი ძალის დაღვივება 2-3 წელიწადში. ეს იქნება მსოფლიოს ერთ-ერთი ყველაზე ღირსშესანიშნავი ქალაქი. მე ძალიან ვამაყობ იმით, რაც აქ ხდება. ასევე, ჩვენ ყველა ჩალიან ვიამაყებით ფოთის ინდუსტრიული ზონით. ფოთში სიმძლავრეები ფართოვდება, ახალი სანარჩევები შენდება და ფოთი იქნება რობოტის მთავარი კარიბჭა საპროდუქციო, ასევე მისი ერთ-ერთი მთავარი ეკონომიკური სიძლიერის დასაწყისი. ძალიან ბევრი ქართველი მეზღვაური არის ასევე აფხაზეთიდან და, სანამ ოკუპანტის მიუტოვებია ეს ტერიტორია, რაც გარდაუვალად მოხდება, ამაში ეჭვი საერთოდ არ მეპარება, ჩვენ უნდა განვავითაროთ სხვა ადგილებიც“.

სულ ერთი კვირის წინ იმავე ფოთის ინდუსტრიული ზონის შესახებ სააკაშვილი სულ სხვაგვარად ლაპარაკობდა: „ზონაში, რომელიც ჩვენ მოვალდებულნი ვართ, ისა არ გააბარებთ, იმიტომ, რომ შტაბი არ არის და რისკი უნდა გასცხდეს, ეს რისკი უნდა გასცხდეს, ეს რისკი უნდა გასცხდეს, ეს რისკი უნდა გასცხდეს“.

ის ამ ზონის შიგნით. პატარ-პატარა რაღაცეები გაკეთდა, მაგრამ ეს საკმარისი არ არის. პორტი, როცა დაინიშნება იყიდეს, ეს, პრინციპში, ცუდი რამე არ იყო, მაგრამ პირველი ის იყო, რომ ხალხის რაღაც ნაწილი სამსახურიდან დაითხოვეს.“

ამ გამოცხადების ამოხსნა მართლაც: მაშინ სააკაშვილი ფოთში იმყოფებოდა და იქაურებს ნამდვილად ვერ დაარწმუნებდა, რომ „ჩვენ ყველა ჩალიან ვიამაყებით ფოთის ინდუსტრიული ზონით“.

„ისტორიის ქარიშხალი“ საქმეს შუამდგამ — სტალინის საფლავიდან „ლიბერალურ“ ნაბავს ანიავებს. მე და ვუმატებ, რომ ყველაფერი, რაც კი ცუდი წერილი სტალინზე, სიყალბაა! გავა დრო და სტალინი სრულად იქნება რეაბილიტირებული! ეს გადაწყვეტილება, იმედია, გამოაფხიზლებს პოლონელ ხალხსაც, რადგან სტალინი ყოველთვის პოლონური სახელმწიფოს და მისი ხალხის ინტერესებისთვის იბრძოდა! ომის შემდეგ პოლონეთს არათუ საკუთარი და ადრე გერმანელების მიერ წართმეული ტერიტორიები, არამედ ძირკველი გერმანული მიწებიც მიუერთა!”

თუ დავუჯერებთ გენერალ პავლოვის ჩვენებებს, რომელთაც იგი იძლეოდა უშიშროების გამომძიებელთა 7 ივლისიდან, ისმის კითხვა: **სტალინმა ტიმოშენკო, შუაში და მარტინოვი რატომ არ მიაყენა კადეტთა 14-დან 19 ივნისამდე თავდაცვის სახალხო კომისარი ოლქების სარდლებს აძლევდა განკარგულებებს, საფრონტო სამმართველოები გაეყვანათ სავიწრო სამეთაურო პუნქტებზე. პარალელურად, სამხედრო დანაყოფებმა მიიღეს ბრძანება აეროდრომებისა და სხვა მნიშვნელოვანი ობიექტების შენიღბვის შესახებ, ავიაციის დაშორებულ რაიონებში, ხოლო მოგვიანებით, 21 ივნისის ღამეს, მათი საბრძოლო მდგომარეობაში მოყვანის შესახებ** („დიდი სამამულო ომი“. 1941-45 წწ. რედ. ულინო).

მოშენკოსა და შუკოვის ქმედებებს მკვეთრ ფერებში ასახავს სტალინის სტუმრობის სცენა გენშტაბში, 30 ივნისს. ეს წერილი დიდი ხნის წინ მე გადმომცა გენერალ-ლეიტენანტმა კოლესნიკოვმა, რომელიც ომის დროს მოსკოვის კომენდანტი იყო და ამ ამბის უშუალო მოწმე: „Паника в Генштабе! ...Что-то непонятное творится в ставке Верховного командования Красной Армии. Давайте поедем в Нарком обороны и вместе посетим нашего Верховного Главнокомандующего, - предложил Сталин членам Политбюро, 30-го июня. Когда Сталин и члены Политбюро вошли в кабинет Тимошенко, он и начальник Генштаба Жуков, рассматривали карту фронтов от Баренцева до Черного морей. Все ожидали, что им незамедлительно доложат бы о падении Минска, но Жуков кашлянул и энергично доложил о положении на фронтах: „На всех фронтах от Балтийского моря до Черного идут ожесточенные бои, части Красной Армии переходят в контрнаступление, особенно успешно - Юго-Западный фронт. Но немцы смогли глубоко вклиниться в полосу Западного фронта. Здесь явно не хватает сил, и необходимо немедленно перебросить резервы в этом направлении“.

сонном состоянии с той стороны Буга, с винтовочного расстояния артиллерией расстреляли?! - Так получилось, товарищ Сталин, - начал Жуков оправдываться. - Павлову еще 18-ого июня, за четыре дня до начала войны, приказал привести войска в боевое положение, почему он этого не сделал - не знаю. - У нас в Красной Армии выполнении приказов уже не контролируют? - в голосе Сталина явно влилось железо. - Не доложили, - безнадежно выкрикнул Жуков.

რემილს კ генеральским должностям, с удовольствием доносили друг на друга, не способны осуществить элементарные решения как таковые, сплотить перед войной войска, отразить врага! Сталин тяжело посмотрел на Жукова, который не выдержав его, склонил голову. Жуков понял, что Сталин вспомнил утро 22 июня, когда он от Молотова получил весть о гитлеровском нападении, Жуков энергично предложил пограничными войсками атаковать противника и на месте уничтожить. К сожалению, сейчас перед правит-

მხარე, არის ყალბი. თქვენი კომენტარი. — „კატინის საქმე“ მთლიანად იყო შეთხზილი ჰებელ-სის მიერ 1943 წელს და ერთ მიზანს ისახავდა — მოკავშირეების ერთმანეთზე გადაკიდებას. მოგვიანებით ეს სიყალბე განავითარეს მოდალატეებმა — გორბაჩოვმა, იაკოვლეევმა და ელცინმა, რითაც ძალზე დააზარალებს რუსეთ-პოლონეთის ურთიერთობა. მეტიც, პოლონურმა მხარემ რუსეთისგან მოითხოვა უზარმაზარი ფულადი კომპენსაცია ასი მილიარდი დოლარის ოდენობით. ამ ტრაგედიის ავტორმა ნაპირალმა მოითხოვა ხელი, მგალობლად, პოლიტიკურმა აზვარისტმა, ან გარდაცვლილმა ლეხ კაჩინსკიმ, რომელიც ომისთვის ფრინავი ზუსტად იმ ადგილას დაეცა, სადაც 1941 წელს გერმანელმა კაცი-ჭაბუკმა ათასობით პოლონელი ოფიცარი დასვერიტეს. არადა, კაჩინსკიმ თავისი პოლიტიკური კარიერა ააგო კატინის უსინდისობაზე, ყოველწელს იმ ჩადიროდა და „ნიანის ცრემლებს“ ღვრიდა! ანუ სხვის უბედურებაზე საკუთარ კეთილდღეობას აშენებდა... დღეობით დიდი და სამართლიანი!

შუკოვი და ტიმოშენკო ისეთი ნაბიჯის გადადგმისაკენ მოუნდებოდნენ სტალინს, როგორც ჰიტლერი ოსებოვდა!

- А вы приказали подчиненным докладывать? - спросил Сталин. - Они должны были сами доложить, - у Жукова явно дрожал голос. - Здесь худшее положение, товарищ Сталин, еще худшее, - с жалостью признался Тимошенко, - эти дивизии в Бресте на зимних квартирах вообще не должны были быть. По плану боевой подготовки их еще до 15 июня должны были перевести в летние лагеря, но Павлов почему-то этого не сделал. - И вы этого не знали? Кто контролирует в Красной Армии дислокацию войск? - Генеральный штаб, - Жуков уже плохо контролировал себя, у него дрожали и руки, и губы. - Кто начальник Генштаба? - Сталин посмотрел Жукову в глаза и задал вопрос, который ответа не требовал. - Мне не доложили, - у Жукова голос дрожал и прерывался.

ელსთვმ ჯუკოვს გადასდგა ნაბიჯი, როგორც ჰიტლერი ოსებოვდა! - Как это взяли?! - в два голоса заорали до предела растерянные, испуганные Жуков и Тимошенко. - Почему не знаете, что происходит на фронтах?! - закричал разъяренный Сталин. - Связь с фронтами ухудшилась, все доклады до нас не доходят, - пробормотал Жуков. - Как вы сможете, Верховный Главнокомандующий и начальник Генштаба, вашу мать, командовать фронтами, если с ними не имеете связи?! Кто от-

вечает в Красной Армии за связь? - грозным голосом спросил Сталин. - Вышестоящие штабы, - робко произнес Тимошенко. - Кто отвечает за обеспечение связи с фронтами? - продолжал испытывать Сталин. - Генштаб, - жалко вымолвил Жуков. - Кто начальник Генштаба? - опять спросил Сталин. Жуков уже не выдержал, руками закрыл лицо, разрыдался как баба и вылетел из кабинета. Молотов потянул Сталина за рукав, тихо сказал: - Успокойся, Коба, - и последовал за Жуковыми. ყოველივე ზემოთქმულიდან ნათელი ხდება, რომ შუკოვისა და ტიმოშენკოს, რბილად რომ ვთქვათ, არასრულყოფილი გეგმები, დანაშაულებრივმა გულგრილობამ, მათზე დაკისრებული მოვალეობის შენარკობით ტყვედ ჩაგვარდა! განადგურდა კვირადღეობა, რომელიც საბრძოლო ტექნიკა; და რომ არა ომის პირველი დღის ასეთი ტრაგედია, გერმანელები არა თუ მოსკოვის მისაღობამდე მისვლას, მინსკის აღებასაც ვერ შეძლებდნენ!

რაც შეეხება ევროპის სასამართლოს გადაწყვეტილებას, ის დროულია! „ისტორიის ქარიშხალი“ საქმეს შეუღება — სტალინის საფლავიდან „ლიბერალურ“ ნაბავს ანიავებს. მე დავუმატებ, რომ ყველაფერი, რაც კი ცუდი წერილი სტალინზე, სიყალბაა! გავა დრო და სტალინი სრულად იქნება რეაბილიტირებული! ეს გადაწყვეტილება, იმედია, გამოაფხიზლებს პოლონელ ხალხსაც, რადგან სტალინი ყოველთვის პოლონური სახელმწიფოს და მისი ხალხის ინტერესებისთვის იბრძოდა! ომის შემდეგ პოლონეთს არათუ საკუთარი და ადრე გერმანელების მიერ წართმეული ტერიტორიები, არამედ ძირკველი გერმანული მიწებიც მიუერთა! აი, რას წერდა ჩერჩილი: „რუსული ჯარების გარეშე პოლონეთი განადგურდებოდა და მონობამდე იქნებოდა დაყვანილი. მაგრამ სახელგანთქანი რუსული არმიები ათავისუფლებენ პოლონეთს და ვერავითარი სხვა ძალები ამას ვერ შეძლებდნენ“.

აი, კიდევ რას წერს საბჭოთა კავშირის სამხედრო-საზღვაო ფლოტის სახკომი, ადმირალი კუზნეცოვი: „მოვლენები ლიზავაში შემდეგნაირად განვითარდა: ბაზის მეთაურმა მ. ს. კლევანსკიმ 19 ივნისს მიიღო ბრძანება თავისი ბაზის ქვედანაყოფების №2 მზადყოფნაზე გადაყვანის შესახებ, რაც მან თავის უფროსს — ბალტიისპირეთის სამხედრო ოლქის სარდალს აცნობა. 21 ივნისს, დაახლოებით 23 საათსა და 40 წუთზე, ფლოტის სარდალის ბრძანებით, გამოცხადდა მზადყოფნა №1, გაფრთხილებით(1), რომ თავდასხმა ამ დამითვეა მოსალოდნელი. ამის შესახებ ბაზის მეთაურმა დაუყოვნებლივ აცნობა დივიზიის მეთაურს. მათთვის არ იყო მოულოდნელი არც პირველი გასროლები საზღვარზე და არც ფაშისტური ავიაციის თავდასხმა 22 ივნისის გამთენიას. ლიზავის დამცველების გმირობას უნდა ვუმადლოდეთ, რომ გერმანელებს ელვისებური შეტევა არ გამოუვიდათ და რომ მათ მძიმე დანაკლისი განიცადეს“ (6. გ. კუზნეცოვი, „კურსით გამარჯვებისკენ“).

სტალინს უნდა ვუმადლოდეთ, რომ გერმანელებს ელვისებური შეტევა არ გამოუვიდათ და რომ მათ მძიმე დანაკლისი განიცადეს“ (6. გ. კუზნეცოვი, „კურსით გამარჯვებისკენ“).

სტალინს უნდა ვუმადლოდეთ, რომ გერმანელებს ელვისებური შეტევა არ გამოუვიდათ და რომ მათ მძიმე დანაკლისი განიცადეს“ (6. გ. კუზნეცოვი, „კურსით გამარჯვებისკენ“).

სტალინს უნდა ვუმადლოდეთ, რომ გერმანელებს ელვისებური შეტევა არ გამოუვიდათ და რომ მათ მძიმე დანაკლისი განიცადეს“ (6. გ. კუზნეცოვი, „კურსით გამარჯვებისკენ“).

სტალინს უნდა ვუმადლოდეთ, რომ გერმანელებს ელვისებური შეტევა არ გამოუვიდათ და რომ მათ მძიმე დანაკლისი განიცადეს“ (6. გ. კუზნეცოვი, „კურსით გამარჯვებისკენ“).

სტალინს უნდა ვუმადლოდეთ, რომ გერმანელებს ელვისებური შეტევა არ გამოუვიდათ და რომ მათ მძიმე დანაკლისი განიცადეს“ (6. გ. კუზნეცოვი, „კურსით გამარჯვებისკენ“).

მე მხოლოდ და ვუმატებ, რომ გერმანელებმა 22 ივნისს არც ბალტიის და არც შავი ზღვის ფლოტის არა თუ რომელიმე ადამი ჩაპირეს, ერთ კატარა-საც კი ვერ მიაყენეს ზინანი და ასზე მეტი თვითმფრინავი დაჰარბეს. აი, რას ნიშნავს ბრძანების პირდაპირად შესრულება! არმიის გენერალ შტემენკოსაც ყური ვუგდოთ: „22 ივნისს, ღამის სრულ ორ საათზე, ჩემთან ბინაში მოვიდა მეკავშირე და გადმომცა განგაშის სიგნალი. ნახევარი საათის შემდეგ მე გენშტაბში ვიყავი. დაიწყო ომი“ (ს. შტემენკო, „გენერალური შტაბი ომის წლებში“).

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

«კატინის საქმე» კეპლსის მიერ მთლიანად იყო შეთხზილი 1943 წელს»

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

ეს როგორ გამოდის?! გენშტაბის (მაშინ) ოფიცერი — შტემენკოს ღამის ორ საათზე აღვიძებენ ომის დაწყების განგაშით, სტალინს კი არხეინად სძინავს?! ომის პირველ დღეებში ტი-

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პირადად ჩემი ყურადღება „ამდევრულ“ საქართველოში მოფუსფუსე ქველმოქმედებას მას შემდეგ მიმიძვინა, რაც ჭარბთხვევისა და ზესტაფონ-ჭიათურის საავტომობილო გზის შეკეთებას მივხედავ ხელი. უფრო გზის განახლება კი არა, საქმისადმი გულანება დამოკიდებულებამ გამომცა (ეს უცნაური კაცია, იმ დროისათვის დასაძრავ საზოგადო საქმეს, როგორც საქუთარს, ისე აპატიებდა). აი მაშინ გავიფიქრა — ძველანას ასეთი პატრონები და კაცები სჭირდება-თქო. იმ დღიდან მოყოლებული ყოველთვის ველოდი მის საჯაროდ გამოჩენას. ასე რომ, ივანიშვილის პოლიტიკურ სარკიელზე გამოსვლა სიურპრიზად არ აღმიძვამს.

პოპულისტების, დემაგოგებისა და მარქიონისტების ასპარეზი

ქართული პოლიტიკური სპექტრი ქართველად ყალიბდებოდა და გაგუდებით განიხდიდა პროფესიონალების დეფიციტს

არსებობს საყოველთაო ჭეშმარიტებები, რომლებიც არასდროს კარგავს თავის ბრწყინვალეობას. სამწუხაროდ, ადამიანები ხშირად ივიწყებენ მტკვრდადებულ სიბრძნეს და მრავალჯერ გაცუცურავენ კვლავ ცდილობენ განსაცდელისგან თავის დაღწევას.

ანტიკური ხანის ცნობილი ფილოსოფოსი პლატონი დიდი ხანი ადამიანებს აფრთხილებდა: „ტირანი ძალაუფლების ხელში ჩაგდება შემდეგ პირველ ხანებში ხალხის გულის მოსაგებად მოქალაქეებს გადასახადებისგან ათავისუფლებს, აჯილდოებს მათ მიწის ნაკვეთებით. მალე იგი ახერხებს თავისი მტრების ნაწილის განადგურებას, ნაწილს კი ურიგდება და თავის მიერ საგანგებოდ წამოწყებულ ომში ითრევს, რათა ხალხი იძულებული გახდეს, მისი წინამძღოლობა მოითხოვოს. ამის შემდეგ ტირანი თავისუფლად მოაზროვნე ადამიანებს ანადგურებს, თითქოს ხალხის „მტრებს“ ებრძოდეს და საზოგადოებას მონივრულად განიხილავს წმენდს. საბოლოოდ კი იგი ხალხის სიძულვილს იმსახურებს“.

პლატონისეული აზრი ტირანის როლზე, ალბათ, მრავალს გაუჩინებს შესაბამისი პოლიტიკური ტიპაჟის ასოციაციას. ეს ჭეშმარიტება თანამედროვე ქართულ პოლიტიკასაც გავგახსენებს, რომელიც სათავეს „ვარდების რევოლუციიდან“ იღებს. დიას, ტირანი რევოლუციური იდეოლოგიის პირგმონა, რევოლუციონარი კი, რომელიც საბოლოო ინფორმაციას, სწორად იმ იფთხებას, სადაც სახელმწიფო და საზოგადოება დაიპყრება. ამ არგუმენტის საპირისპიროდ მავანი ხელს გაასავსებებს და არც თუ უსაფუძვლოდ წარმოთქვას — რას ბრძანებთ, პოლიტიკა და ფუფუნება ხომ ერთი მედლის ორი მხარეა, ცივილიზებულ სახელმწიფოებშიც კი მმართველობა დიდ კაპიტალზე და ფუფუნებულ ქმედით სისტემა, რომელშიც ხალხი პოლიტიკური ამბიციების დასაკმაყოფილებლად მხოლოდ ორ-ორჯერ უშვებს და უკეთესი მომავლის იმედით გამსჭვავ-

ლული, კუთვნილ საარჩევნო ფსონს თავის რჩეულზე ჩამოიღოს. ასეთ შემთხვევაში, შესაძლოა, ისიც ვამტკიცოთ, რომ მსოფლიოში უმდიდრესი კაცის განცხადება უფრო რომანტიკოსის ლურჯ ოცნებას ჩამოგვავს, ვიდრე ცივი გონებით ნაკარნახევ პრაგმატიკოსის ნათქვამს (აკი ბატონმა ბიძინამ თავადაც გვაუწყა, ბარათაშვილი ჩემი უსაყვარლესი პოეტიაო). არ გამოვიცხავ, „ქართული ოცნების“ ლიდერს მართლაც ჰქონდა სურვილი და განზრახვა, ეკონომიკური ბერკეტებით გავლენა მოეხდინა სახელმწიფოებრივ ცხოვრებაზე. შესაძლოა, დიდ „მეოცნებეს“ კულისებს მიღმა ყოფნა უფრო ხიბლავდა, ვიდრე გაკამკამებული პოლიტიკური სცენა. ათუ გსურს, მშვიდად ცხოვროვო, ყველაზე უსუსური ცხოველის ქურქში გაეხვიე“, — ეს სიტყვები ცნობილ გერმანელ ფილოსოფოს არტურ შოპენჰაუერს ეკუთვნის და დასავლეთის ფინანსური მამებიც მას იშვიათად უგულვებელყოფენ. ასე რომ, იქ პოლიტიკურ შუქ-ჩრდილებს კულინებს მიღმა ქმნიან და სცენაზე მოთამაშე პოლიტიკოსებსაც შესაბამის როლებს უწაინილებენ. დღეს მონივრულად მხარე საჯაროდ გაიძახის —

„ქართული ოცნების“ შემოქმედი სულაც არ არის უცოდველი კრავი და მისი „უხმაური“ ქველმოქმედება მზაკვერული ფანდია, საქართველოს დაუძინებელი მტრების ზრახვების ასახდენად. ნამდვილად არ მინდა დავიჯერო „ნაცებისა“ და მათი მიმდევრების მიერ გაფლანგული შეთქმულების თეორიები. პირადად ჩემი ყურადღება „ამდევრულ“ საქართველოში მოფუსფუსე ქველმოქმედება მას შემდეგ მიმიძვინა, რაც ჭარბთხვევისა და ზესტაფონ-ჭიათურის საავტომობილო გზის შეკეთებას მივხედავ ხელი. უფრო გზის განახლება კი არა, საქმისადმი გულანება დამოკიდებულებამ გამომცა (ეს უცნაური კაცია, იმ დროისათვის დასაძრავ საზოგადო საქმეს, როგორც საქუთარს, ისე აპატიებდა). აი მაშინ გავიფიქრა — ძველანას ასეთი პატრონები და კაცები სჭირდება-თქო. იმ დღიდან მოყოლებული ყოველთვის ველოდი მის საჯაროდ გამოჩენას. ასე რომ, ივანიშვილის პოლიტიკურ სარკიელზე გამოსვლა სიურპრიზად არ აღმიძვამს.

რევოლუციური სიტუაციის მომნიჭება და სახელისუფლო კრიზისი ჩემთვის კარგად ნაცნობი მოვლენაა. ამ თემაზე არა ერთ პოლიტიკურ ლიდერთან და მალაღობი რანგის ჩინოვნიკთან მისაუბრია უშედეგოდ, 2003 და 2004 წლებში გაფლანგული მტრების ზრახვების ასახდენად. ნამდვილად არ მინდა დავიჯერო „ნაცებისა“ და მათი მიმდევრების მიერ გაფლანგული შეთქმულების თეორიები. პირადად ჩემი ყურადღება „ამდევრულ“ საქართველოში მოფუსფუსე ქველმოქმედება მას შემდეგ მიმიძვინა, რაც ჭარბთხვევისა და ზესტაფონ-ჭიათურის საავტომობილო გზის შეკეთებას მივხედავ ხელი. უფრო გზის განახლება კი არა, საქმისადმი გულანება დამოკიდებულებამ გამომცა (ეს უცნაური კაცია, იმ დროისათვის დასაძრავ საზოგადო საქმეს, როგორც საქუთარს, ისე აპატიებდა). აი მაშინ გავიფიქრა — ძველანას ასეთი პატრონები და კაცები სჭირდება-თქო. იმ დღიდან მოყოლებული ყოველთვის ველოდი მის საჯაროდ გამოჩენას. ასე რომ, ივანიშვილის პოლიტიკურ სარკიელზე გამოსვლა სიურპრიზად არ აღმიძვამს.

ბუნებრივია, ქვეყანაში არსებული პრობლემები ობიექტური გარემოებებითაც არის განპირობებული. სახელმწიფოებრივი განვითარება პირდაპირ კავშირშია საზოგადოების სტრუქტურულ-ეკონომიკურ რეალურად საბჭოეთის უზარმაზარი სივრცე ძირითადად ერთფეროვან — საშუალო (მშრომელთა) ფენაზე იყო დაფუძნებული. იმპერიის დაშლას მასობრივად გაღატაკებული საშუალო ფენის საპირისპიროდ ერთი მუჭა მდიდრების გაჩენაც მოჰყვა. საზოგადოების ამგვარი დანაწილება, ბუნებრივია, ვერ უზრუნველყოფდა დემოკრატიის სათანადოდ განვითარებას. შემარჯვენოებისა და მემარცხენოების, ლიბერალიზმისა და კონსერვატიზმის კლასიკური სახით დალაგებას შესაბამისი ნიადაგი არ გააჩნდა. ასეთ ვითარებაში პოლიტიკოსების უმთავრეს იარაღს პოპულიზმი ან გარე ძალების მხარდაჭერა წარმოადგენდა. ოცნლიანი გამოცდილება და დაკვირვება საფუძველს მძლევს, განვაცხადო, რომ ქართული პოლიტიკური სპექტრი ქართველად ყალიბდებოდა და გაგუდებით განიხდიდა პროფესიონალების დეფიციტს. 80-90-იან წლებში განვითარებული პარტიული სისტემის ნგრევა, მასობრივმა უმუშევრობამ ხელი შეუწყო „ტექნოკრატიის“ და ათასი ჯურის ავანტიურისტების პოლიტიკაში მოზღვავებას. დაბალი დემოკრატიული კულტურის ფონზე, უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანო არაპროფესიონალთა თავსირობა გახდა, რომელშიც სახიფათო საკანონმდებლო და პოლიტიკური საქმიანობა

ლათინური ამერიკის ქვეყნებმა პარაკვაიდან ელჩები გაიწვიეს

ბრაზილიამ, ურუგვაიმ და არგენტინამ პარაკვაიდან საკუთარი ელჩები გაიწვიეს. უცხოური მედიის ინფორმაციით, ამის მიზეზი პარაკვაის პრეზიდენტის — ფერნანდო ლუგოს იმპიჩმენტი გახდა. ელჩების ნაწილი კონსულტაციებზე გაიწვიეს, ნაწილი — პარაკვაიში დემოკრატიული ნესრიგის აღდგენამდე. ფერნანდო ლუგოს იმპიჩმენტს გასულ კვირას პარაკვაის პარლამენტის უმრავლესობამ დაუჭირა მხარი. იმპიჩმენტის მიზეზად დასახელდა ის, რომ მოქმედი პრეზიდენტი მოვალეობას თავს ვერ ართმევდა. კონკრეტულად, ეს უკავშირდება 15 ივნისს ქვეყანაში პოლიციასა და მოსახლეობას შორის მომხდარ შეტაკებას, რომელსაც 17 ადამიანი ემსხვერპლა.

ინდონეზიური საგზაოკო ტვიტოფრინავი სასწრაფო კოეპერაცია დაიწყო

ინდონეზიაში სამგზაოკო ტვიტოფრინავი საცხოვრებელ კომპლექსს დაეცა. ადგილობრივი მედიის ინფორმაციით, ინდონეზიური „foker f-27“ დედაქალაქ ჯაკარტას ალმოსავლეთით ჩამოვარდა. მსხვერპლის შესახებ ინფორმაცია დაუზუსტებელია, თუმცა, როგორც ადგილობრივი მედია იტყობინება, სულ მცირე, 6 მკვლელობა და დაზარალებული იყო დაფიქსირებული. იმპერიის დაშლას მასობრივად გაღატაკებული საშუალო ფენის საპირისპიროდ ერთი მუჭა მდიდრების გაჩენაც მოჰყვა. საზოგადოების ამგვარი დანაწილება, ბუნებრივია, ვერ უზრუნველყოფდა დემოკრატიის სათანადოდ განვითარებას. შემარჯვენოებისა და მემარცხენოების, ლიბერალიზმისა და კონსერვატიზმის კლასიკური სახით დალაგებას შესაბამისი ნიადაგი არ გააჩნდა. ასეთ ვითარებაში პოლიტიკოსების უმთავრეს იარაღს პოპულიზმი ან გარე ძალების მხარდაჭერა წარმოადგენდა. ოცნლიანი გამოცდილება და დაკვირვება საფუძველს მძლევს, განვაცხადო, რომ ქართული პოლიტიკური სპექტრი ქართველად ყალიბდებოდა და გაგუდებით განიხდიდა პროფესიონალების დეფიციტს.

როგორც ვხედავთ, ძველანაში უამრავი სასიცოცხლო პრობლემა დაგროვდა, მათი გადაწყვეტა, მიუხედავად ფინანსური და გონებრივი შესაძლებლობებისა, ნებისმიერი ერთი კაცის უნარს უდავოდ აღემატება. ამ ამოცანის გადაწყვეტა მხოლოდ ავადმყოფური აბიცივიტისგან თავისუფალ საზოგადოებას შეუძლია. დღეს განსაკუთრებით ფასოვანი ისინი, ვინც საკუთარი თავიდან (კეთილდღეობიდან) კი არ განსჯიან საზოგადოებას, არამედ საზოგადოებას უზარუნ საკუთარ თავს. ყველა სხვად მოაზროვნე დამითანხმება, რომ საზოგადოებრივი (სახელმწიფოებრივი) აზროვნების გარეშე პოლიტიკა უკუპოლიტიკის, დამაგობებისა და მარიონეტების ასპარეზი მხოლოდ...

გაჩაღდა. ვინაშე პოლიტიკური ინტერესები მოქცეული ამბიციური ლიდერებსა და მათ მრჩეველებს (ექსპერტებს) მნიშვნელოვანი წარმოდგენა უკონდათ არსებულ პოლიტიკურ და ეკონომიკურ სირთულეებზე, განსაკუთრებით იმ მასშტაბებზე, რომელთაც ქვეყნის რეალური დამოუკიდებლობა და აღმშენებლობა საჭიროებდა. სათანადო პროგნოზების გასაკეთებლად არ არსებობდა შესაბამისი ინსტიტუტები. ასეთ პირობებში თითქმის ყველა პოლიტიკური ძალის უმთავრეს მიზანს მხოლოდ არჩევნებში გამარჯვება წარმოადგენდა. **წარმართული პოლიტიკისადმი კი ის ითვისებოდა, ვინც ჩასახარებად გამზადებული სახელისუფლო ნაწიდან დროულად გადმოსტეგოდა და რადიკალური მოქმედებების ნიღაბს მოირცხვინა.**

მოახდინა. ამის თაობაზე ცნობილ ტელეჟურნალისტ ეკა ბერიძეს „ფეისბუქის“ საშუალებით გულწრფელად მივხერხე: ეს კაცი პოლიტიკისათვის ნამდვილად მენანება-თქო. ჩემთვის მაინც გახდა ცხადი, რომ ამ პოეტური ბუნების კაცს საკვარობა და პოლიტიკური შოუ ნამდვილად არ იზიდავდა, მისი ნაბიჯი მართლაც ჰგავდა იძულებითს, ვიდრე წინასწარ დაგეგმილს. **ახალი ლიდერ არ გაჩნდა პოლიტიკური ქარაგმა, „გაცვეთილი“ პოლიტიკოსებისგან განსხვავებით, მწყურვალ იყო დემოკრატიის ხელოვნებასთან და ვერც პოპულიზმის ბოლო აბრეშუბს ადამიანებს. ქართულმა საზოგადოებამ პირველად იხილა უზარუნად მისაზრებელი პირი, რომელიც ბოლომდე დიდ პოლიტიკოსად იქცეოდა.**

ლიდერის ხალხთან იდენტიფიკაციის მიუხედავად პოპულიზმთან, როგორც ხელისუფლების ერთ-ერთი წყაროს ნაკონკრეტო

ლაფერს“. **საუბედუროდ, პოლიტიკურად დიდიანტიფიკაციის არა მარტო წარმოების საშუალებები, არამედ კვალიფიციური კადრებიც განადგურდა. სასწავლო პროცესების „ამოწმარდნად“ და გაუზარდა რეპრეზენტაციული უნარი. სწორედ ამ პრინციპზე იდგა მე-12 საუკუნის ძლიერი საქართველო. ესაა უმთავრესი სახელმწიფოებრივი ამოცანა.**

არანაკლებ მნიშვნელოვანია, გავაცნობიეროთ, რომ დემოკრატიული სამართლებრივი მოდელი უნდა იყოს საზოგადოების მიერ მიღებული, და არა სახელმწიფოს მიერ დაკისრებული. უნდა ვთქვათ მმართველობის საპრეზიდენტო მოდელზე და იგი საპარლამენტო რესპუბლიკით ჩავანაცვლოთ. ამის თაობაზე ვერ კიდევ საქართველოს კონსტიტუციის მიღებამდე ვხედავთ (განეთი „ერი“, 3-9 ივნისი, 1992 წელი — „კონსტიტუციური მონარქია პარლამენტარული რესპუბლიკის სახით და გავრცელებული მმართველობის ფორმა“; განეთი „სარანგი“, 26 მაისი, 1995 წელი — „ძლიერი პარლამენტი მყარი ხელისუფლების საფუძველია“). ამ სტატიებში უცხოელ მეცნიერთა ნაშრომებზე დაყრდნობითა და პოსტსაბჭოურ სივრცეში განვითარებული პოლიტიკური პროცესების გათვალისწინებით ვასაბუთებდი, რომ საპარლამენტო მმართველობის ფორმა საპრეზიდენტო მმართველობასთან შედარებით დასავლეთში (განსაკუთრებით ევროპაში) ყველაზე მეტად არის გავრცელებული. მმართველობის ასეთი ფორმა რაცა მისცეს, დასჯერდეს და მას უზნობდეს; მუშა მინციე მუშაკობდეს, მეომარი გულგონობდეს“, დარწმუნებულად.

„იზმების“ ტყვეობაში მოქცეული ამომრჩეველი ადვილად ემბოვება უზნო პოლიტიკანების მიერ დაგეგმულ ხაფანგში და ხალხის რისხვაც მხოლოდ იმ ერთს კენ წარიმართებოდა, რომელმაც ცნობა ვერ გაამართლა (მსხვერპლთშეწირვის პრინციპი).

ქართულ პოლიტიკაში დღესაც არ არსებობს პოლიტიკური მორალი და, შესაბამისად, კოლექტიური პასუხისმგებლობის მცნება. პარტიული ორგანიზაციების დაშლა, მათი კორუპციული გაბნევა ნითელ ხაზად გასდევს ჩვენს უახლოეს ისტორიას. **პოლიტიკური ნიღაბის სხირიც ვლავ თვალსაჩინო მამალითი იმისა, რომ საპარლამენტო ჯარჯარობით ვერ მოხერხდება პარტიების სახით მყარი პოლიტიკური ორგანიზაციების შექმნა.**

მეტ-ნაკლებად მდგრადობით ემბოვორისტიული პარტია გამოირჩევა. სამუხაროდ, მისი ლიდერის ამჟამინდელი ქმედებები უფრო გაბრაზებული კაცის საქციელს ნაგავს, რომელიც ამოვად ცდილობს, კომუნისტური ლოზუნგებით ამომრჩეველი მიიზიდოს. თუმცა ბატონ შალვას მართლაც აქვს აღფრთობის მიზეზი: ხელი-სუფლები დაფრთხილებულმა სააკაშვილმა მას მართლაც უტიფრად გამოჰკლიჯა მეტ-ნაკლები ბაირალი. **ნამდვილად არ ვიცი, რას ეფუძნება „ქართული ოცნების“ ლიდერის ბრალდება ლეიბორისტებისა და ხელისუფლების ფართული თანამშრომლობის თაობაზე, თუმცა სააკაშვილისა და ნათელაშვილის სტილი, მათი პოლიტიკური ლექსიკონი და პოზიტივიზმი ვაშლივით ჰგავს ერთმანეთს.**

ასეთ ფონზე განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს სრულიად განსხვავებული ლიდერის გამოჩენა. ბატონ ბიძინას ირგვლივ აუარებელი ქორმართალი ვრცელდება. პირადად ჩემზე განსაკუთრებული შთაბეჭდილება მისმა პირველმა სატელევიზიო ინტერვიუმ

მოახდინა. ამის თაობაზე ცნობილ ტელეჟურნალისტ ეკა ბერიძეს „ფეისბუქის“ საშუალებით გულწრფელად მივხერხე: ეს კაცი პოლიტიკისათვის ნამდვილად მენანება-თქო. ჩემთვის მაინც გახდა ცხადი, რომ ამ პოეტური ბუნების კაცს საკვარობა და პოლიტიკური შოუ ნამდვილად არ იზიდავდა, მისი ნაბიჯი მართლაც ჰგავდა იძულებითს, ვიდრე წინასწარ დაგეგმილს. **ახალი ლიდერ არ გაჩნდა პოლიტიკური ქარაგმა, „გაცვეთილი“ პოლიტიკოსებისგან განსხვავებით, მწყურვალ იყო დემოკრატიის ხელოვნებასთან და ვერც პოპულიზმის ბოლო აბრეშუბს ადამიანებს. ქართულმა საზოგადოებამ პირველად იხილა უზარუნად მისაზრებელი პირი, რომელიც ბოლომდე დიდ პოლიტიკოსად იქცეოდა.**

მრავალ ჭირვარამამოვლილ ხალხსაც თითქოს თვალი აეხილა, ზნეობრივი ჩარჩოებიდან ამოვარდნილი ბატონა ლიდერებისგან პირი იზრუნა და თავის მიწა-წყალზე შეეყვარებულ საქმიან კაცს მიამშურა. პოლიტიკური სასწავლო მკვებრად გადაქანდა ახალი მხსნელის მხარეს, სასოწარკვეთა კვლავ მომავლის იმედმა შეცვალა. პოლიტიკური კლიმატი ისევ გამოცოცხლდა, ადამიანებმა ძალა იგრძნეს. მიუხედავად ამისა, გადამწყვეტი ბრძოლა ძალზე რთული იქნება. **„ნაცმოდრობა“ მხოლოდ ანომალიური მოაზროვნე პრეზიდენტის (არსებობს ფსიქიკური ანომალია, რაც განდიდების მანიამში გამოიხატება. სამუხაროდ, ეს სინდრომი დამახასიათებელია ჩვენი საზოგადოების გარკვეული ნაწილისთვის) და ძალაუფლებას დახარბებული ახალგაზრდების დაჯგუფებას არ წარმოადგენს. ამ საშიში ძალის უკან უზარუნად იდენტიფიკაციის უზარუნადი ფინანსური ვალდებულება და „შეგნული“ საქმიანების გროვად აღმართულია. ჩვეულებრივი ინსტიტუტია — როცა გასაქცივი აღარ გაქვს, იძულებული ხარ შეტევაზე გადახვიდე (ასეთ მდგომარეობაში თვით უსუსური ცხოველიც კი აგრესიული ხდება). მიუხედავად ამ ყველაფრისა, „ნაცმოდრობასთან“ გამარჯვება ისეთი რთული არ იქნება, როგორც ქვეყნის სტაბილურობა და რეალური აღმშენებლობის განხორციელება. მართალია, ბატონ ბიძინას განცხადებებში ამ თვალსაზრისით საკმარისად საიმედო აქცენტები გაუღერდა, მაგრამ, სამუხაროდ, მრავალთა ცნობიერება ისევ მესიანიზმის მარნუხებშია მოქცეული.**

განვლილი პერიოდის ანალიზი გვაფიქრებინებს, რომ ამჟამად სასიცოცხლო მნიშვნელობა ენიჭება ერთ დროს გაფიქრებულ ცნობილ ლოზუნგს „კადრები წყვეტენ ყვე-

სომხეთ-აზერბაიჯანის საზღვარზე სროლას მსხვერპლი მოჰყვა. სომხური მედიის ცნობით, დაღუპულია 19 წლის სამხედრო არამ გიულნაზარიანი. მთიანი ყარაბაღის არაღიარებული რესპუბლიკის თავდაცვის სამინისტროს ცნობით, იგი მძიმედ დაიჭრა და საავადმყოფოში მიყვანამდე გარდაიცვალა. აზერბაიჯანელი მედიცინა კი დაჭრილებს შესახებ იუნყება. ქვეყნის თავდაცვის უწყების ინფორმაციით, ცეცხლის შეწყვეტის რეჟიმის დარღვევის შედეგად, დაჭრილია რაჯაბ სურჰაი ოღლუ ეფენდიევი, რომელიც ჰოსპიტალიზებულია. სომხეთ-აზერბაიჯანის საზღვარზე შეტაკებები, რამდენიმე კვირაა, გრძელდება. ორმხრივი სროლის შედეგად დაღუპულია ხუთი აზერბაიჯანელი და 10-მდე სომეხი ჯარისკაცი.

დიკ ჩინის ქალიშვილი ქალაქი დაქორწინდა — აშშ-ს ყოფილი ვიცე-პრეზიდენტი — დიკ ჩინის ქალიშვილი მერი ჩინი თავის მეგობარ ქალზე დაქორწინდა. მისი რჩეული ხიზერ ზოა. „მერი და ხიზერი ერთმანეთის ერთგული იყვნენ მრავალი წლის განმავლობაში და ჩვენ მოხარულნი ვართ, რომ მათ შეძლეს და თავიანთი ურთიერთობა დააკანონეს. მერი, ხიზერი და მათი შვილები ძალიან მნიშვნელოვანი და საყვარელი წევრები არიან ჩვენი ოჯახისა და ჩვენ მათ ბედნიერებას ვუსურვებთ“, — ნათქვამია დიკ ჩინისა და მისი მეუღლის მიერ გავრცელებულ განცხადებაში. ქალების წყვილმა ხელი მოაწერა აშშ-ის დედაქალაქში, სადაც ერთსქესიანი ქორწინება 2009 წლიდან ნებადართულია. მერისა და ხიზერს ორი შვილი ჰყავთ.

სურათი **დემოკრატი**
გერმანია,
პოლიტიკური დენილი

ამერიკას, რომელსაც ეპროკისგან განსხვავებით ფაქტობრივად სწავლიდა ჰყავს, იოლად შეუძლია შეწყვიტოს საშუალო ადგილების შეყვანა, რაც ეპროკის ადგილის შენს სპოზს. ფაქტობრივად უწყვეტად, რომელიც კრედიტს უპრეცედენტოდ დაბალი პროცენტით იღებენ, ფინანსური დახმარება უნდა გაუწიონ შტატების ხელისუფლებამ და ადგილობრივ მთავრობებს, რათა მათ რთული პერიოდის გადატანაში დაეხმარონ. შინაარსობრივად ეს არის ის, რასაც პრეზიდენტი ამგოვდა და რასაც რომინი დასცინოდა.

ძირს სწავლა, გაუმარჯოს უმეცრებს!

იმედი ბოლოს კვდება. ორი საათის მანძილზე მიტ რომინი ისე საუბრობდა, რომ ბევრს აპლოდისმენტებიც კი არ დაენანებოდა. მან გულწრფელად განაცხადა, თუ რას ნიშნავს საქმეში მუნიციპალური აპარატის შემცირებისაკენ მიხედვით მონობები, მაგრამ ეს დღეობას არ გაგრძელებულა. ძალიან მალე პრეზიდენტობის კანდიდატი უკვე საკუთარ თავს დაემსგავსა და უარყო ის, რასაც ოდესღაც ამბობდა და, თავის დაძვრების მიზნით, მთელი რიგი ურთიერთსაპირისპირო აზრებით თავის მართლებას შეეცადა, თუმცა შემთხვევით რომინი სიმართლეს თქვა.

იმ გამონათქვამებში, რომელთა უარყოფასაც რომინი შემდგომ ცდილობდა, მან პრეზიდენტობას დასცინა: „იგი ამბობს, რომ ჩვენ უფრო მეტი მენაბრე, მეტი პოლიციელი, მეტი მასწავლებელი გვჭირდება“. შემდეგ კი დასძინა, დროა, შევამციროთ სახელმწიფო სექტორი და დავეხმაროთ ამერიკელ ხალხს. გასაგებია, რითაც დაიმსახურა აპლოდისმენტები. მან ერთხელ მაინც აღიარა, თუ რას გულისხმობენ იგი და მისი მოკავშირეები, როდესაც სახელმწიფო სექტორის შემცირებაზე ლაპარაკობენ. კონსერვატორებს უყვართ თავის მოჩვენება, თითქოს არსებობს სახელისუფლო ბიუროკრატის რაღაც დიდი არმიები, რომელთა წარმომადგენლებიც, კაცმა არ იცის, რას აკეთებენ. სინამდვილეში სახელმწიფო მოხელეთა უმეტესობა ან გა-

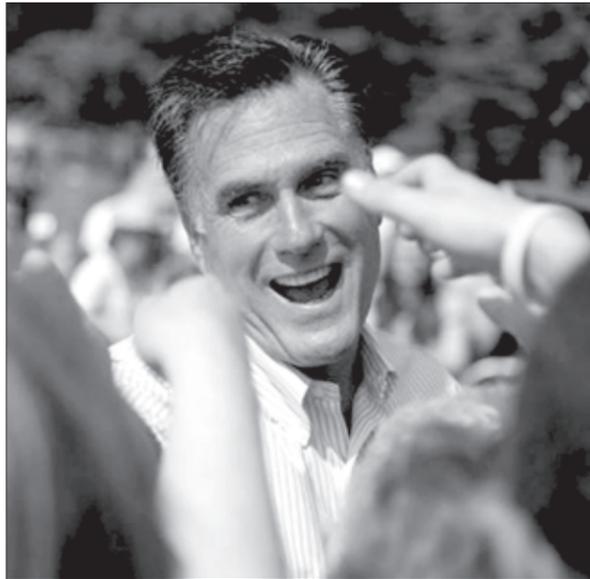
ნათლების სისტემაში მუშაობს (მასწავლებლები), ან საზოგადოების დაცვის სფეროში (პოლიციელები და მეხანძრეები). განსაკუთრებით აქტუალური ახლა ის საკითხია, თუ რამდენად კარგი ან ცუდია ეკონომიკისთვის სახელმწიფო სექტორში დასაქმებულთა შემცირება, რომლის შესახებაც ლაღადებს მისტერ რომინი. ახლა უკვე საკმაოდ ბევრი მონაცემი არსებობს ამ თემასთან დაკავშირებით. უპირველეს ყოვლისა, არის საკუთარი გამოცდილება. კონსერვატორებს სურდათ, დაერწმუნებინათ ხალხი, რომ ჩვენ საგანგაშო ეკონომიკური მაჩვენებლები ასე თუ ისე განპირობებული იყო გადამეტებული სახელმწიფო დახარჯებით, რაც გასაქმანს არ აძლევდა კერძო სამუშაო ადგილების შექმნას. მაგრამ სი-

მართლეს იხაა, რომ კერძო სამუშაო ადგილების სექტორებში ზრდა მეტ-ნაკლებად შეესაბამებოდა ბოლო ორი რეცესიის შემდგომ აღდენას. ამჯერად დიდი განსხვავება ისაა, რომ სახელმწიფო სექტორში დასაქმება უპრეცედენტოდ შემცირდა. ახლა ამ სექტორში დაახლოებით 1,4 მილიარდით ნაკლები სამუშაო ადგილია, ვიდრე შეიძლება ყოფილიყო, იმავე სისწრაფით რომ გაეგრძელებია ზრდა, როგორც ჯორჯ ბუშ-უმცროსის პრეზიდენტობისას იზრდებოდა.

ახლა რომ ამერიკაში ეს სამუშაო ადგილები არსებობდა, უმუშევრობის დონე გაიქვითა დაბალი იქნებოდა — დაახლოებით 7,3 პროცენტი, ახლანდელი 8,2-ის ნაცვლად. ეს სიტუაცია ძალიან ჰგავს იმას, რომ ეპროკის დროს იმდენად დაბალი იქნებოდა ახდენს, — გამოაცხადა ალან

სექტორის შემცირება ამერიკელი ხალხისთვის საზიანოა და არა სასარგებლო.

ნამდვილად დამაჯერებელი ფაქტები წარმოადგინა ევროპამ სახელმწიფო სექტორის შემცირებასთან დაკავშირებით. მაგალითად, გავისხენოთ ირლანდიის შემთხვევა. მან შეამცირა სახელმწიფო სექტორში დასაქმება და 2008 წლიდან დღემდე 28 ათასი ადამიანი გაათავისუფლა. თუ მოსახლეობის წილის მიხედვით გადავიანგარიშებთ, ამერიკისთვის ეს 1,9 მილიონი ადამიანის სამსახურიდან გაათავისუფლების ტოლფასია. ამ შემცირებებს საყოველთაო ხოტბას ასხამდნენ კონსერვატორები და დიდებულ შედეგებს წინასწარმეტყველებდნენ. „ირლანდიის ეკონომიკა დამამიძვინებელი აღდგენის ნიშნების დემონსტრირებას ახდენს“, — გამოაცხადა ალან

რეინოლდსმა კატონის ინსტიტუტიდან 2010 წლის ივნისში. მაგრამ აღდგენას ადგილი არ ჰქონია. უმუშევრობა ირლანდიაში ამჟამად 14%-ს შეადგენს და ამ ქვეყნის გამოცდილება აჩვენებს, რომ ეკონომიის მკაცრი ზომები ეკონომიკის დასუსტების საპირისპიროდ საშინელი შედეგებია, რომელსაც, თუ შესაძლებელია, თავი უნდა აარიდო. საქმე ისაა, რომ ამერიკას ეს სწორედაც შეუძლია. შეიძლება ვამტკიცოთ, რომ ისეთ ქვეყნებს, როგორც ირლან-

დიაა, ძალზე შეზღუდული აქვს პოლიტიკური კურსის არჩევანი, მაგრამ ამერიკას, რომელსაც ეპროკისგან განსხვავებით ფაქტობრივად სწავლიდა ჰყავს, იოლად შეუძლია შეწყვიტოს საშუალო ადგილების შეყვანა, რაც ეპროკის ადგილის შენს სპოზს. ფაქტობრივად უწყვეტად, რომელიც კრედიტს უპრეცედენტოდ დაბალი პროცენტით იღებენ, ფინანსური დახმარება უნდა გაუწიონ შტატების ხელისუფლებამ და ადგილობრივ მთავრობებს, რათა მათ რთული პერიოდის გადატანაში დაეხმარონ. შინაარსობრივად ეს არის ის, რასაც პრეზიდენტი ამგოვდა და რასაც რომინი დასცინოდა.

ასე რომ, მასაჩუსეტისის ყოფილმა გუბერნატორმა პირველმა თქვა სიმართლე: სირთულეების მქონე შტატების ხელისუფლებების დახმარების წინააღმდეგ გამოსვლისას მან ფაქტობრივად მოუწოდებდა, რომ სამსახური-

პონტიფიკატის აღსასრულის პარადოქსები

ქურდობა, მაქინაციები, შეთქმულებები, ლაღადი, მუქარა — როგორც ჩანს, ვატიკანმა უკანასკნელი კვირების მანძილზე წარსულისაკენ ისკუბა. სიკვდილიც კი ახლა რომის ქუჩებში დაძვინდა. თუ ვატიკანის ბანკის ყოფილ თავმჯდომარეს — თანამდებობიდან 23 მაისს ნაჩქარევად დათხოვნილ ეტორე გოტი ტედესკის დაფუჯვრებით, ახლა მას საკუთარი სიცოცხლეც კი ადარდებს.

ბენედიქტ XVI-ის პონტიფიკატის თითქმის არც ერთ წელს არ ჩაუვლია იმ სკანდალებისა და გამოამჟღავნებების გარეშე, რომლებიც „სამყაროს ეკლესიის“ მართვის მეთოდებსა და ზოგიერთი იერარქის პრაქტიკას მუქ ტონალობებში ახასიათებს. 2005 წელს ხანდაზმული პაპის სახით დანეშებული გარდამავალი მმართველობის პერიოდში მან პონტიფიკატის გარკვეულწილად ტრაგედის მომიჯნავეა. პაპობის დასრულების შემდეგ მისი პირადი მსოფლიოს შორის გაუშვარების არაბ-

რთი შემთხვევის შემდეგ მოხდა ვატიკანის — კონსტიტუციონალური მიმოწინარის პრესაში გაჟონება. ეს ინფორმაცია პაპის „მეფობის“ დასასრულის პარადოქსულ შტრიხებს სხამს. ბენედიქტ XVI თითქოს გრძნობს, რომ ვერ ართმევს თავს მასშტაბურ პროექტებს, რომელთა წამოწყება ნებით თუ უნებლიეთ მოუხდა. და ვერავინ იტყვის, რომ ის დრო და ძალები, რომლებიც მას ჯერ კიდევ დარჩა, საკმარისი იქნება ნესრიგის დასამყარებლად, ნდობის აღდგენისა და შეღავათი იმიჯის გამოსაკეთებლად. თუმცა პაპმა იცოდა, რაც

იყო მოსალოდნელი. თავის არჩევანზე სულ ცოტა ხნით ადრე კარდინალმა რატცინგერმა შემამოთხუბელი დიაგნოზი დასვა. „შენი ეკლესია ჩვენ ხშირად გვგონია ნავი, რომელსაც ძალიან ბევრი ნახვრეტი აქვს. შენს მინდვრებში სარეველას უფრო მეტს ვხედავთ, ვიდრე ხორბალს. ესოდენ ჭუჭყიანი სამოსი და სახე შენი ეკლესიისა გვაზინებს, მაგრამ სწორედ ჩვენვე ვაჭუჭყიანებთ მათ!“ — განაცხადა მან ღვთისმსახურებისას 2005 წელს.

სამწუხაროდ, გამჭვირვალობისა და განმარტების პოლიტიკა ფინანსურ ან მორალურ სფეროებში, რომელზეც მეტყველებს პაპი, წინააღმდეგობებს აწყვედა. როგორც ჩანს, იმისათვის, რომ „ნავი“ უფრო წყნარ წყლებში გავიდეს, საჭიროა პაპი პოლიტიკოსი, რომელსაც ეცოდინება ხალხის მართვა და შექმნა ვატიკანური გეგმების ჩაშლა. ბენედიქტ XVI შეიძლება იყოს ყველაფერი, გარდა ამგვარი პაპისა. არის რა პირველ რიგში თეოლოგი, მან სხვაგვარი არჩევანი გააკეთა.

ეს 80 წლის მსოფლიო უპირატესობას ანიჭებს იმას, რომ თაპისი ძალიან მძიმე კათოლიკური რწმენის აღდგენას დაუთმოს. მისი აზრით, ეს რწმენა საფრთხის წინაშეა დასა.

პაპი დაულაღვად მოუწოდებს მორწმუნეებს, დაუბრუნდნენ უფლის სიტყვას, საკრალურს, დაიცვან განხილვას დაუქვემდებარებელი პოზიციები მორალის სფეროში, გამოავლინონ ერთგულება ეკლესიის ტრადიციებისადმი. ეს სტრატეგია მიესადაგება ყველაზე მდგრად კათოლიკეებს, მაგრამ ცუდად უთავსდება ეკლესიის მართვის ამოცანას და საკადრო საკითხების გადაწყვეტას, რამაც, შესაძლოა, ის უფრო ეფექტური და უფრო მიმზიდველი გახადოს.

პონტიფიკატის შეიდი წლის შემდეგ გამჭვირვალობისა და მართვის მიმართულებით მიმდინარე რეფორმები, რომელთა დაწყებაც არ ისურვა იოანე პავლე II-ემ, ჯერაც არ დასრულებულა. რელიგიურ საქმეთა ინსტი-

ტუტის ფუნქციონირებაში განმეორებად სკანდალებთან შეჯახებით ევროპული ინსტიტუტების ზნობლით ვატიკანი იძულებული გახდა, თავისი ბანკი ფულის გათეთრებასთან დაკავშირებით მსოფლიო სტანდარტების შესაბამისად მოეწყოს. ბოლო დროს პრესაში გაჟონებმა და ბატონი ტედესკის მოულოდნელმა გათავისუფლებამ ცხადყო, რომ პაპის აზრს და მის პოლიტიკას ყველა არ იზიარებს.

„ვატიკანის“ დოსიემ გამოავლინა ისიც, რაზეც, დიდი ხანია, ლაპარაკობენ დამკვირვებლები: აზრთა პოლარიზაცია ვატიკანში მეორე პირთან, პაპის ერთგულ მსახურს, კარდინალ ბერტინთან დაკავშირებით. კონკლავი დღეს რომ შემდგომიყო, 125 ამომრჩეველიდან 30 იტალიელი იქნებოდა. ამგვარი სიტუაცია ვატიკანს ვერ დაეხმარება იტალიკენტიზმისგან გათავისუფლებაში. არადა, გლობალიზაცია და გამოწვევები, რომლებსაც ეკლესია ეჯახება, პოლიფონიურ, კოლეგიალურ

სირიაში შიქში მდგომარეობასთან დაკავშირებით სირიისა და მოსკოვის უფროსი დიდიწილად განსხვავება ერთმანეთისგან. ამასთან, რუსული მხარის აზრით, ეს განსხვავებები ტაქტიკური და არა სტრატეგიული ხასიათისაა, რადგან რუსეთი და აშშ, ძირითადად, ერთი რამისკენ მიისწრაფვიან — სირიაში მშვიდობა დამყარდეს. მოსკოვი ძველნაირი შიქში სიტუაციის გასაძლიერებლად ჩარევას კატეგორიულად მიუღებლად მიიჩნევს.

დაიჯესტი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დან გაათავისუფლონ მასწავლებლები, პოლიციელები და მეზანდრეები. სინამდვილეში ეს ირონიულიც კია. იმ დროს, როდესაც რესპუბლიკელებს ძალიან მოსწონთ ევროპის კრიტიკა, მათ ამავე დროს უნდათ, რომ ამერიკამ ევროპასავით ეკონომიის მკაცრ ზომებს მიმართოს და ევროპული სტილის დეპრესიაც საკუთარ თავზე გამოსცადოს.

და ეს მხოლოდ მსჯელობა არაა. გასულ კვირას კოლუმბიის უნივერსიტეტის ნარმოდ-გენელმა გლენ ჰაბარდმა, რომლის ერთ-ერთმა მრჩეველმა, გერმანულ გაზეთში გამოაქვეყნა სტატია, რომელშიც გერმანელებს არწმუნებს, იგნორირება გაუკეთონ ობამას რჩევას და განაგრძონ თავიანთი უკომპრომისო პოლიტიკა. ამგვარი ქმედებით ბატონი ჰაბარდი მნიშვნელოვნად ვენებს მოქმედი პრეზიდენტის პოლიტიკას, თუმცა, რაც კიდევ უფრო მნიშვნელოვანია, მან მხარი დაუჭირა პოლიტიკურ კურსს, რომელიც სწორედ ახლა, ამ წუთშიც, კრახს განიცდის.

სინამდვილეში თითქმის ყველა, ვინც თვალყურს ადევნებენ სიტუაციას, ახლა ხედავენ, რომ მკაცრი ზომებით შეპყრობილი გერმანიის პოლიტიკა ევროპის კატასტროფის მიზეზი გახდა. ხედება ყველა, გარდა თავად გერმანელებისა და, როგორც გაირკვა, რომის ეკონომიკური მრჩეველებისა.

იმის თქმაც კი არაა საჭირო, რომ, იმაზე, რამაც ხელი შეუშალა ამერიკაში ეკონომიკის აღდგენას და **თუ ნიშნავს რომინი ბაიბარჯივს, ეს კარგს არაფერს მოიტანს. ყველაფერი იმაზე იმარტინა, რომ იმის პოლიტიკა ხარკების შემცირებაზე აიბეზა, სწორედ ამ აპროპაჟიკაციით პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ვარდნაზე მიიყვანა.**

The New York Times

და განახლებულ შეხედულებებს მოითხოვს ამ ინსტიტუტზე.

ეკლესია კი კვლავაც ატარებს მომაკვნიველი ცენტრალიზმის ანაბეჭდს. **პაპი და მასთან დახლოებული აპოკრიფიკაციური მის საზღვარგარეთ ცხოვრობენ და „ოჯახის“ ცოდნებს სწავლებენ სხვადასხვა ადგილებზე. არადა, მორწმუნეების ნაწილი გამჭვირვალეობას, ინფორმაციულ უზრუნველყოფას, დემოკრატიას, პარტიკულ ურთიერთობებსა და ფუნდამენტურ ნიშნებს ძალად სწავლობს.**

ვინაიდან ეს ყველაფერი არ გათვალისწინებს, რომში მიღებული გადანაწილებები სადავოა გერმანიაში, აშშ-სა და იაპონიაში. რომაული კათოლიციზმი თვით კათოლიციელებსაც კი აღარ შეესაბამებათ. მღვდლებიც კი ოფიციალურად ურჩობენ. ასე რომ, შედეგების დაჯამების მომენტში, შესაძლოა, აღმოჩნდეს, რომ ბენედიქტ XVI-ს მიერ დატოვებული ეკლესია უფრო მყიფე და დანაწევრებულია, ვიდრე ღრმად განწმენილი და განახლებული.

Le Monde

დიდი ოცნების საშუალება: რუსეთმა სირიას არ დატოვა

დიდი ოცნების სამიტის ფარგლებში ლოს-კაბოსში შედგა რუსეთისა და აშშ-ის პრეზიდენტების საათნახვერიანი შეხვედრა, რომლის დროსაც ვლადიმერ პუტინმა და ბარაკ ობამამ სირიის პრობლემა განიხილეს. პუტინის განცხადებით, ლიდერებმა საერთაშორისო საკითხებთან და მათ შორის სირიასთან დაკავშირებით ბევრ რამეში საერთო ენა გამოიხსნა.

სინამდვილეში დღეს დასავლეთი თავის მთავარ სტრატეგიულ საშიშროებად რუსეთსა და ჩინეთს მიიჩნევს

ნინაალმდეგო პროტესტები. გაეროს მონაცემებით, მსხვერპლთა საერთო რაოდენობა 12 ათასს გადააჭარბა.

ფილოსოფოსი, საზოგადო და პოლიტიკური მოღვაწე, აღმოსავლეთმცოდნე გეორგი ჯამალი დიდი ოცნების სამიტის შემდეგ სირიის პერსპექტივებს შემდეგნაირად აფასებს:

— ვფიქრობ, რომ რუსეთისა და მისი პოზიციის გარეშე, ამ საკითხში ჩინეთის მხარდაჭერის გარეშე და რაც ძალიან მნიშვნელოვანია, ირანის იმ პოზიციის გარეშე, რომლის თანახმადაც ირანისთვის სირიის რეჟიმის ნიშნები ხაზი, რომელსაც არ გადალახავს და სირიას არ დატოვებს, სირიის ბედი ლიბიის ბედის ანალოგიური იქნებოდა. მის ტერიტორიაზე გაჩაღდებოდა დასავლეთის ქვეყნების ოპერაციები, ნატოს ოპერაცია გაეროს მანდატის ნილაპქვემ და რომ არა რუსეთისა და ჩინეთის ვეტო, დაბომბვები ან ზღვის მხრიდან შეჭრა უკვე დაწყებული იქნებოდა. მაგრამ ვინაიდან ირანი ამ შემთხვევაშიც კი არ დათმობდა სირიას, დაიწყებოდა დიდი ომი და ასე თუ ისე ირანული მყოფი ქვეყნები, მათ შორის რუსეთიც, ამ ომში ჩართულნი აღმოჩნდებოდნენ. ამიტომ ჩინეთისა და რუსეთის ვეტომ მოვლენათა ამ მიმართულებით განვითარება აგვაცილა თავიდან და, სავარაუდოდ, ფარულად ამას ხელს უწყობდა თავად დასავლეთიც,

რადგან სწორედ ამ ვეტოს წყალობით შეინარჩუნა მან სახე. დასავლეთისთვის ყველაფერი ძალზე სისხლიანად და პრობლემურად გაგრძელდებოდა, ამიტომაც, შესაძლოა, რომ რუსეთისა და ჩინეთის ვეტოს მხარს უჭერდა თავად დასავლეთიც, მიუხედავად მისი საწინააღმდეგო ნინაალმდეგობისა.

რაც შეეხება პუტინისა და ობამას შეთანხმების მრავალ პუნქტს, ეს არის დიპლომატიური ფორმა, რომელიც იმის მაგალითია, რომ ნებისმიერი შეხვედრა, ნებისმიერი პრობლემა უნდა ატარდეს კონსენსუსის კენ მიმავალ გარკვეულ იერს — ეს პოლიტიკური ისტებლიშმენტის საფუძველია.

რაც შეეხება ირანს ამ ყველაფრის შუამდგომლობას, რუსეთსა და სირიასთან დაკავშირებით. ცხადია, მიმდინარეობს კარკვეული ვაჭრობა, ანუ კუთვნილება გარკვეული შეთავაზებები და რუსეთიც მიანიშნებს ამას, როდესაც აცხადებს, რომ გარკვეულ გარემოებებში შესაძლოა გარკვეული ძვრები მოხდეს. მაგრამ ყველაზე მთავარი ისაა, რომ დასავლეთი სულაც არაა რუსეთის პოზიციის ცვლილებით დაინტერესებული. ისევე, როგორც დასავლეთი დაინტერესებული იყო გაეროს საწინააღმდეგო შეჭრის ვეტოს შემთხვევაში, რადგან

ამ ვეტოს გარეშე ის იძულებული იქნებოდა, რაიმე ზომები მიეღო, გაეროს კი ეს ახლა, უბრალოდ, არ შეუძლია, ახლაც არაა ის დაინტერესებული, რომ რუსეთმა სირია დათმო. ამას ერთი მარტივი მიზეზი აქვს — სირია რუსეთისთვის გეოპოლიტიკური ტვირთია, რომელიც აიძულებს, კონფრონტაციაში შევიდეს საერთაშორისო ბიუროკრატიათა, ანუ საყოველთაოდ მსოფლიო საზოგადოებრივად ნოდებულ გაერთიანებასთან.

სინამდვილეში დღეს დასავლეთი თავის მთავარ სტრატეგიულ საშიშროებად რუსეთსა და ჩინეთს მიიჩნევს. იმისათვის, რომ უშუალოდ მათთან კონფრონტაციაზე გადავიდეს, საჭიროა საზოგადოებრივი აზრის მომზადება. სირიასთან დაკავშირებული მდგომარეობა ხელსაყრელია იმისათვის, რომ რუსეთი დემონიზირებული რეჟიმების მფარველობასა და დაფინანსებაში დაადანაშაულონ. ამიტომ დასავლეთი დაინტერესებულია რუსეთის ჩართვას სირიულ პრობლემაში. ეს არის საშუალება და მეთოდი იმისათვის, რომ გავილოს წყალგამყოფი ზოლი დასავლეთსა და რუსეთ-ჩინეთს შორის.

odnako.org

ინგლისში ბერძენულ დელეგაციას ნახოსტაგის უნივერსიტეტი დასვდნა

გერმანიის დელეგაცია ბრიტანეთის ქალაქ ჰაუორტში ვიზიტის დროს გაგნებულ დარჩა, როდესაც მათ ადგილობრივი მოსახლეობა ნაციტს ესესვლთა ოფიცრების უნიფორმებში გამოწყობილი დახვდა. დასავლეთი იორკშირში, ბრედფორდთან ახლოს მდებარე ჰატარა სოფელი ყოველწლიურად მეორე მსოფლიო ომის ხსოვნისადმი მიძღვნილ ფესტივალს მასპინძლობს. ფესტივალს მასპინძლობს ტრადიციულად ესწრება გერმანიის დელეგაცია. ჰემინგის ჩასულ სტუმრებს ლონსიძეების საბჭოს მრჩეველმა ბარი ტორნმა, რომელიც გერმანულ სტუმრებს გილობას უწევდა, ამ „სამარცხვინო“ უნიფორმების აკრძალვა მოითხოვა. ადგილობრივებს გერმანელთა შეურაცხყოფა არ სურდათ, მათ იხუმრეს, თუმცა მრჩეველმა ტორნმა განაცხადა, რომ მათი საქციელი რასობრივი დისკრიმინაციის შესახებ კანონის დაცვევია. გერმანიის დელეგაციის წევრთა თქმით, ასეთი რამ გერმანიის მომხდარყო, გერმანელებს დააბატონებდნენ.

აშშ და რუსეთი პრო-ზე კოლიტიკური დიალოგისთვის ემზადებიან

ამერიკის შეერთებული შტატები და რუსეთი რაკეტ-სანტიმდგომელო თავდაცვის სისტემების ევროპაში განლაგებასთან დაკავშირებულ ტექნიკურ საკითხებზე მსჯელობას განაგრძობენ, რათა მოლაპარაკებები „პოლიტიკურ რანგში“ გადავიდეს. თეთრი სახლის პრესსამსახურის ინფორმაციით, ამის შესახებ მექსიკის ქალაქ ლოს-კაბოსში გამართულ ბრიფინგზე სტრატეგიული კომუნიკაციის საკითხებში აშშ-ის უშიშროების მრჩეველის მოადგილემ ბენ როდსმა განაცხადა. რაკეტ-სანტიმდგომელო თავდაცვის სისტემები ვლადიმერ პუტინისა და ბარაკ ობამას შეხვედრის ერთ-ერთი მთავარი თემა იყო. ორი ქვეყნის პრეზიდენტების განცხადებების თანახმად, მოსკოვი და ვაშინგტონი, ამ საკითხზე მოლაპარაკებებს განაგრძობენ.

პოსნი მუბარაჯი, შესაძლოა, გაათავისუფლონ

ეგვიპტის ყოფილი პრეზიდენტი პოსნი მუბარაჯი ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესების გამო, შესაძლოა, პატიმრობიდან გაათავისუფლონ. ადგილობრივი მედიის ცნობით, მუბარაჯის ადვოკატების შესაბამის შუამდგომლობას ეგვიპტის ადმინისტრაციული სასამართლო 7 ივლისს განიხილავს. შუამდგომლობაში ადვოკატები ეყრდნობიან კანონის 36-ე მუხლს, რომელიც მძიმედ დაავადებულთა ვადამდე გაათავისუფლებას ითვალისწინებს. დაცვის მხარის ინფორმაციით, მუბარაჯს ერთდროულად რამდენიმე დაავადება აქვს — კუჭის ავთვისებიანი სიმსივნე, რომელზეც ოპერაცია ჩატარდა, სისხლის დაავადება, რომელსაც თრომბოზი მოსდევს, ტვინში სისხლის გაჟონვის საფრთხე, ავადმყოფი გული და სისხლში შაქრის არასტაბილური დონე, რაც ხშირად გონებას აკარგვინებს. როგორც ადვოკატები აცხადებენ, მუბარაჯს სერიოზული მკურნალობა სჭირდება, რაც ციხის სტაციონარში შეუძლებელია.

მათი დანიშნულები, ვინც ლიბიას ბომბავდნენ და კადაფის რეჟიმს ამსოვდნენ, ცალსახად ვერ ართმევენ თავს ამ რთული ქვეყნის მართვის ამოცანას. ახალი ხელისუფლება სულ უფრო ხშირად მიმართავს ქალაქებს. საპასუხოდ ოპოზიციური ტერიტორიები და თიბეზი ზრდიან შიარალეზულ წინააღმდეგობას. დასავლეთიდან იმპორტირებული დემოკრატიული ლოზუნგებმა ლიბიელს ლიბიური ჯამაჰირის კანონები ვერ შეუცვალა. ხალხმა არ მიიღო მართლმართლი რეჟიმი. წინ ლიბიის ავღანიზაცია და მოსახლეობის მთელი ჯგუფების გამადგურებელი შიდა ომია.

ლიბიური უფსკრული

არეულობებით მოცული ლიბიის სათავეში ახალი ხელისუფლების მოსვლიდან რვა თვის თავზე, როგორც იქნა, გადამწყვეტს, საპარლამენტო არჩევნები გამოცხადებით. მმართველი ნაციონალური გარდამავალი საბჭო, აშშ-ნატოს მიერ პროექტირებული გლობალური სტრატეგიის თანახმად, ჩაფიქრებული იყო, როგორც დროებითი ორგანო ახალ დემოკრატიულ რეჟიმზე გადასასვლელად.

6 ივნისს გარდამავალი ნაციონალური საბჭოს ვიცე-პრემიერი აბუ შაგური ვაშინ-გტონის ატლანტიკურ საბჭოში გამოსვლისას თავის ოკეანისგალმელ პატრონებს არწმუნებდა, რომ დამფუძნებელ ასამბლეაში არჩევნები მიმდინარე თვეს გაიმართებოდა. «კონსტიტუციური დეკლარაციის» მიხედვით, რომელიც იმავე გარდამავალმა ნაციონალურმა საბჭომ მიიღო, არჩევნები 19 ივნისს უნდა გამართულიყო, მაგრამ, როგორც 9 ივნისს საარჩევნო კომისიის ანონიმმა წევრმა პრესას განუცხადა, არჩევნები, სულ მცირე, ივლისამდე გადაიდო ტექნიკური პრობლემების გამო. ქვეყანაში თემთა შორის ომი გრძელდება და პრაქტიკულად არ არსებობს ცენტრალური ხელისუფლება. ადგილებზე სიტუაცია «ალქაიდადან» ჯამაჰირის ერთ-ერთ ორგანიზაციამდე ათასი ჯურის შეიარაღებული ფორმირებები აკონტროლებენ. ამავე დროს, ძველი რეჟიმი-სადმი ერთგულება აპრობირი გამორიცხვლია და ადგილებზე იხვევა თვით სასამართლოთი ან პატიმრობით. ამჟამად ციხეში გამოწყვდიული იმ ლიბიელების რაოდენობა, რომლებიც ბრალდებული არიან კადაფის მიმართ სიმპათიების გამო, რამდენიმე ათასს აღწევს.

ნა მოითხოვეს და პრემიერ-მინისტრის ოფისზე მიიტანეს იერიში. ტრიპოლის ირგვლივ გაჩაღებულმა მუდმივმა შეტაკებებმა კი განაპირობეს ის, რომ ტუნისთან საზღვარი წარამარა იკეტება. შინაგან საქმეთა სამინისტროს მცდელობებმა, დედაქალაქის ირგვლივ პოლიციური ჯარი განელაგებია, ზინტარისა და მისრატის მეომრების უკმაყოფილება გამოიწვია, ესენი კი ამ ეტაპზე ქვეყანაში ყველაზე მსხვილი შეიარაღებული დაჯგუფებები არიან. ამ ქალაქების სამხედრო საბჭოები მიიჩნევენ, რომ პოლიციური ძალები ადგილობრივ ხელისუფლებებს უნდა ექვემდებარებოდნენ.

აი სულ რამდენიმე შტრიხი, რომელიც ლიბიაში მიმდინარე მოვლენებს აღწერს და რომელიც ადგილი ჰქონდა სულიერი დღის — 12-13 ივნისის განმავლობაში: ქალაქ მიზას შემოგარენში მომდინარეობდა ბრძოლა არტილერიის გამოყენებით ქალაქის მეამბოხეებსა და ალ-მაშაჰის თემის მებრძოლებს შორის. საერთო ჯამში 50-მდე ადამიანი დაიღუპა. დაზიანდა ელექტროსადგური და რაიონს შეუწყდა ელექტროენერჯის მიწოდება;

ტარხუნელმა ამბოხებულებმა საკუთარ კონტროლს დაუქვემდებარეს ტრიპოლის აეროპორტი და რამდენიმე საათის განმავლობაში იქ აწარმოებდნენ ბრძოლებს. საინფორმაციო სააგენტოები იუწყებოდნენ, რომ აეროპორტის ირგვლივ გაჩაღებული იყო სროლა და რომ ტერიტორია იბომბებოდა უცხოური ვერტმფრენებიდან;

ამ ომზე ქვეყანაში ათობით ისლამური პარტია გაჩნდა. იმ შემთხვევაში, თუ ლიბიაში არჩევნები ბოლოს და ბოლოს გაიმართება, ისლამისტების გამარჯვება პრაქტიკულად გარდაუვალია. ევროკავშირის ივნისში ლიბიაში თავისი მისია უნდა ეგზავნა დამფუძნებლური კრების წევრების არჩევნებზე დაკვირვებისთვის, მაგრამ ამ დრომდე ევროკავშირიდან ლიბიაში ერთი დამკვირვებელიც კი არ ჩასულა. ამაში გასაკვირი არაფერია, რადგან ქვეყანაში გამეფებული ქალის პირობებში არჩევნების ჩატარებას, უბრალოდ, აზრი არ აქვს. ინფორმაცია, რომელიც ლიბიიდან მოდის, ყველაზე მეტად საბრძოლო მოქმედებების შესახებ ცნობებს წაავსებს. ტერიტორიის დიდი ნაწილი იმ დახლოებით 500 სამხედრო დაჯგუფების ხელშია, რომლებიც არაბული გაზაფხულის დროს გამოჩნდნენ. ქვეყანა დე ფაქტო დანაწევრებულია. მარტში თემთა შეიარაღებულ დაპირისპირებებს 150 ადამიანის სიცოცხლე შეეწირა; ამის შემდეგ შეიარაღებულმა ბრიგადებმა ფუ-

ქვეყანაში შექმნილი უიუგოების უაღრესი კოიტიბი დაკავებულია აღმოსავლეთის ბატახებით, ნაგებით, დაუინებოთ, ფსიქოლოგიური ტერორით

რია იბომბებოდა უცხოური ვერტმფრენებიდან; ალ-ჯალაფას მეამბოხეები გადადისლოცირდნენ ტუნისის საზღვართან და გარდამავალი ნაციონალური საბჭოს ჯარისკაცებისაგან განმინდეს საზღვრისპირა ზოლი. ტუნისში მიმავალი გზატკეცილი მათ განკარგულებაში გადავიდა; გარდამავალი ნაციონალური საბჭოს ბოევიკებმა ტავარგას თემის იძულებით გადაადგილებულთა ბანაკში სროლებით მოაწყვეს საქმეების გარჩევა; ბაბ-აზიზის რაიონში დაბომბვების მსგავსი ძლიერი აფეთქებების ხმა ისმოდა; კიდევ სამ რაიონს შეიარაღებული შეტაკებები მოედო; ქალაქ აჯამიაში გაიმართა დემონსტრაცია, მთავარი გზის გადაკეტვით;

სირტას შემოგარენში გარდამავალი ნაციონალური საბჭოს ნაწილებსა და მეამბოხეებს შორის ბრძოლა გაიმართა. 25 ჯარისკაცი მოკლეს; ბენლაზის ციხესთან სასტიკი შეტაკებები გაიმართა. აფეთქებებისა და სროლების ხმა ქალაქის უამრავ რაიონში ისმოდა; გოლდამუსთან რიშვანას თემის მეომრებმა გარდამავალი ნაციონალური საბჭოს კოლონას ტანკებითა და მძიმე არტილერიით შეუტყეს. ამასთან, არანაირი ინფორმაცია არ არსებობს იმის შესახებ, რომ მეამბოხეებმა კადაფის ყოფილი სტრუქტურები მართავენ. ახალი ლიბიის ხელისუფლების წინააღმდეგ შეიარაღებული ბრძოლის ორგანიზება უმდაბლეს დონეზე დაიწყო და მას ორგანიზებას

საკუთარი ინიციატივით უწყვეტ ცალკეული დაჯგუფებები თუ თემები. უცხოელ მხრებს არ ხელენივებათ, გაუყენა მოახდინონ დაპირისპირებული მხარეების პოზიციებზე, მათი გადამეტებული აქტიურობა კი მხოლოდ მათსავე უარყოფას განაპირობებს. რამდენიმე დღის წინ ლიბიაში ბრიტანეთის ელჩის კორტეჟი დაცხრილეს, ეს უკანასკნელი აბსოლუტურად შემთხვევით გადაურჩა სიკვდილს. ამ სიტუაციაში ბარდამავალი ნაციონალური საბჭოს უარყოფითი იყენებას რეჟიმის უპირატესობაში უნდა ვხედავდეთ. ქვეყანაში შექმნილი უიუგოების უმდაბლესი კომიტიტი დაკავებულია აღმოსავლეთის ბატახებით, ნაგებით, დაუინებოთ, ფსიქოლოგიური ტერორით. ამ უწყებების აქტივობის მაგალითია ცნობილი ლიბიელი კარდიოქირურგთან — სალემ ფორჯანისთან დაკავშირებული შემთხვევა. ის შეიპყრეს და ტრიპოლის შემოგარენში მდებარე ბაზაზე წაიყვანეს, სადაც სასტიკად სცემეს. ექიმი ცოცხალი გადაარჩა, მაგრამ ხუთი დღე-ღამის განმავლობაში ვერც ოჯახმა, ვერც ჯანდაცვის მინისტრმა ვერაფერი გაიგეს მისი ადგილსამყოფელის შესახებ. ბოლოს, როდესაც მძევალი ტრიპოლის აეროპორტში მდებარე ბაზაზე გადაიყვანეს, უმინორების უმაღლესი კომიტეტის წარმომადგენელი დაუკავშირდა ჯანდაცვის სამინისტროს და მძევალი გაათავისუფლეს, რადგან ვერანაირი ბრალდება ვერ წაუყენეს. თუმცა ბევრი რამ უკვე ნათელია — კარდიოქირურგი დაკარგული ადამიანების ძებნის კომისიის ექსპერტია. „Amnesty International“-ი იტყობინება „სასამართლოს“ შესახებ, რომელიც ნეიროქი-

რურგის — ხიშმა ანურ ბენ ჰაილის „საქმეზე“ გაიმართა. მას „ბრალად ედებოდა“ დაჭრილი მეამბოხის მკურნალობის შეგნებულად გაჭიანურება, რის გამოც მებრძოლი თითქოსდა მოკვდა კიდევ ექიმი 1 აპრილს ტრიპოლიდან გაიტაცეს. ახლას გადაცემულია გარდაცვლილი ბოევიკის მშობლიურ ალ-ზავის სასამართლოზე. როგორც ტუსად ირწმუნება, ბოევიკები მას სასტიკად აწამებდნენ. „რასაც აქ ვხედავთ, შურისძიებაა და არა მართლმსაჯულება. ეს ძალიან სახიფათოა, როდესაც დაღუპულის ნათესავები იღებენ გადამწყვეტილებას სავარაუდო დამნაშავეს ბედზე“, — განაცხადა ორგანიზაცია „Amnesty International“-ის ახლო აღმოსავლეთისა და ჩრდილოეთ აფრიკის განყოფილების დირექტორის მოადგილემ. მართალია, უშიშროების უმაღლესი კომიტეტის ქმედებების გამო შეშფოთება გამოთქვა გაეროს სპეციალურმა წარმომადგენელმა იან მარტინმა, მაგრამ ეს შეფასება უკვე ცალსახად დავიანებულია — ორგანიზაციის ტერორი უკვე მთელ ლიბიას მოედო.

4 ივნისს დამაბვირგბი ნეპალი სსსამართლო განიხარტა 2011 წლის 27 აგვისტოს დაკავებული ორი რუსი და ბალარუსისა და უპარნიის 25 მოსალაქის საქმეზე. ყველა მათგანი ბრალდებულია კადაფის რეჟიმის ხელშეწყობაში. რუსეთის ერთ-ერთ მოქალაქეს სამუდამო პატიმრობა მიუსაჯეს, დანარჩენებს კი — 10-წლიანი გამოსასწორებელი სამუშაო. რამდენიმე დღის წინ უშიშროების უმაღლესმა კომიტეტმა დააკავა საერთაშორისო სისხლის სამართლის სასამართლოს დელეგაციის წევრები და, როგორც ჩანს, ამ დაპატიმრების გამოყენებით ცდილობს რაღაც ოპერატიული ინფორმაციის მიღებას. რამოუფთა დაკავებულებს, არავინ იცის.

უახლოეს მომავალში დაინება ვერტნოდებული ბაღდადის საქმე, რომელიც უდავოდ განაპირობებს საერთაშორისო რეზონანსს. ლიბიის სახალხო კონგრესის გენერალური მდივანი საკუთარ სიტყვებზე ზრუნვით ტუნისში გაიქცა, ახლა კი მას ტუნისში ემუქრებიან, რომ შემომგების მიზნით ლიბიაში დაბრუნებენ. მაშინდელი ლიბიის ახალი ხელისუფლების მონინალმდეგეობის სიმბოლოა და მასთან გასწორების გადაწყვეტილება, სავარაუდოდ, პარიზსა და ლონდონში მიიღეს.

მათი დანიშნულები, ვინც ლიბიას ბომბავდნენ და კადაფის რეჟიმს ამზობდნენ, ცალსახად ვერ ართმევენ თავს ამ რთული ქვეყნის მართვის ამოცანას. ახალი ხელისუფლება სულ უფრო ხშირად მიმართავს ქალაქებს. საპასუხოდ ოპოზიციური ტერიტორიები და თიბეზი ზრდიან შიარალეზულ წინააღმდეგობას. დასავლეთიდან იმპორტირებული დემოკრატიული ლოზუნგებმა ლიბიელებს ლიბიური ჯამაჰირის კანონები ვერ შეუცვალა. ხალხმა არ მიიღო მართლმართლი რეჟიმი. წინ ლიბიის ავღანიზაცია და მოსახლეობის მთელი ჯგუფების გამადგურებელი შიდა ომია.

სირია გაცილებით უფრო რთული შემთხვევაა, მაგრამ იმ მიღწეული წარმატება ახლო აღმოსავლეთის გარდაცემულ მოვლენად იცნება: არა მხოლოდ კიდევ ერთი დიქტატორი გახდება სახალხო წინააღმდეგობის მსხვილი, არამედ ირანიც დაკარგავს ხმელთაშუა ზღვის დასაყრდენ პუნქტს, რომლის წყალობითაც ემუქრება ის ისრაელს და მთელ რეგიონში შეაქვს დესტაბილიზაცია.

მსოფლიო
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ინტერპენსიის ნაგდვილი მიზეზი სირიაში

შესაძლოა, ისრაელმა ირანს დაარტყას. იმის გათვალისწინებით, რომ მსოფლიოს ძირითად ზესახელმწიფოებთან მოლაპარაკებების მორიგი რაუნდი ირანის ბირთვულ პროგრამას არსებითად არ ცვლის, ირანის ბირთვულ ობიექტებზე ისრაელის შეტევის თემა წლის მეორე ნახევარში ყველაზე აქტუალური გახდება. გაანგარიშებულ დიპლომატიასა და ეკონომიკურ სანქციებზე დამატებით არის კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ნაბიჯი, რომლის გადაგმაც შეუძლია ამერიკას — დაეხმაროს სირიელ ხალხს პრეზიდენტ ბაშარ ასადის წინააღმდეგ ბრძოლაში და ჩაშლოს ისრაელის გათვლები.

ირანის ბირთვული პროგრამა და სამოქალაქო ომი სირიაში, შესაძლოა, ვინმეს ერთმანეთისგან დამოუკიდებელი მოვლენები ეგონოს, მაგრამ სინამდვილეში ეს ორი რამ განუყოფლად ერთმანეთთან დაკავშირებულია. ისრაელის მთავარი შიში საკუთარი ბირთვული მოწყობის დანახვის დაკარგვაა. ისრაელის ბირთვული პროგრამის განხორციელება ირანის მიერ, რომელიც ამ საკითხთან დაკავშირებით იღებს გადაწყვეტილებას. სულ ახლახან მან განაცხადა, რომ ასადის რეჟიმის დამხობა სერიოზული დარტყმა იქნება ირანზე. ეს არაბულ სამყაროში ირანის გავლენის ერთადერთი თავისებურება ავანპოსტია და ეს მნიშვნელოვანად შეასუსტებს ჰეზბოლასაც, ჰამასსაც და ისლამურ ჯიჰადსაც დაზარალებულს.

ასადის რეჟიმის დამხობა დაამხოვს ამ სახიფათო კავშირსაც. თავდაცვის მინისტრი ეხუდ ბარაკი ყველაზე მნიშვნელოვანი ფიგურაა, რომელიც ამ საკითხთან დაკავშირებით იღებს გადაწყვეტილებას. სულ ახლახან მან განაცხადა, რომ ასადის რეჟიმის დამხობა სერიოზული დარტყმა იქნება ირანზე. ეს არაბულ სამყაროში ირანის გავლენის ერთადერთი თავისებურება ავანპოსტია და ეს მნიშვნელოვანად შეასუსტებს ჰეზბოლასაც, ჰამასსაც და ისლამურ ჯიჰადსაც დაზარალებულს.

დათანხმდეს. ფსონი მისი სიცოცხლე, მისი ოჯახის წევრების სიცოცხლე, მისი კლანის მომავალი უნდა იყოს, მხოლოდ მუქარა ან ძალის გამოყენება შეცვლის სირიელი დიქტატორის პოზიციას. უცხოური ინტერვენციის არარსებობის პირობებში სირიაში სამოქალაქო ომი მხოლოდ მძაფრდება. რადიკალები იქით მიისწრაფვიან, რათა ქალის გამოყენონ, ქალის კი უკვე თანდათან უფრო ძლიერად მოიცავს იორდანია, ლიბია და თურქეთს.

აშშ-ის პრეზიდენტის — ბარაკ ობამას ადმინისტრაცია გასაუბრებელი მიზეზების გამო სირიაში საპაერო ოპერაციის განხორციელებასთან დაკავშირებით უკიდურესად ფრთხილობდა. ამას სამი უმთავრესი მიზეზი ჰქონდა. ლიბიის ოპოზიციისგან განსხვავებით, სირიის ამბოხებულები გაერთიანებულნი არ არიან და არ იკავებენ ტერიტორიას. არაბულ სამყაროში სირიის ბრძოლა ირანის მხარეს იქნება, რადგან ირანიც დაკარგავს ხმელთაშუა ზღვის დასაყრდენ პუნქტს, რომლის წყალობითაც ემუქრება ის ისრაელს და მთელ რეგიონში შეაქვს დესტაბილიზაცია.

სირიაში წარმატებული ინტერვენცია მოითხოვს ძლიერ დიპლომატიურ და სამხედრო ლიდერობას აშშ-ისგან. ვაშინგტონმა დასაწყისისათვის უნდა გამოაცხადოს მზადყოფნა ისეთ რეგიონულ მოკავშირეებთან მუშაობისათვის, როგორც ყატარი, საუდის არაბეთი და თურქეთია, რათა გაერთიანდეს ორგანიზება, ასწავლოს და შეაიარაღოს სირიელი მეამბოხეები. ამგვარი გადწყვეტილების გამოცხადება თავისთავად განაპირობებს დიდ დეზერტირობას სირიის არმიის მიმართ. თურქეთის და, შესაძლოა, იორდანის ტერიტორიების გამოყენებით, ამერიკელი დიპლომატები და პენტაგონის ჩინოვნიკები შეძლებენ ოპოზიციის გაერთიანებას. როგორც კი ოპოზიციის დარწმუნდება, რომ მას სერიოზული სამხედრო დახმარებას უნევენ, დროთა განმავლობაში შესაძლებელი გახდება, რომ სირიის ნაციონალური საბჭოს საფუძველზე შეიქმნას პოლიტიკური ხელმძღვანელობა, ასევე მართვადი სრულყოფილი სირიის თავისუფალ არმიამი. ახლა ორვეც

შემთხვევაა, მაგრამ იქ მიღწეული წარმატება ახლო აღმოსავლეთის გარდაცემულ მოვლენად იცნება: არა მხოლოდ კიდევ ერთი დიქტატორი გახდება სახალხო წინააღმდეგობის მსხვილი, არამედ ირანიც დაკარგავს ხმელთაშუა ზღვის დასაყრდენ პუნქტს, რომლის წყალობითაც ემუქრება ის ისრაელს და მთელ რეგიონში შეაქვს დესტაბილიზაცია.

სირიაში წარმატებული ინტერვენცია მოითხოვს ძლიერ დიპლომატიურ და სამხედრო ლიდერობას აშშ-ისგან. ვაშინგტონმა დასაწყისისათვის უნდა გამოაცხადოს მზადყოფნა ისეთ რეგიონულ მოკავშირეებთან მუშაობისათვის, როგორც ყატარი, საუდის არაბეთი და თურქეთია, რათა გაერთიანდეს ორგანიზება, ასწავლოს და შეაიარაღოს სირიელი მეამბოხეები. ამგვარი გადწყვეტილების გამოცხადება თავისთავად განაპირობებს დიდ დეზერტირობას სირიის არმიის მიმართ. თურქეთის და, შესაძლოა, იორდანის ტერიტორიების გამოყენებით, ამერიკელი დიპლომატები და პენტაგონის ჩინოვნიკები შეძლებენ ოპოზიციის გაერთიანებას. როგორც კი ოპოზიციის დარწმუნდება, რომ მას სერიოზული სამხედრო დახმარებას უნევენ, დროთა განმავლობაში შესაძლებელი გახდება, რომ სირიის ნაციონალური საბჭოს საფუძველზე შეიქმნას პოლიტიკური ხელმძღვანელობა, ასევე მართვადი სრულყოფილი სირიის თავისუფალ არმიამი. ახლა ორვეც

სტრუქტურა სუსტი და გახლეჩილია. ეს ყველაფერი ძნელია და საკმაოდ დროს მოითხოვს. საერთოდ, უნდა გვესმოდეს, რომ ამჯერად დიდხანს გაგრძელდება სირიის სამოქალაქო ომი, მიუხედავად იმისა, მოხდება თუ არა გარედან სამხედრო ინტერვენცია.

მეორე ნაბიჯი, რომელიც განხილვის ღირსია, კოალიციური საპაერო ოპერაციის საერთაშორისო მხარდაჭერის უზრუნველყოფაა. რუსეთი არასდროს დაუჭერს მხარს ამგვარ ოპერაციას, ამიტომაც აზრი არ აქვს გაეროს უშიშროების საბჭოს მხრიდან მოქმედებას. ზოგიერთი ევროპული ქვეყნის უსურველობის გათვალისწინებით, შესაძლოა, ნატოსთანაც კი პრობლემები შეიქმნას. ამიტომაც ეს ოპერაცია დასავლეთისა და ახლო აღმოსავლეთის ქვეყნების უნიკალური გაერთიანება უნდა იყოს. არაბულ სამხედრო-ლიტერატურულ სირიის უკიდურესი იზოლაციის გათვალისწინებით, არაბული სახელმწიფოების უმეტესობის მხარდაჭერის მიღება შესაძლებელია. აშშ-ის ლიდერობა აუცილებელია, რადგან საკანონო ქვეყნების უმეტესობა მხოლოდ იმ შემთხვევაში შეუერთდება ამ ყოველივეს, თუ გაერთიანებას სათავეში აშშ ჩაუდგება.

ზოგიერთი იმაზე დასაწყისად, რომ აშშ-ის მონაწილეობა რუსეთთან შეტაკებას განაპირობებს, მაგრამ კონსენსუსის მქონე მოკავშირის წინააღმდეგ იბრძობა, სხვა რამეზე მიანიშნებს. იმ პერიოდში რუსეთის ნამდვილი ეთნიკური და პოლიტიკური კავშირები ჰქონდა სერბეთთან. საბარაო ჩარევებზე რუსეთის მხარეა, მაგრამ ამ საკითხში გადაჭარბება არ ღირს.

ბის გადაადგილება თუ საპაერო და სახმელეთო დარტყმები სირიის ტანკებსა და არტილერიაზე. და როგორც ბარაკმა აღნიშნა, სირიის ჰაერსაწინააღმდეგო თავდაცვის სისტემა, შესაძლოა, ლიბიისაზე უკეთესია, მაგრამ ის ვერ გაუმკლავდება თანამედროვე სამხედრო-საპაერო ძალებს.

გაცილებით უფრო მნიშვნელოვანი ისაა, რომ ვიდრე ვაშინგტონი მტკიცედ დგას იმაზე, რომ სახმელეთო ჯარები არ გამოიყენებენ კოსოვოს ან ლიბიას, აშშ-ის დანახარჯები შეზღუდული იქნება. გამარჯვება, შესაძლოა, მალე დაიხლოდეს არ მოვიდეს, მაგრამ მოვლა კი დიდი იქნება. ირანი სტრატეგიულად იზოლირებული იქნება და ვეღარ შეძლებს ახლო აღმოსავლეთზე გავლენის მოხდენას. შედეგად, სირიაში გაჩენილი რეჟიმი აშშ-ს უფრო მეტად-რად მიიჩნევა, ვიდრე მტრად. ვაშინგტონი მიიღებს მნიშვნელოვან აღიარებას, როგორც არაბულ სამყაროში ხალხის დამცველი.

სიტუაციამ, რომლის დროსაც ისლამურ რესპუბლიკას არაბულ სამყაროში გასასვლელი აღარ ექნება, ისრაელისთვის მოულოდნელი თავდასხმის მოტივაციაა.

ლიბანში ჰეზბოლას ჩამოშორება თავის ირანელ სპონსორს, რადგან სირია სატრანზიტო პუნქტი აღარ იქნება ირანული მზადების, დახმარებისა და რაკეტებისათვის. ყველა ეს სტრატეგიული სარგებელი ათი ათასობით მოქალაქის, ასადის რეჟიმის მიერ მკვლელობისაგან დასხმის მორალურ ვალდებულებასთან ერთად, სირიაში ინტერვენციას გააზრებულ რისკად აქცევს.

ახლა სირიელი ხალხი ნამდვილად მზადაა თავისუფლებისთვის საბრძოლველად. ამერიკას შეუძლია და ვალდებულია, დაეხმაროს მათ, რითაც დაეხმარება ისრაელს და შეამცირებს გაცილებით უფრო სახიფათო ისრაელ-ირანის ომის რისკს.

და სწორედ აქ ჩნდება სირია. ისლამურ რესპუბლიკასა და ასადის რეჟიმს შორის სტრატეგიული ურთიერთობები ირანისთვის ისრაელის უსაფრთხოების მოშლის საშუალებას იძლევა. ირანსა და ისრაელს შორის სამი ათწლეულის განმავლობაში დაპირისპირების მანძილზე პირდაპირი სამხედრო შეტაკება არასდროს ყოფილა, მაგრამ ჰეზბოლას საშუალებით, რომელსაც ირანი და სირია წერთონი და უჭერს მხარს, ისლამურმა რესპუბლიკამ აჩვენა, რომ შეუძლია უსაფრთხოების სფეროში ისრაელის ინტერესებს დაემუქროს.

სირიის ოპოზიციის შეიარაღება და მისთვის კოალიციური საპაერო ძალების შექმნა მაღალი შედეგის მომტანი ნაკლებხარჯიანი მიდგომაა. საკითხავი ისაა, საპაერო ოპერაციამ, უბრალოდ, არასაფრენი ზონა უნდა შექმნას და აკრძალოს რეჟიმის თვითმფრინავებისა და ვერტმფრენების

ჯიმიზ კ. რუბინი,
აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის თანაშემწე ბილ კლინტონის ადმინისტრაციაში
Foreign Policy

ეს ზნაა
პირობა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სწორედ ქრისტიანობის წინააღმდეგ, რომელმაც ისტორიულად განსაზღვრა ევროპულ ხალხთა კულტურა, მიმართეს თავიანთი პირველი და მთავარი დარცხვა მომდინარეობის ქომავალთა, რათა უსიცოცხლო, უფერო, უსულო სურობათით ჩაენაცვლებიათ იგი და შეეძინათ ერთიანი მსოფლიო რელიგია — მომავალი მოწაბის ოკიუმი — „რელიგიათაშორისი“ კონვენციონალიზმის ბაზაზე.

«კონვენციური ქრისტიანობა»: «ახალი მსოფლიო წესრიგი» ბარტოლმეა დიდაბლოვის წინააღმდეგ

„ვისაც არ ჰყოფნის მცირე სიკეთე, მას სჯარა დიდი სიკეთის და ეძებს მას. ვისაც ეცოტავება დიდი სიკეთე, მას სჯარა დიდი სიკეთის და ეძებს მას. ვისაც ესეც ეცოტავება, არ სჯარა სიკეთის და არ ეძებს სიკეთეს. ვისაც ეცოტავება უმდაბლესი მორალი, მას სჯარა უმაღლესი და ეძებს მას. ვისაც ისიც ეცოტავება, ეძებს უფრო მაღალ მორალს. ვისაც ეცოტავება ყველაზე მაღალი მორალი, იგი არ ეძებს არავითარ მორალს. ვისაც ეცოტავება ჭეშმარიტების ნათელი სახე, ეძებს დიდ ნათელს. ვისაც ეცოტავება დიდი ნათელი, უმეტესს ეძებს. ვისაც ეცოტავება ჭეშმარიტების უნათლესი სახე, არ სჯარა ჭეშმარიტების და არ ეძებს არავითარ ჭეშმარიტებას. ამით აიხსნება, რომ მათ შორის, ვინც ქრისტიანობა მიიღო, ზოგჯერ ზნედაცემული და უღმერთო ადამიანები უფრო მეტი, ვიდრე არაქრისტიანთა შორის, რომელთაც არაა ჰქონდათ და არაფერი დაუპარავთ“.

წმინდა ნიკოლოზ სერბელი

სიტყვა კონვენციური (ლათ. conventionalis) მოლაპარაკების საფუძველზე მიღებულს ნიშნავს, პირობით, შეთანხმებით მიღებულს. მაგალითად, მონდიალიზმი — „ახალი მსოფლიო წესრიგის“ სინთეტური რელიგია, ერთ-ერთ საყრდენად იყენებს წარმოდგენას „კონვენციური მორალის“ შესახებ, ანუ ისეთ საზოგადოებრივ მორალს, რომლის ფასეულობა არ არის აბსოლუტური, არ ეფუძნება კონკრეტული ადამიანის, ადამიანების გარკვეული ჯგუფის მსოფლმხედველობით ან რელიგიურ-ზნობრივ პრინციპებს, არამედ გამოუმუშავებულია „გაერთიანებული კაცობრიობის“ მიერ განხილვის შედეგად. ევროპელი, შეიძლება არაქრისტიანიც, მაგრამ აღზრდილი ქრისტიანულ ფასეულობათა სისტემით, ვალდებული ხდება, მორალურ-შემთანხმებლური კომპრომისის საფუძველზე თანხმობით იცხოვროს რომელიმე ჩამოსულ მუსლიმ არაბთან ან ცენტრალური აფრიკის, თუნდაც ოკეანის კაცობრივ-ველური ტომების წარმომადგენლებთან ერთად. ისევე — პირიქით — ჩამოსულსაც იგივე ვალდებულება აწევთ.

ძნელი წარმოსადგენი არ არის, ფასეულობათა ასეთი გასაშუალებების შემდეგ რა აღმოჩნდება „სოციალურად დაშვებული“ და რა შეგვრჩება ხელი მოქცეული კულტურული მემკვიდრეობიდან. რა და — არაფერი: მხოლოდ სამი მონდიალისტური იდეოლოგია მათთვის, ვინც მალე მონღოლად: 1) სიცოცხლის „აბსოლუტური“ ფასეულობა; 2) გადაადგილების თავისუფლება და 3) სიტყვის თავისუფლება. გასაგებია, რომ მათში, ვინც

ენინაალმდეგებიან, უარი თქვან იმაზე, რისიც სჯერათ და რითაც ცხოვრობენ. ამგვართა მოსათოკად „ახალი მსოფლიო წესრიგის“ არაქრისტიანობაში შიშობა არაა მთელი რიგი სტრატეგიებისა, რომლებშიც მათ ვალდებულნი არიან გახდნენ ერთიანი მსოფლიო წესრიგის „სტრუქტურებში, იქცეოდნენ მათ პასიურ, ზოგიერთ შემთხვევაში კი აქტიურ მსახურებად. დღეისთვის შეიძლება დავასკვნათ, რომ ქრისტიანული ეპისკოპოსი მსოფლიო მართლმადიდებლური ეპისკოპოსი ეპისკოპოსი (ცდილობს დინამიკურად გაზარდოს მსოფლიო მართლმადიდებლური ეპისკოპოსის რაოდენობა, რომელიც დაახლოებით 100 მილიონს შეადგენს) არაა მსოფლიო მართლმადიდებლური ეპისკოპოსი, რომელიც დაახლოებით 2 მილიარდს შეადგენს. მათ ნინაალმდეგ შეტევა სულ უფრო ძლიერდება. ამ შეტევის მიმართულება რამდენიმე მიმართულებითაა.

პირველი, ჩარეცხონ დოგმატიკა, გამოაცალონ მას ჭეშმარიტების ფლობის სისრულე. მეორე, გადააქციონ ეკლესია საერო ძალაფუძვლის ინსტიტუტად, თავს მოახვიონ „სოციალისტური მსახურების“ მისია „მსოფლიოს გადარჩენის“ დროში. მესამე, შეცვალონ ქრისტიანობის სოცეროლოგია (მოძღვრება ქრისტიანული კაცობრიობის მაცხოვრებელი, ნართვან ამ მოძღვრებას მისი განსაკუთრებული, გამოუთხარონ ძირი და დაუკარგონ არსებობის აზრი და უფლება. ალბათ, არის სხვა სტრატეგიები, რომლებიც მაცხოვრის ნინაალმდეგ ბრძოლაშია გამოყენებული, მაგრამ ზემოთ დასახელებული სამი მანც გამოჩენილია. განვიხილოთ

„ეკუმენური ეკლესიოლოგია“ დაიყვანება იქამდე, რომ ქრისტიანული ერთობა არის ერთგვარი მოცემულობა. ყველა ქრისტიანს სწამს ქრისტიანული ერთობის სახიერად წარმოჩენა, ისტორიის მანძილზე ქრისტიანთა შორის დასუსტებული კავშირების აღდგენა.

პრაქტიკულ ჭრილში გაერთიანების პერსპექტივა წარმოდგენილია დენომინაციურ შეთანხმებათა მიმართულებით. რადგან არსებობდა თეზისი, რომ „დოგმა განაცალკევებს, ცხოვრება კი აერთიანებს“, დენომინაციების დასახლოებულად შემთავაზებული იყო: ა) მიღწეულ იქნას დოქტრინული კონსესუსი კონფესიების განმაცალკევებელ საკითხებში; ბ) დოქტრინული კონსესუსის მიღწევამდე ერთიანობა პრაქტიკულ საქმიანობაში განხორციელდეს (მისიები, უპოვართა დახმარება და ა. შ.); გ) ვესწარფოთ ეკლესიური ურთიერთობის კენ დენომინაციათა სულიერი დაახლოების საკითხში (ერთობლივი ლოცვების ჩატარება, ერთი კონფესიის ღვთისმსახურებაზე სხვა კონგრეგაციის წარმომადგენელთა მიწვევა და ა. შ.)

ეკუმენური მოძრაობა შეიქმნა პროტესტანტიზმის წიაღში XIX-XX საუკუნეების მიჯნაზე, რასაც დანაწევრებულ ქრისტიანულ საზოგადოებაში „ერთიანობის ნების“ გაღვივებას უკავშირებენ. ამასთან ერთად, ეკუმენური მოძრაობის ამოსავალ მოტივად და იმპულსად მიიჩნევენ საერთაშორისო ქრისტიანული კომუნიკაციის საჭიროებას დენომინაციონალიზმის დამანგრეველი მისიის სანინაალმდეგოდ. შედარებით მოგვიანებით გაფორმებული მოძრაობა ქრისტიანობათაშორისი გაერთიანებისთვის ეკლესიის მოსახებ პროტესტანტული მოძღვრებით იყო შთაგონებული.

პროტესტანტული ეკუმენიზმის ერთ-ერთი მთავარი იდეა იყო ის, რომ არც ერთ არსებულ კონფესიას არ შეიძლება ჰქონდეს პრაქტიკული, ინოვაციური ერთიანობა და სამოციქულო ეკლესია.

ვინც დაკარგა ჭეშმარიტების სისრულა, აღსარების ბარტოლმეა ვერ დაუბრუნდება მას

ისინი, ვისაც ძალიან უნდათ, ცდილობენ საერთოაქლესიურ წესად ჩანებონ და განამტკიცონ დეზულება იმის თაობაზე, რომ ეპუშენიზმის ეკლესიოლოგიური მწვალებლობა დღევანდელ დღეს არის არა მხოლოდ „ისტორიულად აუცილებელი შიშაღმართი მართლმადიდებლური ცხოვრების“, არამედ, აგრეთვე, ქრისტიანული მისიის განხორციელება, რომელიც ადასტურებს ჭეშმარიტებას ქრისტიანის.

«ნამდვილ შვილს საერთო რწმენაში»: «მწვალებელს, პირველი და მეორე შეგონების შემდეგ, გაერიდეთ, იცოდეთ, რომ ასეთი კაცი გაირყვნა და სცოდავს, მისმავე თავმა დასდო მსჯავრი» (ტიტ. 3, 10-11). როგორც სამეფო ვერ იარსებებს, თუ თავის თავის წინააღმდეგ დაიყოფა (მათ. 12, 25; მარკ. 3, 24), ასევე რწმენაც ვერ იარსებებს, თუ დამახინჯდება. მოციქული პავლე, გალატიის ეკლესიას რომ მიმართავს, ამაზე ამხვილებს ყურადღებას: «მაგრამ თუნდაც ჩვენ ან ანგელოზმა ზეციურიდან გახარათ არა ის, რასაც ჩვენ გახარებდით, შეჩვენებული იყოს იგი. როგორც უკვე ვთქვით, ახლა კიდევ ვამბობ: თუ ვინმემ გახაროთ თქვენ არა ის, რაც მიიღეთ, შეჩვენებული იყოს» (გალ. 1, 8-9).

ქრისტიანული ეკლესიებიდან გეოლოგ გართლადიღებულნი ეკლესიები ხდებიან, წინააღმართობა გაუწიონ საუკუნის მონღოლისკურ სულიკვეთებაში სხვათაგან ერთად შეუღებას

მოკლედ, მწვალებლობა შეჩვენებულია; აკრძალულია მწვალებლებთან ერთობლივი ლოცვა, მათ სალოცავ კრებებზე დასწრება, ერეტიკოსებისგან შესაწირის, საჩუქრების მიღება, ნათლობა, ქორწინება მართლმადიდებლობაში დაუბრუნებლად და ა. შ.

არავითარი ურთიერთობა, სანამ არ დაგმობენ მწვალებლობას, ანუ, როგორც მოციქულ პავლეს მიმართ მეორე წერილშია ნათქვამი: «ჩვენ კი გამცნებთ, ძმებო, ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს სახელით, რომ ჩამოშორდეთ ყოველ ძმას, რომელიც უწესოდ იქცევა და არა იმ გადმოცემისაგან, რაც ჩვენს მიიღეთ» (2 თეს. 3, 6).

წარ კიდევ 1948 წელს ავტორიტეტული მართლმადიდებლური ეკლესიების სეკულარიზაციის დაწესებულებების მიხედვით, რომლებიც უწესოდ იქცევა და არა იმ გადმოცემისაგან, რაც ჩვენს მიიღეთ» (2 თეს. 3, 6).

ამ შეკრებაზე განცხადდა, რომ მართლმადიდებელი ქრისტიანები ერთგულად რჩებიან, რომლის მიხედვით, ეკლესიად, რომელიც ჩვენს გადასარჩენად დაარსებულია თვით ღმერთის მიერ, შეიძლება მივიჩნიოთ ჭეშმარიტ ქრისტიანთა მხოლოდ ერთი საზოგადოება; ეპუშენიზმი ვერ იხივებს გაბარებას, სანამ თავის მსოფლიო რკალში არ მოაქცევენ ყველა მართლმადიდებელს ეკლესიას. აქედან გამომდინარე, კატეგორიულად უარყოფილ იქნა ეკუმენისტური მოძრაობა, რადგან მიიჩნევა, რომ მართლმადიდებლური რწმენისგან განდგომა ქრისტეს გაცემა და ღალატია.

მაგრამ «ვაი ქვეყნიერებას ცდუნებებისაგან, ვინაიდან საჭიროა ცდუნებების მოხელა. მაგრამ ვაი იმ კაცს, ვისგანაც მოდის ცდუნება» (მათ. 18, 7). ამიტომ იყო, რომ ღმერთის წინაშე დაშვებული ჩვენი ცოდვებისა გამო მართლმადიდებლობის ეკუმენიზმი (ანუ ეკუმენიზმი — მართლმადიდებლობაში) ინტეგრაციის პროცესში მანაც განხორციელდა. ამ პროცესს სათავე დაუდო რუსეთის მართლმადიდებლურმა კრებამ, რომელიც 1961 წელს გაიმართა, რომელ-

მაც დააფიქსირა უხალისო თანხმობა, თავიდან ძალიან შეზღუდული, შემდგომ კი სულ უფრო ფართო ურთიერთობა მწვალებლებთან და, ამასთან ერთად, შექმნა მთელი კოჰორტა «ეკლესიის კაცებისა», რომლებმაც თავიანთი ორმოცწლიანი არაკანონიკური მოღვაწეობით შექმნეს გაეფორმებიათ კიდევ მისი «სინონიმები» იმგვარი არგუმენტებით, რომლებიც ძალიან ჰგავს ცნობილ სენტენციას: «როცა არ შეიძლება, მაგრამ ძალიან გასურს, მაშინ შეიძლება». მთავარია, რომ ისინი, ვისაც ძალიან უნდათ, ცდილობენ საერთოაქლესიურ წესად ჩანებონ და განამტკიცონ დეზულება იმის თაობაზე, რომ ეპუშენიზმის ეკლესიოლოგიური მწვალებლობა დღევანდელ დღეს არის არა მხოლოდ „ისტორიულად აუცილებელი შიშაღმართი მართლმადიდებლური ცხოვრების“, არამედ, აგრეთვე, ქრისტიანული მისიის განხორციელება, რომელიც ადასტურებს ჭეშმარიტებას ქრისტიანის.

სამაგალითოა მოციქულ პავლეს მიერ თავის თავზე თქმული: «არამედ ვთრგუნავ და ვიმონებ ჩემს სხეულს, რათა სხვებს რომ ვუქადაგებ, თვითონ უღირსი არ დავრჩე» (1 კორ. 9, 27). ეს მნიშვნელოვანია მწვალებლებთან დაკავშირებული იმ საკითხის განხილვისას, აქვთ თუ არა მათ უფლება ჭეშმარიტი რწმენის ქადაგების, სანამ არ მოინანიებენ, არ იტყვიან აღსარებას, რაც ერეტიკოსების ქრისტეს ეკლესიაში დაბრუნების არაერთ-ერთი შესაძლო პირობაა, არამედ, პირველი და ერთადერთი. მწვალებელს, რომელსაც არ მოუნანია პრინციპულად არ შეუძლია იქადაგოს «ცოდებათა მისატყვევებლად ყველა ერში, დაწყებული იერუსალიმიდან» (ლუკ. 24, 47), რაიც არის სამოციქულო მისია, რომლის შესახებ სახარებელში ნათქვამია: «ისინი გამოვიდნენ და ქადაგებდნენ მონანიებას» (მარკ. 6, 12).

ამიტომ არის მოციქულ პავლეს ზემოთ მოხმობილი შეგონება მნიშვნელოვანიც და ფუძემდებლურიც ამ საკითხის განხილვისას, რადგან, ვინც დაპირდა ჭეშმარიტ რწმენას სინისტში (1 კორ. 3, 11), მწვალებლობა ეძებს გამართლებას მწვალებლობისა.

გამოდის, რომ ცდებოდა მოციქული პავლე, როცა თესალონიკელებს და კორინთელებს მიმართავდა: «მაშ ასე, ძმებო, იდექით და გეყურათ გადმოცემები, რომლებიც გისწავლიათ ჩვენი სიტყვით თუ წერილით» (2 თეს. 2, 15), «ვინაიდან არავის არ ძალუძს, დაუდოს სხვა საძირკველი, გარდა იმისა, რაც დადებულია, რომელიც არის იესო ქრისტე» (1 კორ. 3, 11).

მწვალებლობა ეძებს გამართლებას მწვალებლობისა.

გავიხსენოთ: «როცა გონს მოეგო, თქვა: მაჩვენებთ დაქირავებულს ჭარბი პური აქვს, მე კი შიმშილით ვიღუპები. ავდგები, ნავალ მაჩვენებთ და ვეცხვი: მამა! შევცოვიდნენ ზეცის წინააღმდეგ და შენ წინაშე, ღირსი აღარა ვარ, რომ შენს ძედ ვინოდებოდე; მიმიღე როგორც ერთი შენი დაქირავებულითაგანი» (ლუკ. 17-19).

მივიდა თავისით, არც არავის დაურწმუნებია ღვთისმეტყველების კამათში, რათა კეთილ ენება და გაეფანტა

საეკლესიო მცდარი აზრები და დაეძლია არსებული სტერეოტიპები, არც ძალა დაუტანებია ვინმეს.

თეოლოგები მიიჩნევენ, რომ მწვალებლობაში შემწყნარებლური ერთგულება მართლმადიდებლობის განხორციელებაში მნიშვნელოვანია, ისევე, როგორც დათანხმება მართლმადიდებლობის აღსრულებას. პავლე მოციქული წერს: «ვინც ჭამს ამ პურს ან დალევს უფლის სასმისს უღირსად, დამნაშავე იქნება უფლის სხეულისა და სისხლის წინაშე... ვინც უღირსად ჭამს და სვამს, თავისი თავის დაგმობას ჭამს და სვამს, ვერ არჩევს რა (უფლის) სხეულს» (1 კორ. 27, 29).

მაგრამ არ შეისმინეს ეს შეგონებანი. უკანასკნელი წლების განმავლობაში გაიმართა სკანდალური პარაკლისი ანიზმი (2002 წლის 24 იანვარს), რომლის დროსაც მართლმადიდებლურ იერარქებთან ერთ-

თად თავიანთ ღმერთებს უხმობდნენ მწვალებელი კათოლიკენი და პროტესტანტები, მუსლიმები და ბუდისტები, წარმართები და სატანისტი-ჯადოქრებიც კი. უამრავი თანამონაწილეობაც იყო მართლმადიდებლური და კათოლიკური მსახურების ჩატარების დროს, რომელთაც საკუთარი მოსაზრება გააჩნიათ სულიწმინდის არსის თაობაზე, სომხური ეკლესიის წარმომადგენლებთანაც, რომლებიც არ აღიარებენ ქალკედონელი წმინდა მამების კრების დოგმატს დუალიზმის თაობაზე და ა. შ.

ამ ყოველივესთან შედარებით სრულიად ბუნებრივი და უმნიშვნელო ჩანს კანონად აღზევებული სხვა ქრისტიანული საზოგადოებების უფლება — იქადაგონ მართლმადიდებლური ეკლესიის კანონიკურ ტერიტორიაზე, რაც მათდამი აშკარად გამოხატული ძმური დამოკიდებულების მაჩვენებელია.

ანალიტიკოსებს ამის თქმის უფლებას აძლევს რუსეთის მართლმადიდებლური ეკლესიის «ინოსლავისადმი» დამოკიდებულების ძირითადი პრინციპები, რომლებიც პუნქტორივადაა განწერილი პრობლემაში დამოკიდებულება.

მაგრამ მთავარი მაინც მიხედავია.

ეპუშენიზმის მთავარი საშიშია, როგორც ჩანს, რწმენის პროფანაცია და გაუხარება, მისი მისტიკური ნაწილის ყოველდღიურ პრაქტიკას მოწყვეტა და ამ უკანასკნელის ჩვეულებრივ, უფარულ რიტუალად ქცევა, რომელიც იმპერიალიზმის ცნობილი გამოხატულებისა და დამოუკველია მათთვის, ვინც ეპუშენიზმს, რადგან ნათქვამია, რომ რწმენა არის განსაკუთრებული იმისა, რასაც ელოდები და რწმენა უხილავისა, დარომ ადამიანის ჩაგვთვალის ჩვენ, როგორც ქრისტეს მსახური და ღმერთის საიდუმლოთა სახლმმართველი, აქ სახლმმართველთაგან მოითხოვენ, რომ აღმოჩნდეს ერთგული» (1 კორ. 1-2), «რათა წმინდა სინდისში ინახავდნენ რწმენის საიდუმლოებას». რაღაა ის რწმენა «განხორციელების» და «დარწმუნებულობის» გარეშე, რაღა ფასი აქვთ «სახლმმართველებს», რომლებიც არ არიან ერთგულნი და არ შეუძლიათ საიდუმლოს შენახვა?

სამსახურით დასაშვებია, რომ ამათთან ერთად თანხა იქნას საიმოთალომ სხვის სუფავლათა გულის მოგების და მათი მონღოლისტური განწყობილებისთვის სხვის «აქოლის სურვილი», «კინისართან მავაზრობისა, ისევე, როგორც დათანხმება მართლმადიდებლობის აღსრულებას. პავლე მოციქული წერს: «ვინც ჭამს ამ პურს ან დალევს უფლის სასმისს უღირსად, დამნაშავე იქნება უფლის სხეულისა და სისხლის წინაშე... ვინც უღირსად ჭამს და სვამს, თავისი თავის დაგმობას ჭამს და სვამს, ვერ არჩევს რა (უფლის) სხეულს» (1 კორ. 27, 29).

ესაა საუნებარი, რადგან ამ მისწრაფებაში შენიშნული არიან არა მხოლოდ მწვალებლები, არამედ მართლმადიდებელი თანამოსაუბრენი, რომლებიც ერესს ქრისტეს ეკლესიაში ფეხის მოკიდებაში ხელს უწყობენ. ისეთი ალოგიკურობა და უაზრობა, როგორც ქართული სასკოლო ლიტერატურიდან ცნობილი გამოთქმა — «ხელი გაიქნია ფეხი».

ეპუშენიზმი ვერ იხივებს გაბარებას, სანამ თავის მსოფლიო რკალში არ მოაქცევენ ყველა მართლმადიდებელს ეკლესიას

გეგორდი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აშკარა ხდება, რომ ინგლისის პრემიერის ეშმაკური და ბევრ შემთხვევაში არცთუ პატიოსანი დიპლომატიური მანევრები სტალინთან ორთახროლაში ხშირად იძულებითი იყო. მათ განსაზღვრავდა ის რთული მდგომარეობა, რომელიც ჩარჩილი იმყოფებოდა. მას სძულდა ბერმანის იმპერია (როგორც ბრიტანეთის კონსერვატი), ჰიტლერის შეურიგებელი მტარი იყო და ებრძოდა მას სრულ განადგურებამდე. ერთი მოკავშირე — სტალინი პატივისცემის ღირსი იყო, მაგრამ მეთაურობდა ძველანას, რომელიც მისი იმპერიის ანტიპოდი იყო და აღიარებდა სახალხო დემოკრატიას, რაც ჩარჩილისთვის მიუღებელი იყო.

რუდოლფ ბალანდინი, სერგეი მირონოვი

სტალინის აპოქა

გაბრძელება.
დასაწყისი იხ.
№1-23 (139-161)

დიპლომატიური ორთახროლა

წინა პუბლიკაცია, შეგახსენებთ, მთავრდებოდა სტალინის მკვეთრი პასუხით მოკავშირეთა მცდელობის გამო — საბჭოთა კავშირის ზურგს უკან მოლაპარაკებოდნენ ფაშისტებს დაზავების თაობაზე. ჩერჩილისადმი გაგზავნილ წერილში საბჭოთა ლიდერი ინგლისის პრემიერს აცნობებდა: „საბჭოთა მთავრობა მოცემულ საქმეში ხედავს არა გაუგებრობას, არამედ რალაც უარესს“.

ჩერჩილის პასუხში სეპარატული ნაბიჯი პრიმიტიულ დონეზე თავის მართლებას ჰკავდა, თითქოს ეს იყო მხოლოდ და მხოლოდ „ფელდმარშალ ალექსანდერის შტაბბინის ერთი ბრიტანელი და ერთი ამერიკელი ოფიცერის კონტაქტი გერმანულ გენერალთან, რომლის გვარია ვოლფი“, საკითხი კი ეხებოდა „კესელრინგის არმიის შესაძლო კაპიტულაციას...“

შემდეგ, თითქოს დასცინისო, ჩერჩილი წერდა: „თქვენი წარმომადგენლები დაუყოვნებლივ იყვნენ მინველნი შეხვედრებზე, რომლის მოწყობას ვცდილობდით იტალიაში. იგი რომ შემდგარიყო და თქვენი წარმომადგენლები ჩამოსულიყვნენ, ისინი თითოეულ იქ წარმოთქმულ სიტყვას გაიგონებდნენ“.

საკუთარი ყურით (!). ვოლფთან მოლაპარაკების ამ ცრუ სურათს რომ ხატავდა, ჩერჩილი იმედოვნებდა, რომ სტალინმა ამის შესახებ არაფერი იცოდა. კვლავ და კვლავ ვერ შეაფასა ადრესატი, საქმეში მისი ჩახედულების სიღრმე და მასშტაბურობა და უხერხულ მდგომარეობაში აღმოჩნდა: მის ტყუილ კვლავ მოკლე ფეხები აღმოაჩნდა, ჩანაფიქრი მხოლოდ იქნა. ჩერჩილი უსამართლოდ შეურაცხყოფილი ადამიანის

პოზა მიიღო, არ დამალა, რომ აღმოკლებულია სტალინის საყვედურებით და გამოთქვა ვარაუდი: „შესაძლებელია ეს თხოვნა (!) მოლაპარაკების თაობაზე, რომლითაც გერმანელმა გენერალმა ვოლფმა მოგვმართა, ერთ-ერთი იყო იმ მცდელობათაგან, რომელსაც მტერი აწყობს ხოლმე მოკავშირეთა შორის უნდობლობის დასათესად... თუ გერმანელებს განზრახული ჰქონდათ ჩვენ შორის უთანხმოების დათესვა, მათ დროებით მიაღწიეს ამას“.

ელემენტარულია, რომ მტრის მცდელობის წინააღმდეგ ყველაზე ეფექტური პასუხი იქნებოდა, თუ ამ მცდელობის შესახებ მოსკოვს დაუყოვნებლივ აცნობდნენ.

მაგრამ მსგავსი არაფერი მოხდარა. რუხველტისადმი გაგზავნილ წერილში (ასლი ჩერჩილს გაეგზავნა) სტალინი დაასაბუთა, როგორც თავად განაცხადა, მოცემულ საკითხზე რუსეთის თვალსაზრისი, გასაგები და ნათელი: მოკავშირეებს ერთმანეთისგან დასამალი არაფერი უნდა ჰქონდეთ მტერთან მოლაპარაკების შემთხვევაში. მხოლოდ ასე შეიძლება გამოიწვიოს უნდობლობა ერთმანეთის მიმართ.

„მე მესმის, — წერდა სტალინი, — რომ სეპარატული მოლაპარაკება ინგლის-ამერიკის ჯარებს გარკვეულ პლიუსებს მისცემს... რადგან ინგლის-ამერიკის ჯარებს შეუძლებათ გერმანიის სიღრმეში წაიწიონ გერმანელების მხრიდან თითქმის წინააღმდეგობის გაუწევლად, მაგრამ რატომ უნდა დაგეფარათ ეს რუსებისთვის და რატომ არ გააფრთხილეთ ამის თაობაზე თქვენი მოკავშირეები — რუსები?“

მან დაასახელა მაგალითი,

რომელიც ადასტურებდა ფაშისტების არაადეკვატურ დამოკიდებულებას თავიანთი მოწინააღმდეგეების მიმართ, აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ფრონტებზე. ეს ფაქტი მრავლისმეტყველია. **სტალინი წერდა, რომ „გერმანელები გააფრთხილეს რუსებს რომელიმე ნაკლებად ცნობილი სადგურის — ზემლანინცასთვის ბრძოლაში, რომელიც მათ ისევე სჭირდებოდათ, როგორც გარდაცვლილს ცხელი საფეხები, მაგრამ ყოველგვარი წინააღმდეგობის გაწევის გარეშე გერმანიის ცენტრში თმობენ ისეთ მნიშვნელოვან ქაღალეებს, როგორცაა ოსნაბლიუკი, მანჰეიმი, კასელი. დამეთანხმებით, რომ გერმანელთა ასეთი მოქმედება უცნაურად უმეტესია და გაუგებარი“.**

ჩერჩილი, ცხადია, განაწყენდა, აღშოთდა, რადგან მიიჩნია, რომ მას ტყუილი დასწამეს, ხოლო მისი მოქცევა სტალინთან ურთიერთობაში უხინჯოა. საბჭოთა ლიდერმა საჭიროდ ჩათვალა, ეპასუხა მისთვის დეტალურად, რასაც იგი იშვიათად აკეთებდა.

„რაც შეეხება ჩემს ინფორმაციებს, — წერდა სტალინი, — გარწმუნებთ, რომ ისინი ძალზე პატიოსანი და თავმდაბალი ადამიანები არიან, რომლებიც თავიანთ მოვალეობას ნესიერად ასრულებენ და არც ფიქრობენ, შეურაცხყონ ვინმე. ეს ადამიანები მრავალგზის შეგვიმონებია საქმეში. თავად განსაჯეთ: ამა წლის თებერვალში გენერალმა მარშალმა რამდენიმე მნიშვნელოვანი ცნობა მიანოდა საბჭოთა ჯარების გენერალურ შტაბს, რითაც მის ხელთ არსებული მონაცემებით რუსებს აფრთხილებდა, რომ მარტში გერმანელთა ორი სერიოზული კონტრდარტყმა

იყო მოსალოდნელი აღმოსავლეთის ფრონტზე, რომელთაგან ერთი მიმართული იქნებოდა პომერანიიდან ტორნზე, მეორე კი — მორავსკა ოსტრავის რაიონიდან — ლოძე. სინამდვილეში კი აღმოჩნდა, რომ გერმანელთა მთავარი დარტყმა მზადდებოდა და განხორციელდა კიდეც არა ზემოთ აღნიშნულ რაიონებზე, არამედ სრულიად სხვაგან, სახელდობრ, ბალატონის ტბის რაიონში, ბუდაპეშტის სამხრეთ-დასავლეთით. როგორც ახლა ცნობილია, ამ რაიონში გერმანელებმა 35 დივიზიამდე შეაგროვეს, მათ შორის, — 11 სატანკო დივიზია. ეს იყო ომის მანძილზე ერთ-ერთი ყველაზე სერიოზული დარტყმა სატანკო ძალების ასეთი დიდი კონცენტრაციით. მარშალმა ტოლბუხინმა შეძლო თავიდან აეცილებია და შემდეგ თანდათან გაენადგურებია გერმანელები, სხვათა შორის, იმიტომ, რომ ჩემმა ინფორმატორებმა, მართალია, ცოტა დაგვიანებით, მაგრამ მაინც გახსნეს გერმანელთა მთავარი დარტყმის ეს გეგმა...“

მნიშვნელოვანია, რომ სტალინი ინგლისელებს წინასწარ განზრახულ დეზინფორმაციაში ბრალს არ დებს. თუმცა სრულიადაც არ არის გამორიცხული, რომ ინგლისისა და აშშ-ის უმაღლესი საგარეო დაზვერვის ზოგიერთმა ხელმძღვანელმა (ვთქვათ, იმავე დასახელებს) შეგნებულად მიაწოდეს მარშალს მცდარი ცნობები, რათა შეეჩერებიათ საბჭოთა ჯარების წინსვლა. დღევანდელი გადასახედიდან ასეთი ვარაუდი არცთუ უსაფუძვლო ჩანს.

საეჭვოა, ჩერჩილს არ ესმოდა, რომ მისი ეშმაკობა, რომელიც ინგლის-ამერიკის გერმანელებთან ურთიერთობას ეხ-

ებოდა, სტალინის მიერ მთლიანად ამოხსნილია. პოლონეთის საკითხშიც იძულებული გახდა, თავი დამარცხებულად ეცნო. რა თქმა უნდა, სტალინს აქ უდავო უპირატესობა თუნდაც იმიტომ ჰქონდა, რომ პოლონეთი გაათავისუფლა ნიუნბერგის დროს ფრონტიდან დაბრუნებულ გეგელს, რომელიც ხანძრის შუქზე თავისი სამინისტროს კიბის საფეხურებზე ადიოდა, მოახსენეს, რომ გარდაიცვალა ამერიკის პრეზიდენტი რუხველტი. „იგი ექსტაზში იყო, — იხსენებდა შემდგომ ერთ-ერთი ოფიცერი და იმავე წამს გასცა ბრძანება, დაეკავშირებინათ ფიურერის ბუნკერთან: „ჩემო ფიურერო, გილოცავთ, — ჩაჰყვირა ყურმილს, — ვარსკვლავები წინასწარმეტყველებენ, რომ აპრილის მეორე ნახევარი უდიდესი გარდატეხის მომენტს მოგვეიტანს. დღეს პარასკევაა — 13 აპრილი. ეს გარდატეხის მომენტია!“ რამდენიმე საათის განმავლობაში ბუნკერში ხმაურიანი საზეიმო განწყობილება სუფევდა...“

ჩერჩილს არ დარჩა რაიმე არტუქვანტი პოლონეთში სტალინის პოლიტიკის საწინააღმდეგო. საქმე ეხებოდა საბჭოთა კავშირის მეზობელ სახელმწიფოს, რომელიც ინგლისსაც და, მით უფრო, ამერიკასაც ფრიად დაშორებული იყო. ამასთან, ბრიტანეთს საშუალება მიეცა, თავისი გავლენა განეგრძო საბერძნეთზე. და, მიუხედავად იმისა, რომ ჩერჩილი ყოველთვის აცხადებდა, „დასავლეთის დემოკრატიების“ წარმომადგენელი ვარო, ინგლისელების მიერ საბერძნეთში სახალხო მოძრაობის ჩახშობამ გამოაშკარავა, რა ფასი აქვს ამგვარ „სპეციფიკურ“ დემოკრატიას.

ამ ხასიათის საკითხები აშშ-ისთვის აქტუალური არ იყო, იმიტომ რუხველტს საჭიროდ არ მიიჩნდა, აქტიურად ჩარეულიყო ევროპის საქმეებში. ჯანმრთელობა სწრაფად უარესდებოდა და 1945 წლის აპრილში გარდაიცვალა. აშშ ახალ პრეზიდენტთან — ტრუმენთან ანტისაბჭოთა საფუძველზე დაახლოება ჩერჩილს არ გასჭირვებია.

რუხველტის უეჭვად

რუხველტის სიკვდილმა ბერლინში სერიოზული რეაქცია გამოიწვია. გეგელსმა მოიმეგლია ასტროლოგია და და-

ინყო ბედის შემობრუნების ნიშნის ძებნა: ვარსკვლავები აპრილის მეორე ნახევარში დიდად გარდატეხას წინასწარმეტყველებდნენ. „და აი, — წერს გერმანელი ისტორიკოსი ი. ფესტი, — საჭაერო თავდასხმის დროს ფრონტიდან დაბრუნებულ გეგელს, რომელიც ხანძრის შუქზე თავისი სამინისტროს კიბის საფეხურებზე ადიოდა, მოახსენეს, რომ გარდაიცვალა ამერიკის პრეზიდენტი რუხველტი. „იგი ექსტაზში იყო, — იხსენებდა შემდგომ ერთ-ერთი ოფიცერი და იმავე წამს გასცა ბრძანება, დაეკავშირებინათ ფიურერის ბუნკერთან: „ჩემო ფიურერო, გილოცავთ, — ჩაჰყვირა ყურმილს, — ვარსკვლავები წინასწარმეტყველებენ, რომ აპრილის მეორე ნახევარი უდიდესი გარდატეხის მომენტს მოგვეიტანს. დღეს პარასკევაა — 13 აპრილი. ეს გარდატეხის მომენტია!“ რამდენიმე საათის განმავლობაში ბუნკერში ხმაურიანი საზეიმო განწყობილება სუფევდა...“

პიტლერსა და გეგელსს სჯეროდათ, რომ მოკავშირეთა ბანაკში ბზარი გაჩნდებოდა. მესამე რაიხის პროპაგანდის მინისტრი და იდეოლოგი თავის დღიურში წერდა:

„საერთოდ შეიძლება დავასკვნათ, რომ კრემლის ველიკოდერჟაველი პოლიტიკოს უფრო და უფრო აწუხებს ხელმძღვანელ ნრეებს ლონდონსა და ვაშინგტონში. ლონდონში უკვე აცხადებენ, რომ, თუ კრემლი განაგრძობს ასეთ პოლიტიკას, მსოფლიოს საშინელი პერსპექტივა დაემუქრება, რომელიც სრულად დაჩრდილოებს სამხედრო წარმატებებს...“

ამასთან, გეგელსი აღნიშნავდა: „ბრიტანეთის პოლიტიკა, რომელსაც ჩერჩილი წარმართავს, გამო-

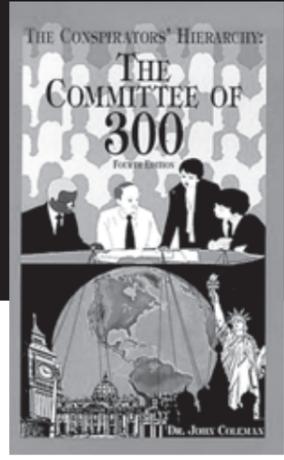
დაიქმნა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ამ ერთ მსოფლიო რეალურად მიმოხილვით მსახურე შვილების რაოდენობის შეზღუდვის ხარჯზე მოსახლეობა შემცირდება. დაავადებები, ომები, შიმშილობები იზრუნებს „ჭარბ მოსახლეობაზე“, სანამ მოსახლეობის რაოდენობა არ დავა იმ ერთ მილიარდ ადამიანზე, რომელიც გამოადგება გაბატონებულ კლასს. არ იარსებებს საშუალო ფენა, იქნება მხოლოდ გაბატონებული კლასი და მსახურები. იქნება ერთიანი კანონები, მსოფლიო სასამართლოების ლეგალური სისტემა იხელმძღვანელებს უნიფიცირებული კოდექსით.

«300-თა კომიტეტის» მიზნები — რა არის ჩვენ წინაშე?

ნაწყობი დოქტორ ჯონ კოლმანის ნიგონიდან «შეთქმულთა იერარქია: 300-თა კომიტეტი»

ხელი შეეწყობა პორნოგრაფიის გავრცელებას, იგი სავალდებულო საკითხავი გახდება ყველა სკოლაში

რა არის ჩვენ წინაშე? საერთო მიზნებისა და იდეების მქონე ადამიანთა სუსტი კავშირი? — რა თქმა უნდა, არა. „300-თა კომიტეტში, რომელსაც 150-წლიანი ისტორია აქვს, გაერთიანებული არიან დიდი მოაზროვნეები, რომელთაც სურთ, შექმნან სრული ტოტალიტარული, აბსოლუტურად კონტროლირებადი „ახალი“ საზოგადოება (თუმცა ეს სულაც არ არის ახალი).

კომიტეტი ისრაფელის, შექმნას ერთი მსოფლიო მთავრობა, რომელიც კარგად არის აღწერილი ამ კომიტეტის ერთ-ერთი წევრის — უელსის ნაშრომში: „ღია შეთქმულება (THE OPEN CONSPIRACY): გზავნი მსოფლიო რეალურ-ლუციფერის“. ეს იყო გაბედული ზრახვების გაბედული გაცხადება, მაგრამ რეალურად არც ისე გაბედული, ვინაიდან უელსს, წარჩინებულებსა და იმ ადამიანებს გარდა, რომელთაც დღეს „შინაურებს“ (ინსაიდერებს) ვუწოდებთ, არავინ დაუფერა. უელსმა აი რა შემოგვთავაზა: „ღია შეთქმულება, მჯერა, პირველად წარმოჩინდება, როგორც ინტელექტუალთა და მდიდართა შეგნებული ორგანიზაცია, ასევე, როგორც მკაფიო სოციალური და პოლიტიკური მიზნების მქონე მოძრაობა, რომელიც ამკარად უგულვებელყოფს პოლიტიკური კონტროლის არსებულ აპარატს ან სხვადასხვა ეტაპზე გამოიყენებს მას, როგორც უღმირვენლო იარაღს. ის წარმოადგენს ქვეშაირებ მოძრაობას გარკვეული მიმართულებით, რომელიც მალე გაამოქანავებს იმ საერთო მიზნებს, რომლისკენც მასში გაერთიანებული

ადამიანები ისრაფელიან. ისინი ყველა საშუალებებით ზეგავლენას მოახდენენ და გააკონტროლებენ ე. წ. მთავრობას“.

ორუელის „1984“-ის მსგავსად, უელსის ნაშრომიც მონოდედა ერთი მსოფლიო მთავრობის შექმნისკენ. „300-თა კომიტეტის“ საბოლოო მიზანი და ამოცანაა: შეიქმნას ერთი მსოფლიო მთავრობა ერთიანი ფულადი სისტემით და არა არჩეული სტრუქტურით. ის, ვინც კომიტეტის წევრებს შორის გამორჩეული იქნება, იმუშავებს შუა საუკუნეების ფეოდალური სისტემის დასაბრუნებლად. იარსებებს მხოლოდ „ერთი მსოფლიო მოსახლეობა“. ამ ერთ მსოფლიო რეალურად ში თითოეულ ოჯახზე შვილების რაოდენობის შეზღუდვის ხარჯზე მოსახლეობა შემცირდება. დაავადებები, ომები, შიმშილობები იზრუნებს „ჭარბ მოსახლეობაზე“, სანამ მოსახლეობის რაოდენობა არ დავა იმ ერთ მილიარდ ადამიანზე, რომელიც გამოადგება გაბატონებულ კლასს. არ იარსებებს საშუალო ფენა, იქნება მხოლოდ გაბატონებული კლასი და მსახურები. იქნება

ერთიანი კანონები, მსოფლიო სასამართლოების ლეგალური სისტემა იხელმძღვანელებს უნიფიცირებული კოდექსით. ყველა იმ ყოფილ ქვეყანაში, სადაც ეროვნული საზღვრები აღარ იარსებებს, კანონს დაიცავს და განახორციელებს ერთი მსოფლიო მთავრობის პოლიცია და ერთიანი სამხედრო ძალა. ერთიანი სისტემა იარსებებს შეძლებული სახელმწიფოს ბაზაზე. ისინი, ვინც ერთი მსოფლიო მთავრობის მორჩილი და ხელშეწყობენ, ისინი იქნებიან, სიცოცხლით დაჯილდოვდებიან. ურჩები და გამომხეობები იქნებიან, სიცოცხლით დაჯილდოვდებიან. ასე რომ, ისინი ნებისმიერი პირისთვის სამიზნე გახდებიან. აიკრძალება პირადი ცეცხლსასროლი იარაღის მფლობელობა. ნებადართული იქნება მხოლოდ ერთი რელიგია, რომელიც დაექვემდებარება ერთი მსოფლიო მთავრობის ეკლესიას, რომელიც არსებობს 1920 წლიდან. გლობალიზაციაში, სატანოში, ლუციფერის თაყვანისცემა და გრძელდება ალიანტიული იქნება ერთი მსოფლიო მთავრობის ლეგიტიმურ სასწავლო პროგრამად. აღარ იქნება კერძო და საეკლესიო სკოლები. ძრისტიანული იქნება მთავარი რელიგიური იდეოლოგია. იქნება ერთიანი კანონები და ერთიანი კანონები. ძრისტიანობა იქნება ერთიანი მსოფლიო მთავრობის რელიგიური იდეოლოგია. იქნება ერთიანი კანონები და ერთიანი კანონები. ძრისტიანობა იქნება ერთიანი მსოფლიო მთავრობის რელიგიური იდეოლოგია.

ნებადართული იქნება მხოლოდ ერთი რელიგია, რომელიც დაექვემდებარება ერთი მსოფლიო მთავრობის ეკლესიას, რომელიც არსებობს 1920 წლიდან. გლობალიზაციაში, სატანოში, ლუციფერის თაყვანისცემა და გრძელდება ალიანტიული იქნება ერთი მსოფლიო მთავრობის ლეგიტიმურ სასწავლო პროგრამად. აღარ იქნება კერძო და საეკლესიო სკოლები. ძრისტიანული იქნება მთავარი რელიგიური იდეოლოგია. იქნება ერთიანი კანონები და ერთიანი კანონები. ძრისტიანობა იქნება ერთიანი მსოფლიო მთავრობის რელიგიური იდეოლოგია.

რილოგითი თუ ზაპირი ცნობებიდან და ღმერთის სახურებიდან (წირვა-ლოცვიდან). იესოს მიეცემა ჩვეულებრივი ადამიანის სტატუსი და მისი თაყვანისცემა აიკრძალება. ამგვარად, დაიწყება ანტიქრისტიანული ბატონობა. კიდევ ვიმეორებთ, რომ ასეთი ვითარებაში, ბოლოს „The Da Vinci Code“ იქნება შემოღებული. ნახალისდება გნოსტიციზმი, იესო ქრისტეს სტატუსი ჩვეულებრივი ადამიანისა და გაუთანაბრდება.

ასეთ სახელმწიფოში, რომელშიც არ იქნება პიროვნული თავისუფლება ან თავისუფლების დაცვის რაიმე კონცეფცია, აღარ იარსებებს რესპუბლიკანიზმი, სუვერენიტეტი ან ადამიანის უფლებები. გაუქმდება შეერთებული შტატების კონსტიტუცია და მისი კითხვა აიკრძალება. ქორწინება კანონგარეშედ გამოცხადდება, ოჯახი, ტრადიციული გაგებით, აღარ იარსებებს. ბავშვებს ადრეულ ასაკიდან მოაცილებენ მშობლებს და აღზრდიან სახელმწიფოს მეურვეობის ქვეშ, სახელმწიფო საკუთრებაში.

ნებადართული იქნება თავისუფალი სექსი. პირი 20 წლის ასაკიდან, რომელიც ნების არ დემონსტრირება თუნდაც ერთჯერ, უმკაცრესად დაისჯება.

ქალებს ასწავლიან მუცლის მოშლას. თუკი ორმეტილიანი ქალი დაორსულდება, ნაიყვანენ კლინიკაში, რათა იძულებით გაუკეთონ აბორტი და სტერილიზაცია. ხელი შეეწყობა პორნოგრაფიის გავრცელებას, იგი სავალდებულო საკითხავი გახდება ყველა სკოლაში. პორნოგრაფიას ჰომოსექსუალებზე და ლესბოსელებზე უჩვენებენ თეატრებსა და კინოთეატრებში. გამომხეველები ნარკოტიკული ნივთიერებების გამოყენება აღარ ჩაითვლება დანაშაულად. ერთ პიროვნებაზე ნორმით დაწესებული ნარკოტიკული ნივთიერებების ყიდვა შესაძლებელი იქნება ყველა მაღაზიაში მთელ მსოფლიოში. გუნება-განწყობილების მართვის ნარკოტიკები გავრცელდება და გამოყენებულ იქნება „სამკურნალოდ“, როდესაც დაუმორჩილებლობა ან უწესრიგო ქცევა

გამოაშკარავდება. ასეთ ნარკოტიკული ნივთიერებების გაყიდვებში ან წყალსაცავებში ისე, რომ ამის შესახებ ხალხს არაფერი ეცოდინება. ერთი მსოფლიო მთავრობის მოსამსახურეები გახსნიან ნარკოტიკების ბარებს, რომლებშიც დამონებული კლასი (slave-class) შეძლებს თავისუფალი დროის გატარებას. ასეთი ხერხით არაპიტიარულ მხარს დაიხვეწინებენ ცხოველების დონეზე, მათ არ ეძინებათ რაიმე სურვილები, იქნებათ ადვილად მართვადი.

ეკონომიკურ სისტემას გაბატონებული კლასი გააკონტროლებს, მონების სამუშაო ბანაკებს ექნებათ იმდენი საკვები, ნივთი და მოსახურება, რამდენიც საჭიროა არსებობისთვის. მთელი სიმდიდრე თავს მოიყრის „300-თა კომიტეტის“ ელიტარული წევრების ხელში. ინგლისურიდან თარგმანით: DR. John Coleman, The Conspirator's Hierarchy: The Committee of 300, Las Vegas, NY, 89109, USA, p. 305-308.

ლიბიის ხელისუფლებამ სისხლის საგარტლის საერთაშორისო სასამართლოს წარმომადგენელს ბრალი წაუყენა

ლიბიის ხელისუფლებამ სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს წარმომადგენელს — მელინდა ტელიორს ბრალი წაუყენა მუამარ კადაფის ვაჟის — სეიფ ალი-ისლამისთვის საჯარო ვიდეოკამერისა და დაშიფრული წერილის გადაცემის გამო. ამის შესახებ ლიბიის მთავრობამ გაეროს უშიშროების საბჭოს აცნობა.

ლიბიის ხელისუფლების განცხადებით, ტელიორი ფაქტზე დააკავებს სეიფ ალი-ისლამისთან შეხვედრისას ადგილობრივ ციხეში. მან კადაფის ვაჟს გადასცა მისი მრჩევლის — მოჰამედ ისმაილის და ლიბიის დაზვერვის ყოფილი უფროსის — აბდულა ალ-სენუსის წერილი და სხვა დოკუმენტები, რომლებიც „ლიბიის ეროვნულ უსაფრთხოებას აყენებს ზიანს“.

ტელიორმა, აგრეთვე, ორი ვიდეოკამერის გადაცემა სცადა, რომელთაგან ერთი საწერ კალამში იყო ჩამონტაჟებული, ხოლო მეორე — საათში. ლიბიის ხელისუფლების განცხადებით, მელინდა ტელიორმა დაარღვია რომორც ლიბიის მართლმსაჯულების წესები, ასევე სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს მორალური და პროფესიული ნორმები.

გერმანელმა კალიგოური ნივით წინადაცვითა კანონგარეშად გამოაცხადეს

კიოლნის მიწის სასამართლომ რელიგიური ნივით ბიჭების წინადაცვითა სისხლის სამართლის დანაშაულს გაუთანაბრა. მოსამართლეთა აზრით, არც მშობლის უფლება, არც აღმსარებლობის თავისუფლება, რომელიც კონსტიტუციით არის გარანტირებული, არ წარმოადგენს საკმარის საფუძველს ბავშვის მიმართ ამგვარი მოქმედებისთვის.

გერმანიაში ყოველ წელს ათასობით ბიჭს უტარდება წინადაცვითა ერთი წლის ასაკამდე. ქვეყნის მუსლიმანური და ებრაული ორგანიზაციები დღემდე მწვავედ აკრიტიკებდნენ ხელისუფლების მცდელობას, აეკრძალა წინადაცვითა, რასაც ისინი საკუთარი აღმსარებლობის თავისუფლების შეზღუდვად მიიჩნევენ. კიოლნის სასამართლოს ვერდიქტის შემდეგ არც ერთს კომენტარი არ გაუკეთებია. არ არის გამორიცხული, რომ ეს ვერდიქტი საკონსტიტუციო სასამართლოს მსჯელობის საგანი გახდეს.

ამგვარი გადაწყვეტილება პირველი პრეცედენტიანი გერმანიის სასამართლო სისტემისთვის, როცა რელიგიური ან ალ-ისლამთან დაკავშირებული დანაშაულად გამოცხადდა. ეს ვერდიქტი, პირველ რიგში, საექიმო პრაქტიკაზე აისახება, რადგან ამ ოპერაციის ჩატარება სამედიცინო ჩვენების გარეშე დაისჯება, როგორც სხეულის მიძიმება და ზიანების მიყენება.

კიოლნის სასამართლომ მუსლიმანი ექიმის საქმე განიხილა, რომელმაც 4 წლის ბიჭს, მშობლების თხოვნით, წინადაცვითა ჩაუტარა ოპერაციიდან ორი დღის შემდეგ ბავშვს სისხლდენა დაეწყო

ნსტორია logo with globe and website address www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნანი ჭანიშვილი, ენათმეცნიერი, ფილოლოგიურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი, თსუ-ს კვლევითი და სასწავლო ცენტრის „ენა, ლოგიკა და მეტყველება“ დირექტორი

(გამომხატველთა შინაგარე მსოფლიოს სამეცნიერო ლიტერატურაში)

ფსიქოლოგის დისკოს ნარნარის გაშიფვრა ბიკვაშილავას მიერ

როგორც ბიბლიაში წერია, ადამიანი ხშირად უყურებს, მაგრამ ვერ ხედავს... ისმენს, მაგრამ არ ესმის... ჩვენ გარშემო უამრავი რამ არსებობს, რასაც ჩვენ ვერ ვხედავთ და არ გვესმის, რადგან „ვერ სცნობენ გლახ მოკვდავნი განგებას ციურს...“ რაც ჩვენ ვერ დავინახებთ, ის სხვებმა დაინახეს და გაიგონეს... ვინაიდან, „რაცა ღმერთსა არა სწადადეს, არა საქმე არ იქმნების“.

ალბათ, განგების ნება იყო, რომ სწორედ ჩვენს დროში ჩვენს ქვეყანაში მოხდა ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი აღმოჩენა, რომელიც ჩვენს თანამემამულეს, ახალგაზრდა მათემატიკოსს — გია კვაშილავას ეკუთვნის. ეს აღმოჩენა მდგომარეობს შემდეგში: ამოკითხულია მსოფლიოს უძველესი „ბეჭდვითი“ დოკუმენტი ფესტოსის დისკოს ნარნარა და გამოთქმულია სარნ-ნარნოს მოსაზრება, რომ იგი შექმნილია პროტო-ქართულურ (კოლხურ) ენაზე (იხ. კვაშილავა 2008, 202-272).

რამ 20 წლის მანძილზე მან ზედმიწევნით კარგად შეისწავლა ენათმეცნიერება, რამაც შესაძლებლობა მისცა, ფესტოსის დისკოზე დაბეჭდილი ტექსტი ეკვლია ლინგვისტური კუთხით. მიღებულია განსაკუთრებით საინტერესო შედეგები: დასტურდება თამაზ გამყრელიძისა და გივი მაჭავარიანის ჰიპოთეზა პროტო-ქართულური ენობრივი სისტემისა და ელემენტების სტრუქტურის შესახებ, რომლის რეკონსტრუქციაც მათ მოახდინეს თავის ფუნდამენტალურ და რევოლუციურ ნაშრომში „სონანტო სისტემა და აბალაუტი ქართულ ენებში“ (თბილისი, 1965);

ამ აღმოჩენამ ბიკვაშილავას მსოფლიოს მეცნიერების თვალში ნიკო მარის გვირგვინი დააყენა და მათ ერთად მოიხსენიებენ, რადგანაც ლაპარაკია ქართულ ენაზე მისი კვლევის ხელშეწყობის შესახებ. (იხ. Journal of Linguistic Anthropology, Vol. 21, Issue 1, 2011, 78-98. American Anthropological Association. აშშ).

გია კვაშილავას მიერ გაკეთებული ფართო და ღრმა ისტორიული და ტიპოლოგიური ანალიზი ფესტოსის დისკოზე დაბეჭდილი სხვადასხვა ნიშნისა (მაგ., „ცულის“, „ვარდულისა“ და სხვა ნიშნების. იხ. კვაშილავა 2009, 2010) ნათლად აჩვენებს, რომ არსებობდა მჭიდრო კონტაქტი პროტო-ქართულურ (კოლხურ) ენასა და სხვა ენებს შორის, პროტო-ქართულურ (კოლხურ) კულტურასა და სხვა კულტურებს შორის...

ბიკვაშილავას მრავალმხრივი, დაუდასტურებელი და მაღალკოფიციენციური კვლევის შედეგად დღეს სახელმწიფო უნივერსიტეტში მისი კვლევა 2009, 2010) ნათლად აჩვენებს, რომ არსებობდა მჭიდრო კონტაქტი პროტო-ქართულურ (კოლხურ) ენასა და სხვა ენებს შორის, პროტო-ქართულურ (კოლხურ) კულტურასა და სხვა კულტურებს შორის...

ერთ-ერთი მონოგრაფია „Stones that Speak“ — „ქვები, რომლებიც მეტყველებენ“, რომელიც ინგლისში — კემბრიჯში გამოცემული 2010 წელს და რომლის ავტორია რობერტ მორიტი, თითქმის მთლიანად ეძღვნება გია კვაშილავას ამ გასაოცარ აღმოჩენას. მონოგრაფიის ავტორი იმდენად ალფრთვანებულია გია კვაშილავას ამ ფუნდამენტური კვლევით, რომ მონოგრაფიაში აქვეყნებს ბატონი გიას ბიოგრაფიასა და სამ სურათს, რათა მსოფლიომ დაინახოს კაცი, რომელსაც ნილად ხვდა პატივი, შეეცვალა და შეეცვლა კაცობრიობისა და ცივილიზაციის განვითარების ისტორია ახალი ხედვით.

ამ სტატიაში არის ასეთი პარაგრაფი: „ნიკო მარის და ლინგვისტურად დადასტურებული ქართული სანაწილები“ (Niko Marr and Search for Linguistically Proven Georgian Origins“), სადაც წერია შემდეგი რამე:

„ისტორიულ-ფილოლოგიური კვლევები არქაული რეფერენციალური ენისა ნიკო მარისა და გია კვაშილავას სტილიში, ერთის მხრივ, და მობილიზაცია ლინგვისტურად არადეტერმინირებული ავანგარდისტული ესთეტიკისა, მეორე მხრივ, არის გზა, რომელიც ქართული ტრადიციული სიმღერების არარეფერენციალური ტექსტები აღიქმება როგორც ინდექსი კულტურული განსხვავებულობის თანამედროვე ერაში“ („Historical-philological investigations into archaic referentially ambiguous language in the manner of Niko Marr and Gia Kvasilava on the one hand, and the mobilization of the linguistically indeterminate in pursuit of avantgarde aesthetics on the other, are the ways in which the non-referential texts of Georgian traditional song have been appropriated as an index of cultural distinction throughout the modern era“).

ბიკვაშილავას აღმოჩენამ მსოფლიოს მეცნიერებს სხვაგვარად დაანახა ხელმთაშუა ზღვის არაბული ცივილიზაციების განვითარების ისტორია და ქართულ ენაზე მისი კვლევის ხელშეწყობის შესახებ. (იხ. Journal of Linguistic Anthropology, Vol. 21, Issue 1, 2011, 78-98. American Anthropological Association, 2011. აშშ).

დუბლინში გამოცემული ენციკლოპედია „ატლანტიკა“, რომლის ავტორია ტონი ო'კონელი (ცნობილი მეცნიერი და გამომცემელი, რომელიც 1943 წელს დაიბადა დუბლინში). ეს არის 504-გვერდიანი ფუნდამენტური ენციკლოპედია, რომელიც თავმოყრილია მთელი ინფორმაცია ძველი ელინისტური სამყაროსა და ატლანტიდის შესახებ. ენციკლოპედიაში გამოყენებულია უაღრესად ვრცელი და სრული ბიბლიოგრაფია მითოლოგიური ცივილიზაციისაზე, ეგვიპტისა და საერთოდ ხმელთაშუა ზღვის არეალზე და მის ქვეყნებზე, წრილოეთ აფრიკის ქვეყნებსა და ცივილიზაციებზე, საბერძნეთსა და პონტოზე; ალექსანდრე მაკედონელის მიერ ეგვიპტის კოლონიზაციის ეპოქაზე; ძველი რომის იმპერიისა და ალექსანდრიის უდიდეს და უმნიშვნელოვანეს ბიბლიოთეკებში არსებულ ცნობებზე, ფესტოსის დისკოსა და გია კვაშილავას სამეცნიერო მიღწევებზე.

ფესტოსის დისკოსა და მის გამოყვანას გია კვაშილავას მიერ ამ ენციკლოპედიაში ეძღვნება მთელი თავი (გვ. 331-332). ამ არაჩვეულებრივად საინტერესო ენციკლოპედიურ სტატიაში ვკითხულობთ, რომ „ქართულმა მათემატიკოსმა გია კვაშილავამ, რომლის კვლევის მიზანია განსაკუთრებით ვრცელ და ფართო ბიბლიოგრაფიის, შემოკვთავაზა ყველაზე მეტად მისაღები და რეალური დემონსტრაცია ფესტოსის დისკოს ტექსტისა, რომელიც შესრულებულია პროტო-ქართულურ (კოლხურ) ენაზე და რომელიც დაბეჭდილია უნიკალური კოლხურ სილაბურ-ლოგოგრამული ოქროდამწერლობით“. ენციკლოპედიაში „ატლანტიკა“ გია კვაშილავას ნაშრომები რეკომენდირებულია როგორც საუნივერსიტეტო სახელმძღვანელო მალაღობი კურსების სტუდენტებისათვის, მაგისტრანტებისა და დოქტორანტებისათვის და ამ დარგის მეცნიერებისათვის მთელ მსოფლიოში.

ამ საენციკლოპედიო სტატიაში განხილულია ფესტოსის დისკოს შესახებ არსებული თითქმის ყველა ჰიპოთეზა. აღნიშნულია, რომ ფესტოსის დისკო ინახება ირაკლიონის არქეოლოგიურ მუზეუმში, სადაც, აგრეთვე, ინახება კრეტაზე ნაპოვნი არკალოხორის ცული, რომელზეც აღბეჭდილი 15 ნიშანი, იდენტიფიცირებული როგორც A-ხაზოვანი დამწერლობის ნიშნებთან, ეთანადება ფესტოსის დისკოს მახასიათებლებს. აქვე აღნიშნულია, რომ სამ-ნუხაროდ, პროფესიონალი „wet blanket“-ის, ანუ ურეცხიონალი „ურნაშუნოს“ მიერ, დოქტორი ჯ. აიზენბერგის სახით, შეიტანილ იქნა ეჭვი ფესტოსის დისკოს ნამდვილობაში. აიზენბერგმა გამოთქვა მოსაზრება, რომ ფესტოსის დისკო შესაძლებელია ფალსიფიცირებული იყოს. საბერძნეთის მთავრობამ არ მისცა დისკოს ტესტირების უფლება იმ მიზეზით, რომ ის შეიძლება დაზიანებულიყო (რაც სრულიად შესაძლებელიყო) ან სულაც განადგურებულიყო ტესტირების პროცესში, ვინაიდან თიხის დისკო ძალიან ფაქიზია, სუსტი და მტვერვადი. საბერძნეთის მთავრობის სიბრძნემ გადაარჩინა ფესტოსის დისკო. ხოლო, რაც შეეხება ეჭვს მისი ფალსიფიცირებულობის შესახებ, ის უმაღლეს კვალიფიკაციის მქონე კვალიფიკაციის მქონე ემართება ყველა მცდარ მოსაზრებას.

ეს საენციკლოპედიო სტატია მთავრდება გია კვაშილავას დემონსტრირების შეფასებით, როგორც მალაღობი დონის სამეცნიერო კვლევისა და, როგორც ვთქვით, ამ ნაშრომის რეკომენდაციით სტუდენტებისა და მკვლევარებისთვის.

უნგრეთში გამოშვებული ურნალ „არგონავტიკაში“ და იმავე სახელწოდების მონოგრაფიაში, რომელიც გამოქვეყნდა 2011 წელს და რომლის ავტორია ცნობილი უნგრელი მეცნიერი ქსიზი სანდორი, „ზარმოდ და მრავალმხრივ არის გაშუქებული ბიკვაშილავას სამეცნიერო კვლევის სხვადასხვა ასპექტი და ნათლად ნაჩვენავი, რომ არაბული მათემატიკისა და მისი მონათესავე დამწერლობების ნახატ-ნიშნების ამოკითხვის შედეგად (1). „ცული“. ისტორიულ-ეთნოლოგიური ძიებანი, XI ტ. ივ. ჯავახიშვილის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი. თბილისი, 2009, 285-348. სამეცნიერო ურნალი ქართველოლოგია, N11. საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტი. თბილისი, 2008, 26-45.

3. კვაშილავა გ. 2009. ფესტოსის დისკოსა და მისი მონათესავე დამწერლობების ნახატ-ნიშნების ამოკითხვის შედეგად (1). „ცული“. ისტორიულ-ეთნოლოგიური ძიებანი, XI ტ. ივ. ჯავახიშვილის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი. თბილისი, 2009, 285-348. სამეცნიერო ურნალი ქართველოლოგია, N11. საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტი. თბილისი, 2008, 78-102.

4. კვაშილავა გ. 2010. ფესტოსის დისკოსა და მისი მონათესავე დამწერლობების ნახატ-ნიშნების ამოკითხვის შესახებ (2). „ვარდული“. ისტორიულ-ეთნოლოგიური ძიებანი, XII ტ. ივ. ჯავახიშვილის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი. თბილისი, 2010, 144-362. სამეცნიერო ურნალი ქართველოლოგია, N1, 2. ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი. თბილისი, 2011, 20-55, 5-43.

5. Morrill, R. D., 2010. Stones that Speak CAMBRIDGE SCHOLARS PUBLISHING, CAMBRIDGE, 2010.

6. Journal of Linguistic Anthropology. Vol. 21, Issue 1, 2011, 78-98. American Anthropological Association, 2011.

7. O'Connell, T., 2010. Atlantipedia. Original Writing, Dublin, 2010.

8. Sjndor, C., 2011. Az Argonautak Kolkhiszban. Virtus, 2011.

ბერძნეთი, Bhma Science, 18.01.2009). მისი აზრით, ქრეტიანობის და ქართულად — კოლხური, მხოლოდ კი არ გატარდა, არამედ იყვნენ იმდროინდელი მსოფლიოს ჰიპოთეზები...

დაიწვევთ ლიტერატურა

- 1. გამყრელიძე თ., მაჭავარიანი გ. 1965. სონანტო სისტემა და აბალაუტი ქართველურ ენებში. საერთო ქართველური სტრუქტურის ტიპოლოგია.
- 2. კვაშილავა გ. 2008. კოლხური ოქროდამწერლობის ნიშნების — ფესტოსის დისკოსა და მისი მონათესავე დამწერლობების გამოყვანის შესახებ. ისტორიულ-ეთნოლოგიური ძიებანი, X ტ. ივ. ჯავახიშვილის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი. თბილისი, 2008, 202-308. სამეცნიერო ურნალი ქართველოლოგია, N10. საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტი. თბილისი, 2008, 26-45.
- 3. კვაშილავა გ. 2009. ფესტოსის დისკოსა და მისი მონათესავე დამწერლობების ნახატ-ნიშნების ამოკითხვის შედეგად (1). „ცული“. ისტორიულ-ეთნოლოგიური ძიებანი, XI ტ. ივ. ჯავახიშვილის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი. თბილისი, 2009, 285-348. სამეცნიერო ურნალი ქართველოლოგია, N11. საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტი. თბილისი, 2008, 78-102.
- 4. კვაშილავა გ. 2010. ფესტოსის დისკოსა და მისი მონათესავე დამწერლობების ნახატ-ნიშნების ამოკითხვის შესახებ (2). „ვარდული“. ისტორიულ-ეთნოლოგიური ძიებანი, XII ტ. ივ. ჯავახიშვილის ისტორიისა და ეთნოლოგიის ინსტიტუტი. თბილისი, 2010, 144-362. სამეცნიერო ურნალი ქართველოლოგია, N1, 2. ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი. თბილისი, 2011, 20-55, 5-43.
- 5. Morrill, R. D., 2010. Stones that Speak CAMBRIDGE SCHOLARS PUBLISHING, CAMBRIDGE, 2010.
- 6. Journal of Linguistic Anthropology. Vol. 21, Issue 1, 2011, 78-98. American Anthropological Association, 2011.
- 7. O'Connell, T., 2010. Atlantipedia. Original Writing, Dublin, 2010.
- 8. Sjndor, C., 2011. Az Argonautak Kolkhiszban. Virtus, 2011.
- 9. Kafantaris, T., 2009. The Secret "Alphabet" of Phaistos. To Bhma Science. Lambrakis Publishing Group. Athens, 18 January, 2009 (ბერძნულ ენაზე).

ქრონოგრაფი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

სილვია ბაჰუვი კომიდან გამოიყვანა

ადელის სიმღერამ 7 წლის გოგონა კომიდან გამოიყვანა. პატარა შარლოტა ნივი უფრო მდგომარეობაში 2011 წელს ტვინში სისხლის გაჟონვის გამო ჩავარდა. ექიმებმა მისი ოჯახის წევრებს უთხრეს, რომ დრო იყო, გოგონას გამოშვებოდნენ. შარლოტას დედამ გადაწყვიტა, შვილი უკანასკნელ გზაზე მისი საყვარელი სიმღერით — Rolling in the deep-ით გაეცილებია და პალატაში სიმღერა დაიწყო. უცნაურად გოგონას სახეზე ლიმილი დაეტყო. „ამის დაჯერება არ შემიძლო. ეს იყო პირველი, რაზეც შარლოტამ რეაგირება მოახდინა მას შემდეგ, რაც კომაში ჩავარდა. ექთანმა მითხრა, რომ კიდევ მემღერა, და ჩემმა ქალიშვილმა ისევ გაიღიმა“, — ამბობს შარლოტას დედა. ახლა შარლოტა თავს უკეთ გრძობს და მკურნალობას აგრძელებს.

მანათობელი ტბა

ავსტრალიაში არის უცნაური ტბა, რომელიც მუდამ ლურჯად ანათებს. ტბის უამრავ წყალმცენარეს შორის არის ერთი განსაკუთრებული, რომელიც თავის „საცხოვრებელს“ მსოფლიოში ყველაზე უცნაურ და გამორჩეულ ელფერს აძლევს. ამ სილამაზის ხილვა მხოლოდ ღამით შე-

იძლება. გარკვეული ქიმიური ნივთიერებების მოქმედებითა და ალმგზნები თვისებების საშუალებით ეს წყალმცენარე ლურჯად ანათებს. მართალია, მეცნიერებმა ეს მოვლენა მთლიანად ახსნეს და განმარტეს, მაგრამ ტბა მაინც მუდამ გაოცებასა და აღფრთოვანებას იწვევს მნახველებში.

6 წლის ბიზნესუენი

უელსში მცხოვრებმა 6 წლის მოლი პრაისმა ბიზნესი გააფართოვა. გოგონამ ტკბილეულის რიგით მესამე მაღაზია გახსნა. რა თქმა უნდა, საქმიანობაში პატარა მოლის დედა — ბეკი პრაისი ეხმარება, თუმცა ის აცხადებს, რომ ბიზნესის მართვა მთლიანად შეილს აბარია.

ეზს სთავაზობს, თითოეულ ახალ პროდუქტს მოლი დახლზე დადებამდე თავად სინჯავს. ეს ტაქტიკა ამართლებს, ვინაიდან მოლის მაღაზიებში ტკბილეულის მოყვარულთა ნამდვილი რიგები დგას. ერთ-ერთი ორიგინალური იდეა, რომელიც მოლის ბიზნესის გაუმჯობესებაში დაეხმარა, მაღაზიაში თერმომეტრის დამონტაჟება იყო. როდესაც ტემპერატურა ეცემა, მოლის ტკბილეულის მაღაზიაში ნაყინის ფასიც იკლებს, რაც მას კლიენტების მოზიდვაში ეხმარება.

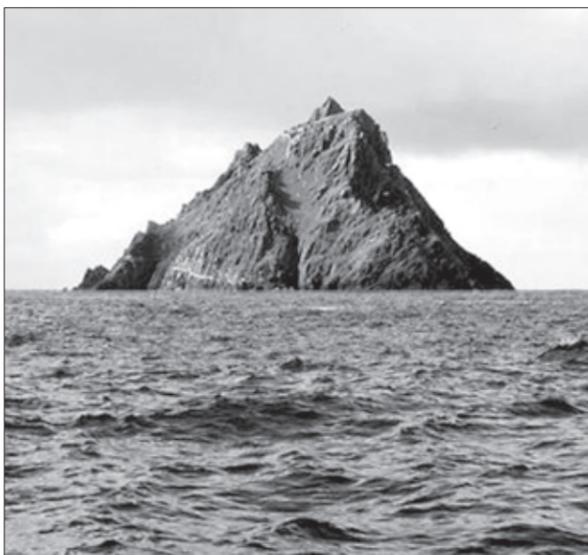

მონასტერი ოკეანეში

Skellig Michael-ი, რაც ირლანდიურ ენაზე მაიკლის კლდე ნიშნავს, ფრიალო კლდეებიანი კუნძულია, რომელიც ატლანტის ოკეანეში მდებარეობს. მონასტერი კლდის მწვერვალზეა აგებული.

VII საუკუნეში კუნძულზე დააარსეს ქრისტიანი მონასტერი, რომელიც მომდევნო 600 წლის მანძილზე ირლანდიის სამონასტრო ცხოვრების ცენტრი იყო. მონასტერში ირლანდიელი ქრისტიანი ბერები ცხოვრობდნენ. ბერები ქვის „სკეპში“ ბინადრობდნენ.

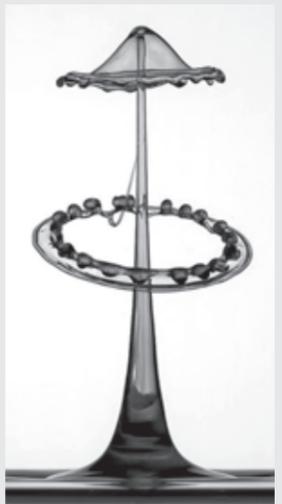
დაახლოებით მე-12 საუკუნეში კლიმატის ცვლილებამ კლდეს დალი დაასვა; ოკეანეში გახშირებულმა გრიალმა, რომლებიც კუნძულს განადგურებდა ემუქრებოდა, ბერე-

სამყარო წვეთი

ფოტოგრაფი მარკუს რეჟელსი ასობით საათს ხარჯავს, რომ მისი ნამუშევარი სრულყოფილი იყოს. იგი ყველანაირად ცდილობს, ხელსაწერილი მომენტი მოკაზმოს და შეაქმნას შადევი. დროის უმეტეს ნაწილს ფოტოგრაფი ატარებს. რეჟელსი გერმანელია და სწორედ იქ ეწევა თავის საქმიანობას, ყველას შეუძლია ამის გაკეთება, მაგრამ ყველაზე კარგად ეს სწორედ მას გამოდის, ამიტომ-

მაცაა აღიარებული მსოფლიოში ერთ-ერთ ნამყვან ფოტოგრაფად. მისი შედეგები უბრალოდ გამოგნებელია. მის ნამუშევრებში ნახავთ სურათს, რომელზეც თითქოს დედამინა იმყოფება წყლის წვეთის ტყეობაში. სინამდვილეში სულ სხვანაირად არის საქმე, წყლის წვეთი, რომელიც წინა პლანზეა გადმოტანილი, ეფარება სურათს, რომელზეც დედამინაა გამოსახული და იქმნება ეფექტი, თითქოს ის წყლის წვეთის შიგთავსშია.

2 წლის კოვოი

პატარა კოვოი როისი გილი მხოლოდ 2 წლისაა. ის ავსტრალიაში ცხოვრობს და 6 წლის პონის დააჭენებს. როისი საკუთარი ოჯახის მეშვეობით შთამომავალია, რომელმაც საყვარელ საქმედ მხედრობა აირჩია. როგორც როისის მამა, რაიან გილი აცხადებს, დოლისადმი სიყვარული მის შვილს სისხლში აქვს და ამის გამო უბედნიერესი მამაა მსოფლიოში. «ცხენის ჭენება 5 წლიდან ვისწავლე. დედამისი, სტივისიც ცხენებზეა შეყვარებული. ჩვენი ოჯახი 200 ხბოსა და 300 ცხენს უვლის, ცხენებს დოლისთვის ვამზადებთ. რა გასაკვირია, რომ როისს ცხენები უყვარს, მის გარშემო სხვა სათამაშო არც არაფერია. როდესაც მას ცხენზე ვსვამთ, მინაზე ჩამოსვლა არ სურს», — ამბობს პატარა კოვოის მამა.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

12-წლიანი უიფილობა

ინდოელი ირომ შარმილა ჩანუ, რომელსაც ადგილობრივები მანაპურის (შტატი ინდოეთში) რკინის ლედიც უწოდეს, 12 წელია პროტესტის ნიშნად შიმშილობს.

შარმილა მოითხოვს მანაპურის შტატიდან შეიარაღებული ძალების — AFSPA-ს გაყვანას. 1958 წლის აქტი სამხედროებს რეგიონში თარეშის უფლებას აძლევს; ამ აქტს საზოგადოე-

ბაში დიდი პროტესტი მოჰყვა. სამხედროებს რიგითი სამოქალაქო პირები, შესაძლოა, ტერორისტებად მიეჩნით და უმიზეზოდ დაეპატიმრებიან. ოფიციალური ინფორმაციით, მას შემდეგ, რაც ეს აქტი ძალაში შევიდა, დაახლოებით 25 000 ადამიანი მოკლეს. ამ ბარბაროსობის შემყურე შარმილა საპროტესტო მოძრაობას შეუერთდა. ის მოხალისედ დადიოდა ინდოეთის სხვადასხვა ქალაქსა და სოფელში, რათა ძალადობის შეხებ ინფორმაცია შეეგროვებოდა. 2000 წლის 4 ნოემბერს კი გამოაცხადა შიმშილობა, რომელიც ან სიკვდილამდე გაგრძელდებოდა, ან ძალადობის შეწყვეტითა და AFSPA-ს ძალების უკან დახევით დასრულდებოდა. «ქუჩაში სისხლსა და გვამებს გვერდს ვერ ვუქცევდი. ჩემი გადაწყვეტილება მხოლოდ პირადი არ იყო, ეს მთელი მანაპურის მოსახლეობის სახელით გადავკეთე. ეს სიმართლის, სიყვარულისა და მშვიდობის აქციაა», — ამბობს იგი. შიმშილობის დანაშაულებიდან 3 დღის შემდეგ ქალი სუიციდის მცდელობისთვის დააპატიმრეს, გადაიყვანეს საავადმყოფოში და ნეკროფანი დაუდგეს. შარმილა არ ჭამდა და არ სვამდა, მხოლოდ მშრალი ბამბით იხებდა კბილებს. ორგანიზმის ფუნქციონირებისთვის აუცილებელ ნივთიერებებს მას ნეკროფანით აწვდიან. პროტესტმა მისი ჯანმრთელობა სერიოზული საფრთხის წინაშე დააყენა — მისი ძვლები მტვრევადაც გახდა. როგორც ჩანს, ინდოეთის მთავრობა შარმილას პროტესტით ვერ აღფრთოვანდა, თავდაცვის მინისტრმა განაცხადა, რომ შეუძლებელია აქტის ანულირება. შარმილა დღემდე განაგრძობს პოლიტიკურ პროტესტს. მას უამრავი გულშემატიკვარი ჰყავს.

კეთილშობილი ნორვეგია

ნორვეგიის სოფლებში არის მაღაზიები, რომლებშიც გამყიდველები არ არიან. ყველაფერი ძალიან მარტივია — იყიდით პროდუქტს, ჩააგდებთ ყულაბაში ფულს და თქვენვე აიღებთ ხურდას, რამდენიც გეკუთვნით. ვაჭრობის მომგებიანობა მთლიანად მყიდველების მიმართ ნდობასა და მათ პატიოსნებაზეა დამოკიდებული. იქ არავის არავინ და არაფერი უშობის ხელს, რომ აიღოს ზედმეტი საქონელი ან თუნდაც მთელი დღის ნავაჭრი ფული ჩაიჯიბოს. მაღაზიებში ამ ფულის სპეციალური ყულაბები პირდაპირ თაროებზე აწყვიან. მაღაზიები ძირითადად ფერმერებზეა გახსნილი. სწორედ ამ ფერმერებში მოჰყავთ პროდუქტი, რომელიც შემდეგ საგულდაგულად იფრთხილები, კილოგრამებისა და გრამების მიხედვით ფასოვდება და თაროებზე ლაგდება. ფასები ყველაფერს ზედვე აწერია. მყიდველი აირჩევს ყველაფერს, რაც სურს, მივა გადახდის თაროსთან, ჩაყრის ფულს ყულაბაში და ამოიღებს იქიდან იმდენ ხურდას, რამდენიც გეკუთვნის.

შეყვარებულების სიღი

გერმანიის ქალაქ კიოლნი, HOHENCOLERNIS სიღის მოაჯირზე, ათასობით სხვადასხვანაირი კლიტა მიგაგრებულია. ამ სიღს სიყვარულის სიღი დაარქვას, კლიტაების შავის მთვლანაჲ კი გავრცელება იტალიიდან ჰპოვა. იმ შეყვარებულთა კლიტებს კიდევადენ და კატაბდენ, რითაც ისინი თავისი სიყვარულისა და ერთგულების მარადიულობას უკითხავენ დამომსტრიკაბას. სიყვარულის კლიტების

ტრადიცია, დიდი ხანია, დამკვიდრდა, თუმცა არავითარი სარწმუნო წყარო არ არსებობს, მის წარმოშობაზე რომ მოგვითხრობდეს. ევროპაში სიყვარულის კლიტების დამზადება 2000 წლიდან დაიწყო, რუსეთში კი ამ ტრადიციისთვის სპეციალური სიღი ააგეს. სიყვარულის კლიტები ქალაქ კიოლნის მერიას თვალში არ მოუვიდა და მერს მათი მოშორებაც კი ჰქონდა განზრახული, თუმცა იძულებული გახდა, საზოგადოების აზრს დამორჩილებოდა და «კლიტე დაედო პირზე».

ჩინეთში იხვება ქუჩა გადაკეტას

ჩინეთის პროვინცია ჯეძიანში, მთავარ მაგისტრალურ ქუჩაზე, სადაც ჩვეულებრივ დღეებში მანქანები დაქრიან, იხვების ჯარი გამოჩნდა. ქუჩაზე მიაბიჯებდა 50 000 იხვი, რომლებმაც საგზაო მოძრაობა შეაჩერეს. სანახაობით გაოცებული მძღოლები და მგზავრები მანქანებიდან გადმოდიოდნენ და იხვებს ფოტოებს უღებდნენ. მწყემსს იხვები ფერმიდან გუბურისკენ მიჰყავდა. იხვები რეგულარულად დადიან გუბურაზე და 6 თვის განმავლობაში არც ერთი მათგანი არ დაკარგულა.

«კოლექტიური დეპრესია» საქართველოში

საქართველოს დიდხანს მიიჩნევენ დემოკრატიის მოდელად კავკასიის რესპუბლიკებს შორის, მაგრამ რუსეთთან კონფრონტაციის, ეთნიკური დაძაბულობისა და კორუფციის ზრდის გამო ქვეყნის ინსტიტუტები და კანონის უზენაესობა კვლავ კრიზისშია.

2003 წლის ნოემბერში ათასობით ადამიანი გამოვიდა თბილისის ქუჩებში არჩევნების გაყალბების გასაპროტესტებლად; ისინი ეღუარდნენ შევარდნაძის გადადგომის მოთხოვნებზე. ამას «ვარდების რევოლუცია» და ხელისუფლებაში სახელმწიფოს მეთაურად ქარიზმატული ოპოზიციონერი ლიდერის — მიხეილ სააკაშვილის მოსვლა მოჰყვა.

სააკაშვილი უკეთესი მომავლის იმედსა და დასავლეთთან დაახლოების სიმბოლოს წარმოადგენდა, — ამბობს ჟურნალისტი ერიკ ჰესლი, რომელიც რეგიონს განსაკუთრებით კარგად იცნობს. — რეჟიმის პირველ წლებში მან კორუფციასთან და ნეპოტიზმთან ომი გამოაცხადა, განახორციელა რა მნიშვნელოვანი რეფორმები ბიუროკრატიის კუთხით და ქვეყნის უსაფრთხოების ძალებში. კავკასიაში საქართველო დემოკრატიის მოდელად განიხილებოდა».

ახლა კი გარდამავალი პროცესი, რომელსაც შევიცარიის განვითარების და თანამშრომლობის სააგენტო (SDC) და სხვადასხვა შევიცარული არასამთავრობო ორგანიზაცია დაეხმარა, როგორც ჩანს, ჩავარდა. კონფლიქტმა, სეპარატისტული აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის რეაზონალიზაციასთან, რომლებსაც მოსკოვი უჭერს მხარს, და აქედან გამომდინარე, დიპლომატიური ურთიერთობების კოლაფსმა რუსეთთან, სიტუაცია მხოლოდ გააუარესა.

პოსლი აცხადებს, რომ, მიუხედავად გატარებული რეფორმებისა, კანონის უზენაესობამ იკლო და მოსახლეობაში რეჟიმით უკმაყოფილება გაიზარდა. «კორუფციამ ფეხი მოიკიდა უმალეს საფეხურებზე, მათ შორის იუსტიციის სისტემაშიც კი, და სიტუაცია, როგორც ჩანს, 2013 წლის საპრეზიდენტო არჩევნებისთვის კიდევ უფრო გაუარესდება», — დასძინს ჟურნალისტი.

სოფლის მეურნეობა — საარსებო აუცილებლობა

საბჭოთა ეპოქაში საქართველო აყავავებულ რეგიონად იყო მიჩნეული, მაგრამ 1991 წლის შემდეგ მისი ეკონომიკა შეირყა და წარმოება ოთხჯერ შემცირდა. «ეს არის ქვეყანა, რომელსაც დიდი პოტენციალი აქვს, მაგრამ ღარიბია და ყველაზე მეტად ის ერთგვარი კოლექტიური დეპრესიის მსხვერპლია».

სააკაშვილი თავის ლეგიტიმაციას კრემლთან პოლიტიკურ ოპონირებაზე აფუძნებს, თამაშობს რა პატრიოტულ გრძობებზე, — ამბობს ჰესლი. — თუმცა ეკონომიკა სერიოზული დამოკიდებულებების სფეროა. რუსეთი არ არის საქართველოს მხოლოდ მთავარი მიმწოდებელი და კლიენტი, არამედ იქ ცხოვრობს მისი დიასპორის დიდი ნაწილი, რაც სერიოზული ფინანსური რესურსია». საქართველოს აქტიუ-

რი მოსახლეობის მიმოხილვაში დეპრესიის ბარათი ცხოვრობს — დიდწილად ყოფილ საბჭოთა კავშირში და განსაკუთრებით — რუსეთში.

ეს პარადოქსულ სიტუაციაა ქმნის, ამბობს ჰესლი. «საქართველო ვერ უნდა აძლევდეს თავს უფლებას, იყოს საომარ მდგომარეობაში ქვეყანასთან, რომელზეც დამოკიდებულია. ეს იგივეა, რომ შევიცარიამ ურთიერთობა განწყვიტოს გერმანიასთან... გასაგებია, რომ საბჭოთა დომინირების წლებში შემდეგ, საქართველოს სურს, საკუთარი გზით წავიდეს, მაგრამ დასაწყისიდანვე სააკაშვილმა გააზრებულად აგრესიული პოლიტიკა არჩია და პუტინს არცერთხელ არ უპასუხია მოწყალეობით».

შევიცარიის ჩართულობის წყალობით, რომელიც 2009 წლიდან დიპლომატიური შუამავლის როლშია, სიტუაციაში ერთგვარი «ტექნიკური გაუმჯობესება» შეიმჩნევა, განაცხადა ჰესლი. «შევიცარიელმა დიპლომატებმა გამჭვირვება და ორიგინალობა გამოიჩინეს და გვერდი აუარეს ამ ორი ქვეყნის პოზიციებს შორის სხვაობებს, განსაკუთრებით, რუსეთის მსოფლიო საეკონომიკური ორგანიზაციაში განხილვისას».

თუმცა, ჰესლის აზრით, ფუნდამენტურ პრობლემა მას თავად საბჭოთა დიპლომატიის წარმოადგენს, რომელსაც კრემლი სახიფათოდ და არასადასრულად მიიჩნევს, ადამიანად, რომელსაც სძიმს დაჭერა არ შეიძლება. ის, სავარაუდოდ, პუტინის შავ სიაშია და, თუ კი მას ხელახლა აირჩევენ 2013 წელს, საეჭვოა, ურთიერთობა ამ ორი ქვეყანას შორის გაუმჯობესდეს.

არასრულწლოვანი, რომელიც კალიან რეალურია

აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის საკითხი, სააკაშვილის ორი დიდი პრობლემა, კვლავ გადაუჭრელია. ამ სტრატეგიულ რეგიონებს, რომლებსაც საერთაშორისო თანამეგობრობა კვლავ საქართველოს ნაწილად მიიჩნევს, დე-ფაქტო რუსეთი აკონტროლებს.

«ეს გაურკვევლობის ზონაა, — ამბობს ჯადი, რომლის World Vision-ი ერთადერთი არასამთავრობო ორგანიზაციაა, რომელსაც გაეროს ორგანიზაციებთან ერთად მთელ ამ რეგიონში პროექტები აქვს. — გვიჩნია სოფელი მიტოვებულია; იმის დროს დაგბრუნებული უნდა იყოს არასადასრულად აღდგენილი და საბაზისო მომსახურების დეფიციტია».

წვიდა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის სამკალო

ს.ს „გაერთიანებული ტელეკომი“	602602
შპს „ახტალი“	700818
შპს „მაგთიკომი“	200320
შპს „ჯეოსელი“	700305
შპს „ბილიანი“	200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტები:

ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოთის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937;
ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იხ. მენიუში: სხვადასხვა — ქველმოქმედება — წმ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზს თევდორე ბასილანას:

ქ. ფოთი,
ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3,
ტელ.: 8(293) 70736,
მობ.: (599)936563,
e-mail: eparqia-f@mail.ru

შეხვედრებისთვის აფხაზეთი და ქართული არასამთავრობო ორგანიზაციები მეზობელ სომხეთში ან აზერბაიჯანში მიემგზავრებიან. მათი შეხვედრების თემა არა ჩვეულებრივ კონკრეტული, არამედ ზოგადია და სამშვიდობო საკითხებს ეხება, რადგან მას შემდეგ, რაც აფხაზეთმა ცალმხრივად გამოაცხადა დამოუკიდებლობა, მას აღარ სურს ეთნიკური კონფლიქტის გაგონება. «თუმცა აფხაზეთში ომის გამოცდილება ადგილობრივი მოსახლეობისთვის არ არის ახალი. — ომი დღემდე მათი ცხოვრების ნაწილია. ის გავლენას ახდენს ენაზე, თუ როგორ უმკლავდებიან ისინი აფხაზს და როგორ ხდებიან მომავალს».

ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში სიტუაციამ ისეთ ნერტილს მიიღწია, რომლიდანაც უკან დაბრუნება შეუძლებელია.

«საქართველომ ხელიდან გაუშვა გულბი-ეთნიკური რესპუბლიკის შექმნის შანსი, რომლის წყალობითაც აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთს ერთგვარი ავტონომია ექნებოდათ. ახლა მათ ამ რესპუბლიკებთან ურთიერთობის მოგვარება მხოლოდ რუსეთის გზით შეუძლიათ, ეს კი დროს და ხელისუფლების ცვლილებას მოითხოვს», — ამბობს ჰესლი.

მართალია, არასამთავრობო ორგანიზაციები უახლოეს მომავალში კონფლიქტზე არ ფიქრობენ, მაგრამ ისინი სიფრთხილით ელოდებიან 2014 წელს, როდესაც სოქის ოლიმპიური თამაშები და საპრეზიდენტო არჩევნები იგეგმება. ამ დროს ტერიტორიულმა უთანხმოებამ, შესაძლოა, კვლავ თავი იჩინოს.

სტუფანიანა სამარმატარი
SwissInfo
25 ივნისი, 2012

საქართველო **ესტაბლიშმენტი** **ჩვენს სანტს**

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

http://www.geworld.ge

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თანამშრომელი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894